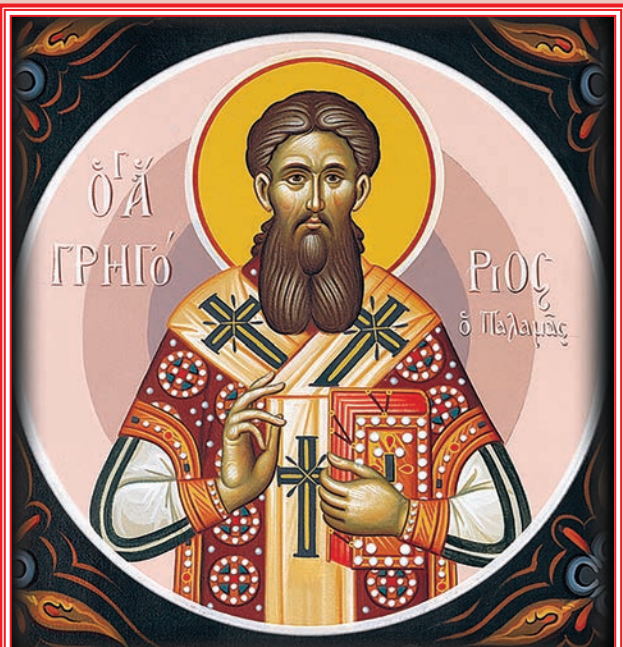

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

**Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ, ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ**

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 2026

*Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς (1296-1359),
Υπέρμαχος τῆς Ὁρθοδόξου Διδασκαλίας
περὶ τῶν Ἀκτίστων Θείων Ἐνεργειῶν
καὶ τοῦ Δόγματος τῆς Ἁγίας Τριάδος,
ἐνάντια εἰς τὰς Αἱρέσεις τοῦ Παπισμοῦ.*

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

του ἔτους **2026**

ἀπὸ τῆς Σωτηρίου Ἐνανθρωπήσεως τοῦ ΑΝΑΡΧΟΥ, ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΡΟΣ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΠΡΟ ΠΑΝ-
ΤΩΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, «**ΟΣ ΕΣΤΙ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ ΠΑΣΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ**»
(Κολ. Α' 12-18) «**ΔΙ' ΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΓΕΝΕΤΟ**» (Ἱερὸν Σύμβολον
Πίστεως), καθότι «**εἷς Θεὸς ὁ Πατήρ... καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς
Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.**» (Α' Κορ. Η' 6),
«**ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ**»
(Ἐφεσ. Γ' 9), «**Εἷς γὰρ Θεὸς καὶ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ
εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἐν Πνεῦ-
μα Ἁγίῳ, ἐν ᾧ τὰ πάντα**» (Ἁγία Ε' Οἰκουμ. Σύνοδος).

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

Εἰς τὴν κατάδειξιν καὶ τὸν στιγματισμὸν τῶν Ἀντι-
χρίστων καὶ Ἀντιθέων Παπικῶν Αἱρέσεων, τῶν ἐπὶ
χίλια ἔτη πολεμούντων τὸ Δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος
καὶ ἀντιστρατευομένων ἐν γένει τὴν Ὁρθοδοξίαν
καὶ τὸ σωτήριον ἔργον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ. Ο. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2026

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Κωνσταντινουπόλεως 174 (Γιάννη Χαλκίδη 30)
Τ.Κ. 542 49 Χαριλάου Θεσσαλονίκη, Τηλ. 2310 300177

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: *Ἡ Ἁγία Τριάς, ἡ Στέψις τῆς Θεοτόκου—Συμβολικὴ εἰκὼν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ (Ἐπιγονάτιον, σύγχρονος σύνθεσις).*

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: *Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς (1296-1359).*

ΤΡΙΤΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: *Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός (1392-1444).*

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: *Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη 8ῃ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως 879-880, (Λεπτομέρεια Τοιχογραφίας Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων).*

Η ΑΓΙΑ Β΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

**Ἡ Ἁγία Β΄ Οἰκουμένηκῆ Σύνοδος ἡ Δογματίσασα τὴν Ἐκπύρευσιν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Πατρὸς, ὄχι «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ»
(ἔργον τοῦ 1716, Μονὴ Καρακάλλου, Ἅγιον Ὄρος)**

Ὁ Ἀείμνηστος καὶ Ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τῆς ΜΙΑΣ, ΑΓΙΑΣ, ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ τοῦ ΘΕΟΥ, κυρὸς Ματθαῖος ὁ Α΄ (Καρπαθῆκης), ἐν ᾧρα Θείας Λειτουργίας τὸ 1949 (1 Μαρτίου 1861 - 14 Μαΐου 1950).

ΕΚ ΤΗΣ ΘΡΙΑΜΒΕΤΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

του Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κυροῦ Ματθαίου Α΄ (Καρπαθάκης)

Περὶ τοῦ ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ:

 «...ὅτι ΘΕΟΝ αὐτὴ ΕΓΕΝΝΗΣΕΝ, ἴσον ἑαυτῷ ὄντα
κατὰ πάντα ὁμοιον, κατὰ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον,
ΑΝΑΡΧΟΝ τε κατὰ χρόνον καὶ ἀτελεύτητον...καὶ ὅτι
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ αὐτὴ ΕΓΕΝΝΗΣΕ, τὰ τέσσερα μέρη δημι-
ουργήσαντα τοῦ παντός. Καὶ ὅτι ἄνθρωπον ἐγέννησε, σταυ-
ρωθέντα σαρκί» (Βρεσθένης Ματθαῖος, *Κήπος Χαρίτων*, Ἀθήναι
1936, σελ. 4, 5).

Περὶ τῆς ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ:

 «Ἔστιν οὖν ἡ Ἁγία τοῦ ΘΕΟΥ Καθολικὴ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
τὸ σύστημα τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων Πατέρων, Πατριαρ-
χῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύ-
ρων, οἷς προσετέθη πιστεύσαντα ὁμοθυμαδὸν πάντα τὰ ἔθνη»
(Ἀρχιμανδρίτης Ματθαῖος Καρπαθάκης, *Ἀποστασίας Ἐλεγχος*,
1934, σελ. 243).

Περὶ τῆς ΘΕΙΑΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ:

 «Μᾶς κατηγορεῖ ὁ πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος “ὅτι
ἡμεῖς ἀσεβοῦμεν καὶ εἴμεθα ἱερόσυλοι... πρὸς αὐτὴν
τὴν ΘΕΙΑΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ”»
(Βρεσθένης Ματθαῖος, *Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος*, 1-10-1947,
σελ. 4). Ἰδιαιτέρα μνεῖα εἰς τὴν ΘΕΙΑΝ ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ γίνεται ἐπίσης ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς τὴν Ἐγκύ-
κλιον τοῦ 1950 καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν *Κ.Γ.Ο.* Ἀπρίλιος 1983).

**Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Γ.Ο.Χ.
ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ (ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ)
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**

**ΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ)**

Πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ Πνευματικὰ καὶ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἧτις ἐν τῇ **Τριάδι ἐγήγερται, καὶ Θεοῦπόστατος ἴσταται, καὶ τέκνα τῷ Προαιωνίῳ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ γεννᾷ** διὰ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν Θείων Μυστηρίων.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐκ βάθους καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ συντηρῇ ἅπαντας εἰς τὴν ἀμόλυντον Σωτήριον Πίστιν, συνεργῇ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ φιλανθρώπως στηρίζη εἰς τὸν παρόντα βίον.

Θερμῶς προσευχόμεθα εἰς τὴν Μίαν Ἄκτιστον καὶ Τρισυπόστατον Θεότητα, τὸν Ἀγέννητον Θεὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν τὸν Γεννητόν, καὶ **τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον** καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαύομενον, νὰ εἰρηνεύῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα, διὰ νὰ δοξάζεται ὡς Ὁμοούσιον καὶ Ὁμόθρονον νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ Πνευματικά,

Ὁ πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ ἀντιχριστίτης Πάπας Ρώμης, ἐπὶ δέκα καὶ πλέον αἰῶνας μαχόμενος κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κατὰ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐπιχειρεῖ καὶ σχεδὸν ἔχει καταφέρει νὰ καθυποτάξῃ ἅπασαν τὴν οἰκουμένην εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Σατανᾶ. Μὲ Ἀντιθέους Αἰρέσεις καὶ δαιμονικοὺς μηχανισμοὺς ἐπιβάλλεται ἐπὶ πάσης θρησκευτικῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ πάσης κοσμικῆς ἐξουσίας. Λαλεῖ λόγους εἰρήνης ὁ προβατόσχημος, ἀλλὰ μὲ τὴν βίαν, τὴν αἱματοχυσίαν, τὸν πόλεμον, τὸν καταναγκασμὸν, τὴν μυστικότητα κρυφῶν καὶ σατανικῶν ὀργανώσεων, καὶ μὲ κάθε εἶδους πλάνην, φέρει ὁ ὑπουργὸς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας καὶ θρησκευτικοὺς ἡγέτας παντὸς βαθμοῦ, ὥστε νὰ ἐναποθέσουν τὴν Λατρείαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Ἐωσφόρον, καὶ νὰ ἀλλοιώσουν τοὺς Ὅρους τοῦ Θεοῦ καὶ χρόνους καὶ καιροὺς καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν.

Ἔργον μακρόπνοον τοῦ Παπισμοῦ εἶναι ἡ Παγκόσμιος Παπικὴ Κυριαρχία, μὲ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Παναιρετικοῦ καὶ Πανθρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ, μὲ τὴν οἰκονομικὴν παγκοσμιοποίησιν, μὲ τὴν τεχνολογικὴν διακυβέρνησιν ὅλης τῆς γῆς, καὶ μὲ τὴν μετάλλαξιν ἀκόμη καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ὁ Παπισμὸς θὰ ἐξαπατήσῃ εἰ δυνατὸν τοὺς πάντας ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία, καὶ νὰ *«ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραινόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσει, ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός»* (Β΄ Θεσσ. Β΄ 3-4).

Διὰ τοῦτο, καλούμεθα εἰς ἐπαγρύπνισιν. Πρέπει νὰ ἔχουν γνῶσιν οἱ φύλακες. Μελετῶμεν λοιπὸν τὰς Αἰρέσεις καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ Παπισμοῦ. Εἰς τοῦτο ἔρχεται νὰ συμβάλῃ καὶ ὁ παρῶν **Ἡμεροδείκτης**.

Εὐχόμεθα εἰς πάντας πᾶσαν ἐξ ὕψους ἐνίσχυσιν, ἵνα στῶμεν καλῶς καὶ μετὰ φόβου, καὶ ἵνα γένοιται τὸ νέον ἔτος **2026**, ἔτος ἀγαθόν, σωτήριο, δεκτικὸν κάθε Θείας εὐλογίας, καὶ πλήρης ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ὑγείας.

Μετ' εὐχῶν ἀπείρων καὶ εὐλογιῶν
Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου 2026
Ὁ Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ.

Χρυσόστομος

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Ναζιανζηνός, Ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως καὶ Πρόεδρος τῆς Ἁγίας Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῷ 381 μ.Χ. ἦτο ὑπέρμαχος τοῦ Δόγματος τῆς Θεότητος καὶ τῆς ΕΚ ΠΑΤΡΟΣ ΕΚΠΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

(Νωπογραφία εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ ταφικοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ναοῦ τῆς Χώρας, Καριγιέ Τζαμί, Κων/πολις)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

*«Υψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου...
διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε»
(Γεζ. ΚΗ' 17).*

Ὁ Πάπας τῆς Ρώμης εἶναι πασίγνωστος ὡς θεσμός, ἂν ὄχι καὶ ὡς πρόσωπον κάθε φορά. Ὡστόσο αἱ Ἀντίχριστοι καὶ Ἀντίθεοι Αἱρέσεις τοῦ Παπισμοῦ εἶναι ἐν πολλοῖς ἄγνωστοι.

Ἡ ἀγνωσία αὐτὴ ὅμως εἶναι πηγὴ πνευματικοῦ κινδύνου, καθὼς διευκολύνει τὰς αὐξανομένας ἐκκλησιαστικὰς διολισθίσεις πρὸς τὴν Ἀντορθόδοξον Ἐνωσιν μὲ τὸν Πάπαν καὶ τὴν Οἰκουμενιστικὴν λειτουργικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ πάντων τῶν Αἰρετικῶν. Πρὸς τοῦτο προωθεῖται καὶ ὁ κοινὸς ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Παπικῶν, τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ τῶν Προτεσταντῶν, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ ἑορτολογικὴ ἔνωσις ἡ ὁποία ἤρχισε μὲ τὴν Ἀλλαγὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ τὴν **Δικτατορικὴν** ἐπιβολὴν τοῦ Νέου Παπικοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ **1924**.

Διὰ τοῦτο, τὸ *Ἡμερολόγιον τοῦ 2026* ἀφιεροῦται εἰς τὴν κατάδειξιν καὶ τὸν στιγματισμὸν τῶν Παπικῶν Αἱρέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀρχὴν ἔχουν ἤδη ἀπὸ τὸν **8ον** μ.Χ. αἰῶνα καὶ αὐξάνονται διαρκῶς.

Ὁ Παπισμὸς, εἴτε ἤρχισεν ὡς Αἵρεσις εἴτε ὡς κοσμικὴ φιλοδοξία ἢ ὁποῖα ἐπινόησεν Αἱρέσεις διὰ νὰ ἀναπτύξῃ ἰδίαν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν παρέμεινε μία Αἵρεσις εἰς τὸν Χριστιανικὸν κόσμον. Ἀφ' ἐνός, διωλίσθησεν ἐπὶ πολλῶν σημείων εἰς τὴν ἐξωχριστιανικὴν Ἰουδαϊκὴν πλάνην καί, ἀφ' ἑτέρου, καθιερώθη ὡς κράτος ἐν κράτει μὲ παγκόσμιον κυριαρχίαν.

Ὁ ἀποχριστιανισμὸς τοῦ Παπισμοῦ καὶ ἡ διολίσθησις του εἰς τὸν Ραββινικὸν Ἰουδαϊσμόν, ὁ ὁποῖος ἀντιτίθεται καὶ πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἢ ὁποῖα ἦτο τῆς αὐτῆς Πίστεως μὲ τὸ Εὐαγγέλιον, μπορεῖ νὰ συνοψισθῇ ὡς ἐξῆς.

Ἀπὸ δογματικῆς ἀπόψεως, ἡ Παπικὴ Αἵρεσις τοῦ *Filioque* [=καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ] διασπᾷ τὴν Ἐνότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ἀπομειώνει αὐτὴν αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ἡ δὲ Αἵρεσις τῆς *Ἀσπίλου Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου*, ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Παναγία δὲν εἶχε

τὸ Προπατορικὸν Ἀμάρτημα, ἀκυρώνει τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων τῶν γεννηθέντων μετὰ τὸ Προπατορικὸν Ἀμάρτημα. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἐξύψωσις τοῦ Πάπα Ρώμης εἰς ἀντικαταστάτην τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, Πρῶτον Πάντων, ὑπεράνω Βασιλέων, Αὐτοκρατόρων, Ἀρχιερέων, Πατριαρχῶν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, μετὰ Ἀλάθητον χαρακτῆρα, καθιστοῦν τὸν Παπισμὸν ἓνα καθαρῶς Ἑωσφορικὸν Σύστημα. Ἡ δὲ διακήρυξις τῆς Θείας Χάριτος ὡς κτιστῆς ἐνεργείας βεβηλώνει καὶ τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου, μία ἐκκλησία χωρὶς Ὁμοούσιον, Ἀδιαίρετον Ἁγίαν Τριάδα ὡς Θεόν, χωρὶς Χριστὸν Σωτῆρα τοῦ Ἀδαμιαίου γένους τῶν πεπτωκότων, χωρὶς Ἄκτιστον Θείαν Χάριν πρὸς Ἁγιασμὸν τῶν λογικῶν κτισμάτων, ἔχουσα Κεφαλὴν ἓνα ἐπηρμένον ἄνθρωπον καὶ ὄχι τὸν ἴδιον τὸν Θεόν, δὲν ἔχει τὴν Εὐαγγελικὴν Πίστιν τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ δὲν εἶναι Χριστιανική. Εἶναι ἓνα εἶδος Ραββινικοῦ Ἰουδαϊσμοῦ μετὰ πολιτικὴν καὶ κοσμικὴν δύναμιν, ἓνα καθίδρυμα ἐπιγείου Ἐξουσίας, καὶ **ΟΧΙ** Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

Ἀπὸ δὲ λειτουργικῆς ἀπόψεως, ἡ Παπικὴ πρακτικὴ τοῦ βαπτίσματος διὰ ραντισμοῦ, ἀκυρώνει τὴν Μυστηριακὴν Ὁμολογίαν, δηλαδή τὸ Βάπτισμα εἰς τὴν Ταφὴν καὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ δὲ καινοτομία εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, νὰ μὴν μεταλαμβάνουν τοῦ Αἵματος οἱ πιστοί, ἀκυρώνει τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἔχυσεν ὁ Χριστὸς τὸ Αἷμά Του (*Ματθ. ΚΣΤ' 27-28*). Ἀκόμη καὶ ἡ **χρήσις Ἀζύμου** ἀντὶ ἐνζύμου ἄρτου εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν καθυβρίζει ὡς νεκρὸν τὸ ζῶν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐπὶ πλέον, αἱ ἀντιαποστολικαὶ πρακτικαὶ τῆς χειροτονίας κληρικῶν ἄνευ χειροθεσίας ἢ καὶ διὰ ποδοθεσίας, καθὼς καὶ ἡ τέλεισις τῶν ἱεροπραξιῶν ἄνευ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν τοῦ λειτουργοῦ, π.χ., «*ἐγὼ σὲ βαπτίζω*», «*ἐγὼ σὲ συγχωρῶ*», «*ἐγὼ σὲ χειροτονῶ*», ἀποκόπτουν ραββινικῶ τῷ τρόπῳ τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῶν Παπικῶν ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ἄς τονισθῇ ἐδῶ ὅτι κάθε ἀναφορὰ τοῦ παρόντος ἡμεροδείκτου εἰς τὰ τελούμενα ὑπὸ τῶν Παπικῶν ὡς ἱεροπραξίας εἶναι καταχρηστικὴ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπικοινωνίας, καθότι οἱ Αἰρετικοὶ καὶ Ἀντι-

χριστῖται αὐτοὶ οὔτε Μυστήρια ἔχουν, οὔτε Χάριν Θεοῦ, οὔτε ὅ,τι δήποτε Θεῖον.

Αἱ δὲ κακουργίαι καὶ τὰ φρικτὰ ἐγκλήματα τοῦ Παπισμοῦ ἐναντίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐναντίον τῶν Ὁρθοδόξων κρατῶν, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν κρατῶν, βασιλέων, κυβερνήσεων καὶ πάσης ἐξουσίας διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Παγκοσμίου Παπικῆς Κυριαρχίας δὲν ἔχουν τέλος. Χρειαζονται τόμοι διὰ νὰ καταγραφοῦν **αἱ Σταυροφορίαι (1095-1272), ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις (1184-1965), ἡ Οὐνία (1274 ἕως σήμερον), ἡ Νύχτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου (23-24 Αὐγούστου 1572, ἐπεκταθεῖσα ἕως 3 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους) μὲ τὴν σφαγὴν ἕως καὶ 50.000 Οὐαγενότων, ἤτοι, Γάλλων Προτεσταντῶν, κυρίως Καλβινιστῶν, καὶ τὴν ἐξορίαν καὶ φυγὴν 200.000-500.000 Οὐαγενότων εἰς Ἀγγλίαν, Ὀλλανδίαν, Πρωσίαν, Ἑλβετίαν, καὶ Ν. Ἀφρικὴν.**

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ **Νέου Παπικοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου** εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο δυναστευτικῶς μὲ βίαν, **αἱματοχυσίας, διωγμούς, φυλακίσεις, βασανιστήρια, ἀποσχηματισμούς κληρικῶν, κατασχέσεις μονα-**

στηριακῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν, καταπιέσεις καὶ νομικοὺς περιορισμούς.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος *Προλόγου* θὰ γίνη μία ἐπιγραμματικὴ σύννοψις τῶν κυριωτέρων Αἱρέσεων τοῦ Παπισμοῦ, αἱ ὁποῖαι διὰ τοὺς **Ρωμαιοκαθολικοὺς ἀποτελοῦν «δόγματα», ὥστε νὰ «ἀναθεματίζονται ὡς αἰρετικοὶ» ὑπὸ τοῦ Πάπα ὅσοι τὰ ἀρνοῦνται.** Αὗται δὲ εἶναι αἱ ἐξῆς:

A. Ἡ ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ», τὸ *Filioque*: Ἡ δοξασία περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος **«καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ» εἰσάγει** δύο ἀρχὰς καὶ δύο αἷτια διὰ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. **Καταλύει** τὴν Μοναρχίαν τοῦ Θεοῦ Πατρός. **Καθιστᾷ** τὸ Ἅγιον Πνεῦμα προϊὸν Θελήσεως καὶ τὸ ὑποβιβάζει εἰς τὴν τάξιν τῶν κτισμάτων. **Διασαλεύει** τὸ ὁμοούσιον καὶ ὁμότιμον τῶν Τριῶν Θεῶν Ὑποστάσεων. **Προσθέτει** εἰς τὸν Υἱὸν τὸ ὑποστατικὸν ἰδίωμα τοῦ *Προβολέως*, τὸ ὁποῖον ἀνήκει μόνον εἰς τὸν Πατέρα, ὥστε Πατὴρ καὶ Υἱὸς νὰ ἔχουν κοινὴν μίαν ιδιότητα τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. **Διασπᾷ** τὴν ἐνότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος. **Ἀντιτάσσεται** πρὸς τὴν ρητὴν διδασκαλίαν τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Πατρὸς: *Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.* (Ἰωάν. ΙΕ΄ 26). Ἀλλοιώνει δὲ καὶ τὸ 8ον Δογματικὸν ἄρθρον τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως: *Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.* (Β΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, 381 μ.Χ.).

Β. Τὸ Πρωτεῖον τοῦ Πάπα Ρώμης: Ὁ Πάπας ὕψωσεν ἑαυτὸν ὡς ἀνώτατον ἐπίσκοπον καὶ ἀντιπρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπεράνω καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, μὲ μοναρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ ὅλων τῶν ἐπισκόπων καὶ ὅλων τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιῶν, καθὼς καὶ Βασιλέων καὶ Αὐτοκρατόρων εἰς τὴν οἰκουμένην.

Μετέτρεψεν ἐωσφορικῶς τὰ πρεσβεῖα τιμῆς τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ρωμαϊκῆς πρωτευούσης εἰς πρωτεῖον ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἐξουσίας, εἰς μοναρ-

χικὸν ἀξίωμα, ὡς Κεφαλὴ τῆς ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν θέσιν τοῦ Χριστοῦ, ἀντὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀντὶ Χριστοῦ, ὡς Ἄντι-Χριστός. Τὸ Παπικὸν Πρωτεῖον, ὡς ἐκ τούτου, δὲν συνιστᾷ ἓνα ἀπλῶς καὶ μόνον προσωπικὸν ἀμάρτημα ἐωσφορικοῦ ἐγωισμοῦ, ἀλλὰ ἀποτελεῖ Ἐκκλησιολογικὴν Αἵρεσιν, διότι καταπατᾷ τὸν Ἀποστολικῶς θεσπισθέντα Συνοδικὸν Θεσμὸν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Γ. Ἡ σύγχυσις Οὐσίας καὶ Ἐνεργείας εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἡ κτιστὴ Θεία Χάρις: Οἱ Παπικοὶ ταυτίζουν τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι *actus purus*, ἥτοι, *καθαρὰ ἐνέργεια*. Ἐπειδὴ βεβαίως ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμέθεκτος, καὶ ἡ Θεία Χάρις εἶναι μεθεκτὴ, οἱ Παπικοὶ συμπεραίνουν ὅτι ἡ Θεία Χάρις εἶναι κτιστὴ ἐνέργεια, ὅτι τὸ Φῶς τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι κτιστόν, καὶ ὅτι ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἀνθρώπων συντελεῖται διὰ κτιστῶν μέσων.

Ἐπὶ τούτῳ ὅμως διαφορὰ μεταξὺ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἐσωτάτη φύσις, καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι φυσικὴ καὶ ἐκουσία

κίνησις πρὸς τὰ ἔξω, πρὸς τὴν κτίσιν. Ἡ Θεία Ἐνέργεια εἶναι ὁ μόνος τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς ἐπικοινωνεῖ μὲ τὰ κτίσματα. Ἡ δὲ Σωτηρία τῶν κτισμάτων ἀπαιτεῖ Ἄκτιστον Δύναμιν, Ἄκτιστον Ἐνέργειαν, ἐπέμβασιν Ἀκτίστου Θείας Χάριτος, καθότι *«κτίσμα ὑπὸ κτίσματος οὐκ ἂν ποτε σωθῆ.»*⁽¹⁾

Δ. Τὸ Καθартήριον Πῦρ: Σύμφωνα μὲ τὰς Παπικὰς Συνόδους τῆς Βασιλείας (1431-1437) καὶ τοῦ Τριδέντου (1545-1563), τὸ *Καθартήριον Πῦρ*, ἂν καὶ ὄχι κυριολεκτικῶς φυσικὸν πῦρ, εἶναι μία ὑπαρκτὴ ἐνδιάμεσος βασανιστικὴ κατάστασις καθαρμοῦ τῆς ψυχῆς πρὸς τελειοποίησιν ὅσων ἀποθνήσκουν μὲν ὡς Χριστιανοί, δὲν εἶναι ὅμως πλήρως ἡγιασμένοι, ὥστε νὰ εἰσέλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν οὐράνιον μακαριότητα. Ἡ Δυτικὴ αὐτὴ καινοτομία ὡστόσο δὲν ἐδράζεται οὔτε εἰς τὴν *Ἁγίαν Γραφήν* οὔτε εἰς τὴν *Ἱερὰν Παράδοσιν* οὔτε εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἐπὶ πλέον, εἰσάγει μίαν ἀνύπαρκτον τρίτην κατάστασιν μεταξὺ Παραδείσου καὶ Κολάσεως, καθὼς καὶ μίαν ψευδῆ ἐλπίδα ὅτι κάποιος ὁ ὁποῖος δὲν ἐ-

⁽¹⁾ Ἅγιος Ἀθανάσιος, *P.G.* 26, 1081D.

σώθη ἐν ζωῇ μπορεῖ νὰ σωθῆ μετὰ θάνατον, ἐξ ἧς ἐπεννοήθησαν τὰ **Συγχωροχάρτια** καὶ ἡ πώλησις των. Αὐτὴ ἡ ἐλπίς ὅμως εἶναι ψευδής, *«καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις»* (Ἐβρ. Θ' 27).

Ε. Ἡ ἄσπιλος σύλληψις τῆς Θεοτόκου: Ὁ Παπισμὸς ἐθέσπισε κατὰ τὸ **1854** τὸ πρωτοφανὲς καὶ ἄγνωστον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «δόγμα» *«τῆς ἀσπίλου συλλήψεως τῆς Θεομήτορος»*, δηλαδή, ὅτι ἡ Παναγία, διὰ νὰ εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν Ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐγεννήθη χωρὶς τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα. Αὐτὴ ἡ ἐξύψωσις ὅμως τῆς Θεοτόκου σημαίνει ὅτι ὁ Μονογενὴς Υἱὸς δὲν προσέλαβε τὴν ἰδικὴν μας πεπτωκυῖαν εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἀνθρωπίνην φύσιν ἢ ὅποιαν ἔχει ἀνάγκην Σωτηρίας. Ἡ ἔνωσις Του μετὰ τῆς Μαρίας, ἢ ὅποια ὡς «ἀναμάρτητος» δὲν εἶχεν ἀνάγκην Σωτηρίας, δὲν συνιστᾷ ἔνωσιν μὲ τὸ ἡμαρτηκὸς Ἀδαμιαῖον γένος, ὥστε νὰ φέρῃ εἰς ἡμᾶς Σωτηρίαν. Αὐτό — σιωπηλῶς μὲν, οὐσιαστικῶς δέ — σημαίνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Σωτὴρ τοῦ Ἀδαμιαίου γένους· δὲν εἶναι ὁ Χριστός.

Ἐδῶ ὁ Παπισμὸς ἐφάπτεται τοῦ μεταχριστιανικοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, **παύει** νὰ εἶναι ἓνα εἶδος Αἰρετικοῦ Χριστιανισμοῦ, μεταकुλεῖται εἰς **ἄλλην θρησκείαν**, καὶ γίνεται κατ' οὐσίαν Ἰουδαϊσμός. Κατὰ τὴν πρώτην χιλιετίαν, ὁ Ἀρειανισμὸς ἔγινε Μωαμεθανισμὸς· κατὰ τὴ δευτέραν, ὁ Παπισμὸς ἔγινε Ἰουδαϊσμός.

ΣΤ. Τὸ ἀλάθητον τοῦ Πάπα Ρώμης: Ἡ Πρώτη Σύνοδος τοῦ Βατικανοῦ (1869-1870), κωδικοποίησεν ὅλας τὰς παρερμηνείας τῶν χωρίων τῆς *Καινῆς Διαθήκης* περὶ δῆθεν πρωτοκαθεδρίας τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ὡς θεμελίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ διετύπωσε τὸν ὅρον ὅτι **ὁ Πάπας εἶναι ἀλάθητος** ὅταν ὡς ὑπάτος ποιμὴν καὶ διδάσκαλος ἀποφαίνεται **ἀπὸ καθέδρας, ex cathedra**, περὶ θεμάτων Πίστεως καὶ Ἠθικῆς. Ὁ Πάπας ἔγινε Θεός, κατὰ τὰ παλαιὰ πρότυπα τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ κατὰ τὴν παλαιότεραν φιλοδοξίαν τοῦ Ἑωσφόρου.

Ζ. Ἡ ἀντικανονικὴ χειροτονία καὶ ὕψωσις τοῦ κλήρου: Ὁ Παπισμὸς τελεῖ τὰς χειροτονίας διὰ χρίσματος, καὶ ὄχι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς τοῦ ἐπισκόπου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου

ιερέως ή διακόνου, οὔτε διὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου ἐπισκόπου. Ἀποδίδει δὲ εἰς τὸ ἱερατεῖον ἀνωτέρας ιδιότητος καὶ δυνάμεις, ἀγνώστους εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε νὰ τελῇ ὁ κάθε κληρικὸς τὰ μυστήρια εἰς τὸ ἰδικόν του ὄνομα. Ἡ κανονικότης καὶ ἰσχὺς τῶν Παπικῶν μυστηρίων, ὅπως τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Χρίσματος καὶ τῆς Ἐξομολογήσεως, ἐξαρτᾶται ὄχι ἐκ τῆς Θείας Χάριτος, ἀλλ' ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ ἱερέως: *«Ἐγὼ σὲ βαπτίζω», «Ἐγὼ σὲ χρίω», «Ἐγὼ σὲ συγχωρῶ»,* λέγει ὁ παπικὸς ἱερεὺς, καὶ ὄχι *«Βαπτίζεται, Χρίεται, Μεταλαμβάνει, Στέφεται, κλπ. ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ».* Δηλαδή, ὁ ἱερεὺς δανεῖζει τὰς χεῖράς του εἰς τὸν Θεόν, διὰ τὸ ὄρατὸν μέρος τοῦ Μυστηρίου.

Η. Τὸ Βάπτισμα διὰ ραντισμοῦ: Τὸ Βάπτισμα εἶναι Θεοσύστατον Μυστήριον. Ὁ Παπισμὸς μετέτρεψεν εἰς ἀπλοῦν **ραντισμόν,** τὸν ἀπ' ἀρχῆς καθιερωθέντα τρόπον τελέσεως τοῦ Βαπτίσματος μετρίπλην κατάδυσιν καὶ ἀνάδυσιν, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Χριστιανοὶ *συνετάφημεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς*

τὸν θάνατον Αὐτοῦ, γεγονάμεν σύμφυτοι τῷ ὁμοιωμάτι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὥστε καὶ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐσόμεθα (Ρωμ. ΣΤ΄ 4-5). Εἰς τὸ Παπικὸν βάπτισμα, δὲν ὑπάρχει ἐμβαπτισμὸς, ὀλόσωμος βύθισις ἐν ὕδατι. Ἡ ἐντολὴ ὅμως τοῦ Χριστοῦ εἶναι *«πορευθέντες μαθητεύσατε... βαπτίζοντες»* (Ματθ. ΚΗ΄ 19), ὄχι ραντίζοντες.

Θ. Ἡ ἀντικανονικότης τοῦ Χρίσματος: Ἐνῶ τὸ Χρῖσμα ἐξ ἀρχῆς ἦτο συνυφασμένον μὲ τὸ Βάπτισμα, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Τερτυλλιανὸς (160-240 μ.Χ.) λέγων, *«ἐξερχόμενοι τῆς σωτηριώδους κολυμβήθρας λαμβάνομεν τὸ ἅγιον Χρῖσμα κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν»*, ὁ Παπισμὸς ἐχώρισε τὸ Χρῖσμα ἀπὸ τὸ Βάπτισμα, ὥστε τὰ παιδιά νὰ λαμβάνουν τὸ χρῖσμα δι' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ ἐπισκόπου μόνον ὅταν ἔλθουν εἰς ἡλικίαν 12-16 ἐτῶν.

Ι. Ἀντικανονικότητες εἰς τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν: Ἀντίστοιχος τῆς Θείας Κοινωνίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπάρχει εἰς τὴν Παπικὴν Αἵρεσιν ἡ μετάληψις ἀζύμου καὶ ὄχι ἐνζύμου ἄρτου. Ἐπὶ πλεόν, μέχρι τὴν Β΄ Βατικάνειον Σύνοδον (1962-1965)

ἐκ τοῦ ποτηρίου ἐλάμβανον μόνον οἱ κληρικοί. Οἱ λαϊκοὶ ἐλάμβανον μόνον ἄρτον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι κἂν ἄρτος, καθότι ἄζυμος, ἕνα **βιομηχανικῶς** παρασκευαζόμενον ἄζυμον προϊόν, ὀνόματι «**ῥστια**». Τὰ δὲ παιδιά δὲν κοινωνοῦν πρὶν γίνουιν **6** ἐτῶν.

Βεβαίως ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἅγιον Χρῖσμα οὔτε Θεία Κοινωνία εἰς τὸν Παπισμὸν, οὔτε Βάπτισμα, οὔτε ἄλλο Ἱερὸν Μυστήριον, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ἐδῶ αὐτοὶ οἱ ὅροι καταχρησικῶς διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐξηγήσεως.

ΙΑ. Ἀντικανονικότης εἰς τὸ Εὐχέλαιον: Ὅλως ἀθέσμως ὁ Παπισμὸς τελεῖ τὸ εὐχέλαιον μόνον διὰ τοὺς μελλοθανάτους ὡς τελευταῖον ἐφόδιον, καὶ ἀπαγορεύη νὰ τελῆται αὐτὸ εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν, ἂν καὶ ἡ *Καινὴ Διαθήκη* αὐτὸ ὑποδεικνύει: *«ῤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον»* (Μάρκ. ΣΤ' 13). Καὶ πάλιν: *«Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου»* (Ἰακ. Ε' 14).

Πέραν τούτων, ὁ Ἐωσφορικὸς δεσποτισμὸς τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης προέβη εἰς πολλὰς κακοδοξίας καὶ παρανομίας μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται: **Ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου (Μηνολογίου καὶ Πασχαλίου), ὁ θεσμὸς τῶν Καρδιναλίων, ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀγαμία τοῦ κλήρου, ὁ Δικανισμὸς, τὰ Συγχωροχάρτια, ἡ Οὐνία, ἡ Αἰρετικὴ διδασκαλία περὶ ἀξιομισθίας τῶν Ἁγίων, περὶ ἱκανοποιήσεως τῆς Θείας Δικαιοσύνης, περὶ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ περὶ Σωτηρίας, ὅτι αὐτὴ εἶναι δυνατὴ καὶ μέσῳ ἄλλων θρησκευῶν, ἀλλὰ ἀδύνατη δι' ὅσους δὲν ἀναγνωρίζουν τὸν Πάπαν.**

Ἐν κατακλείδι,

Ὁ Παπισμὸς, εἴτε ἐπενοήθη ὡς στρατήγημα τῶν Φράγκων διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ ἄσκησιν κοσμικῆς ἐξουσίας, εἴτε ἀνεπτύχθη ὑπὸ **Ταλμουδιστῶν Ἰουδαίων** ὡς προδρομικὸν σύστημα τοῦ Ἀντιχρίστου, εἴτε προέκυψεν ὡς πνευματικὴ διολίσθησις ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν εἰς τὴν Αἵρεσιν καὶ ὡς ριζικὴ ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὸν Πανάγιον Τρισυπόστατον Θεόν,

τιτλοφορεῖται ὡς «Χριστιανικὴ Πίστις» καὶ λογίζεται ἀπὸ πολλοὺς ὡς «Χριστιανικὴ Ἐκκλησία». Εἰς τὸν κόσμον ὑπολογίζεται ὅτι, μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, τὸν Παπισμὸν ἀκολουθοῦν περίπου **1,3** δισεκατομύρια ἄνθρωποι.

Ἀπὸ τὸ 1920, μὲ τὴν **Διαβόητον Αἰρετικὴν Οἰκουμενιστικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως**, ὁ Παπισμὸς θεωρεῖται **Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ**. Σχεδὸν ὅλαι αἱ κατὰ Ἀνατολὰς ὀνομαζόμεναι «Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι», κατὰ τὴν **Βαπτισματικὴν Θεολογίαν**, δέχονται τὸ Βάπτισμα τῶν Παπικῶν, Ἀγγλικανῶν καὶ Προτεσταντῶν ὡς ἔγκυρον καὶ τελοῦν Μικτοὺς Γάμους.

Βεβαίως, κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, οὐδὲν μυστήριον ὑπάρχει καὶ οὐδόλως ἐνεργεῖ ἡ Ἁγιαστικὴ Χάρις εἰς τὸν Παπισμὸν, διότι αὐτὸς δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ εἶναι **μία Ἐωσφορικὴ, Ἀντίθεος, Ἀντίχριστος Πολυαίρεσις**. **Ἀποτελεῖ ἄλλου εἴδους θρήσκευμα**. Δι' ὃ καὶ ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ὡς **Ἄλλοθρήσκους βαπτίζει** καὶ αὐτοὺς τοὺς Αἰρετικούς.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ

*Ἡ Αγία Τριάς καὶ οἱ Ἅγιοι Πάντες κατὰ τὴν
Ἡμέραν τῆς Κρίσεως (Μεσαιωνικὴ Λιθογραφία)*

<i>Παλαιὸν Ἡμερολ.</i>	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2026		<i>N.H.</i>
	Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 10, Νὺξ ὥρας 14.		
1	T	† ΠΕΡΙΤΟΜΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ , Βασιλείου Μεγ., Γρηγορίου ὄσ. (Αργία)	14
2	Π	Σιλβέστρου πάπα Ρώμης, Σεραφεὶμ ὀσίου τοῦ ἐν Σαρῶφ, Θεοδότης ὄσ.	15
3	Π	† Μαλαχίου προφήτου , Γορδίου μάρτυρος, Πέτρου ὀσίου	16
4	Σ	Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων , Θεοκτίστου ὀσίου	17
5	K	ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ , Θεωνᾶ, Θεοπέμπτου μ., Συγκλητικῆς ὄσ. (Νηστεία)	18
6	Δ	† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ , Ρωμανοῦ ἱερομάρτυρος (Αργία)	19
7	T	Σύναξις Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Αργία)	20
8	T	Γεωργίου Χοζεβίτου τοῦ ὀσίου, Δομνίκης ὀσίας	21
9	Π	Πολυεύκτου μάρτυρος, Εὐστρατίου ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ	22
10	Π	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς	23
11	Σ	Θεοδοσίου ὀσίου Κοινοβιάρχου , Μαΐρου μάρτυρος, Βιταλίου ὀσίου	24
12	K	ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ , Τατιανῆς κ.λπ. μαρτ., 8 μαρτύρων ἀπὸ Νικαίας	25
13	Δ	Ἐρμίλου & Στρατονίκου μαρτύρων, Μαξίμου ὀσίου Καυσοκαλυβίτου	26
14	T	Ἐν Σινᾶ & Ραϊθῶ ἀναίρ. Πατέρ., Νίνας Ἰσαπ, Ἀγνῆς μ. (Ἀπόδ. Θεοφ.)	27
15	T	Παύλου Θηβαίου & Ἰωάννου Καλυβίτου τῶν ὀσίων	28
16	Π	Προσκύνησις ἀλύσεως Ἀποστόλου Πέτρου , Πενσίππου μάρτυρος	29
17	Π	† Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ Μεγάλου , Ἀντωνίου ὄσ. νέου ἐν Βεροῖα (Αργία)	30
18	Σ	Ἀθανασίου & Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας (Αργία)	31
19	K	ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛ. - ΦΑΡ.) , Μάρκου Εὐγενικοῦ, Μακαρίου Αἰγυπτ.	1
20	Δ	† Εὐθυμίου ὀσίου τοῦ Μεγάλου , Εὐσεβίου & σὺν αὐτῷ μαρτ. (Αργία)	2
21	T	Μαξίμου ὀσίου ὁμολογητοῦ , Νεοφύτου μ., Εὐγενίου μ. Τραπεζουντίου	3
22	T	† Τιμοθέου Ἀπ. , Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου ὀσίου μ., Βικεντίου μάρτυρος	4
23	Π	Κλήμεντος ἱερομ., Ἀγαθαγγέλου μάρτ., Διονυσίου ὀσίου ἐν Ὀλύμπῳ	5
24	Π	† Ξένης ὀσίας , Βαβύλα ἱερομάρτυρος, Φίλωνος & Ἑλλαδίου μαρτύρων	6
25	Σ	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου πατρ. Κων/πόλεως , Δημητρίου ὄσ. (Αργία)	7
26	K	ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (ΑΣΩΤΟΥ) , Ξενοφῶντος ὄσ., Ἀμμωνᾶ ὄσ., Συμεῶν ὄσ.	8
27	Δ	† Ἀνακομιδῆ λειψάνων ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Αργία)	9
28	T	Εὐφραὶμ & Ἰσαὰκ ὀσίων τῶν Σύρων, Παλλαδίου ὀσίου	10
29	T	Ἀνακομιδῆ Λειψάν. Ἰγνατίου Θεοφόρου, Σιλουανοῦ & σὺν αὐτῷ μαρτ.	11
30	Π	Τριῶν Ἱεραρχῶν: Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἰ. Χρυσοστόμου (Αργία)	12
31	Π	Κύρου & Ἰωάννου Ἀναργύρων , Ἀθανασίας & σὺν αὐτῇ μαρτύρων	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΠΕΡΙΤ. ΚΗΧ - Μεγ. Βασιλ.	Κολ. β' 8 - 12	Λουκ. β' 20-21, 40-52
5	ΚΥΡ. ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ	Β' Τιμ. δ' 5 - 8	Μάρκ. α' 1 - 8
6	ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ	Τίτ. β' 11 - 14, γ' 4 - 7	Ματθ. γ' 13 - 17
7	Σύναξις Ἰωάν. Προδρόμου	Πράξ. ιθ' 1 - 8	Ἰωάν. α' 29 - 34
12	ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ	Ἐφες. δ' 7 - 13	Ματθ. δ' 12 - 17
17	Ἁγίου Ἀντωνίου	Ἐβρ. ιγ' 17 - 21	Λουκ. στ' 17 - 23
18	Ἁγίων Ἀθανασίου - Κυρίλλου	Ἐβρ. ιγ' 7 - 16	Ματθ. ε' 14 - 19
19	ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ - ΤΕΛ. & ΦΑΡ.	Β' Τιμ. γ' 10 - 15	Λουκ. ιη' 10 - 14
20	Ἁγίου Εὐθυμίου	Β' Κορ. δ' 6 - 15	Λουκ. στ' 17 - 23
25	Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου	Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2	Ἰωάν. ι' 9 - 16
26	ΙΖ' ΛΟΥΚΑ - ΑΣΩΤΟΥ	Α' Κορ. στ' 12 - 20	Λουκ. ιε' 11 - 32
27	Ἀνακομιδῆ Ἁγ. Χρυσοστόμου	Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2	Ἰωάν. ι' 9 - 16
30	Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν	Ἐβρ. ιγ' 7 - 16	Ματθ. ε' 14 - 19

[Πιστεύω] καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, ΤΟ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΚΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΝ, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

(Ἄρθρον 8ον τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ 381, τὸ προσβληθὲν ὑπὸ τῆς Παπικῆς Αἰρέσεως τοῦ Filioque)

Παλαιὸν Ἡμερολ.	ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2026		N.H.
	Ἡμέραι 28. Ἡμέρα ὥρας 11, Νδς ὥρας 13.		
1	Σ	Τρύφωνος μάρτ., Περπετουάς μ., Πέτρου ὀσίου (ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ)	14
2	Κ	ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ, Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ Κ.Η.Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ	15
3	Δ	† Συμεὼν Θεοδόχου, Ἄννης προφήτ., Ἀνδριανοῦ & Εὐβούλου μαρτύρων	16
4	Τ	Ἰσιδώρου ὀσίου Πηλουσιώτου, Νικολάου ὁμολογητοῦ, Ἀβραμίου ἱερομ.	17
5	Τ	† Ἀγάθης μάρτ., Πολυεύκτου Κ/πόλεως, Θεοδοσίου ὀσίου ἐν Σκοπέλῳ	18
6	Π	Φωτίου Μεγάλου, Βουκόλου Σμύρνης, Βαρσανουφίου & Ἰωάννου ὀσίων	19
7	Π	† Παρθενίου ἐπ. Λαμψάκου, Λουκᾶ ὀσ. ἐν Στειρίῳ (Ἀπόδ. Ὑπαπαντῆς)	20
8	Σ	Ζαχαρίου Προφήτου, Θεοδώρου Στρατηλάτου (Ψυχοσάββατον)	21
9	Κ	ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ , Παγκρατίου & Μαρκέλλου ἱερομ., Νικηφόρου μάρτ.	22
10	Δ	ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ, Χαράλάμπους ἱερομάρτυρος (Ἀργία)	23
11	Τ	Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας τῆς εἰκονοφίλου Αὐγουστῆς	24
12	Τ	Μελετίου Ἀντιοχείας, Ἀντωνίου Κ/πόλεως, Πλωτίνου & Σατορνίνου μ.	25
13	Π	Ἀκύλλα & Πρισκίλλης Ἀποστ., Μαρτινιανοῦ ὀσ., Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας	26
14	Π	Αὐξεντίου ὀσίου, Ἀβραάμ & Μάρωνος ὀσίων (Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	27
15	Σ	Ὀνησίμου Ἀποστ., Θαῦμα κολλύβων ἁγ. Θεοδώρου (Ψυχοσάββατον)	28
16	Κ	Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ) , Παμφίλου μ., Φλαβιανοῦ ἱερομ.	1
17	Δ	† Θεοδώρου Τήρωνος μεγαλομ., Μαρκιανοῦ & Πουλχερίας ὀσ. βασιλέων	2
18	Τ	Λέοντος πάπα Ρώμης, Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου ὁμολογητοῦ	3
19	Τ	Ἀρχίππου, Φιλήμονος & Ἀφίας Ἀποστόλ., Φιλοθέης ὀσίας Ἀθηναίας	4
20	Π	Λέοντος ἐπισκ. Κατάνης, Σαδῶκ ἱερομ. & τῶν σὺν αὐτῷ 128 μαρτύρων	5
21	Π	Τιμοθέου ὀσ. ἐν Συμβόλοις, Εὐσταθίου Ἀντιοχ. (Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	6
22	Σ	Εὐρεσις λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου ἁγ. Μαρτύρων & Ἀποστόλων	7
23	Κ	Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓ. ΠΑΛΑΜΑ) , Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος	8
24	Δ	† Α' & Β' Εὐρεσις Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου	9
25	Τ	Ταρασίου Κων/πόλεως, Ἀλεξάνδρου μάρτ., Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Σαλοῦ	10
26	Τ	Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινῆς Σαμαρείτ. ἰσαπ. & συγγενῶν αὐτῆς μάρτ.	11
27	Π	Προκοπίου ὁμολογητοῦ, Γελασίου μάρτυρος, Θαλλελαίου ὀσίου	12
28	Π	Βασιλείου ὁμολ., Κυράνης μ., Κασσιανοῦ ὀσ. (Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
2	ΑΠΟΚΡΕΩ - ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ	Ἐβρ. ζ' 7 - 17	Ματθ. κε' 31 - 46
9	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ	Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4	Ματθ. στ' 14 - 21
16	Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ - Ὁρθοδοξίας	Ἐβρ. ια' 24 - 26, 32 - 40	Ἰωάν. α' 44 - 52
23	Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ - Γρ. Παλαμᾶ	Ἐβρ. α' 10 - β' 3	Μάρκ. β' 1 - 12

«Εἴ τις παρὰ τοῦτο τὸ Ἱερὸν Σύμβολον τολμήσειεν ἕτερον ἀναγράψασθαι, ἢ προσθῆναι, ἢ ἀφαιρεθῆναι, καὶ ὄρον ὀνομάσαι ἀποθρασυνθείη, κατάκριτος καὶ πάσης Χριστιανικῆς Ὁμολογίας ἀπόβλητος. Τὸ γὰρ ἀφελεῖν, ἢ προστιθέναι, ἀτελεῖ τὴν πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ὁμοουσίαν Τριάδα μέχρι σήμερον ἀνεκαθεν κατιοῦσαν Ὁμολόγησιν ἡμῶν δείκνυσι, καὶ τῆς τε Ἀποστολικῆς Παραδόσεως καὶ τῆς τῶν Πατέρων διδασκαλίας καταγινώσκει. Εἴ τις τοίνυν εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἐλάσας τολμήσειεν, ὡς ἀνωτέρω λέλεκται, ἕτερον ἐκθέσθαι Σύμβολον, καὶ ὄρον ὀνομάσαι, ἢ προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν ἐν τῷ παραδεδομένῳ ἡμῖν παρὰ τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ τὸ πρῶτον Μεγάλης Συνόδου ποιῆσαι, **ΑΝΑΘΕΜΑ ἔστω.**» (Ἁγία Ἡ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος Κων/πόλεως, 879–880)

<i>Παλαιὴν Ἡμερολ.</i>	ΜΑΡΤΙΟΣ 2026	<i>N.H.</i>
	Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 12, Νυξ ὥρας 12.	
1	Σ Εὐδοκίας ὀσίου., Δομνίνης ὀσίας, Ἀντωνίνης μάρτ., Σωφρονίου μάρτ.	14
2	Κ Γ' ΝΗΣΤ. (ΣΤΑΥΡΟΠΡ/ΣΕΩΣ) , Ἦσυχίου, Θεοδότου & Εὐθαλίας μ.	15
3	Δ Εὐτροπίου, Κλεονίκου & Βασιλίσκου μαρτύρων	16
4	Τ Γερασίμου ὀσίου Ἰορδανίτου, Παύλου & Ἰουλιανῆς μαρτύρων	17
5	Τ Κόνωνος μ., Ἀρχελαίου & σὺν αὐτῷ 142 μ., Γεωργίου ἐκ Ραψάνης νεομ.	18
6	Π Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων, Ἰουλιανοῦ μάρτυρος	19
7	Π Λαυρεντίου ὀσ., Ἐλπίδιου, Αἰθερίου κ.λπ. ἱερομ. (Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	20
8	Σ Ἑρμοῦ Ἀποστόλου, Θεοφυλάκτου Νικομηδείας, Παύλου ὁμολογητοῦ	21
9	Κ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝ. ΚΑΙΜ.) , Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 Μαρτύρων	22
10	Δ Κοδράτου & σὺν αὐτῷ μαρτύρων, Ἀναστασίας ὀσίας Πατρικίας	23
11	Τ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας Βασιλίσσης τῆς ἐν Ἄρτῃ	24
12	Τ Συμεῶν Νέου Θεολόγου , Θεοφάνους ὁμολογ., Γρηγορίου Διαλόγου	25
13	Π Ἀνακ. λειψ. Νικηφόρου Κ/λεως, Χριστίνης μ. (ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ)*	26
14	Π Βενεδίκτου ὀσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος (ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ)	27
15	Σ Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου, Ἀγαπίου & σὺν αὐτῷ 7 μαρτύρων	28
16	Κ Ε' ΝΗΣΤ. (ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤ.) , Σαββίνου μ., Χριστοδοῦλου ὀσίου	29
17	Δ Ἀλεξίου «ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ», Θεοσηρικότου ὀσίου, Παύλου ὀσίου.	30
18	Τ Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Εὐκαρπίωνος & λοιπῶν μαρτύρων	31
19	Τ Χρυσάνθου & Δαρείας μαρτύρων, Κλαυδίου & Ἰαριάς μαρτύρων	1
20	Π Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Πατέρων	2
21	Π Ἰακώβου ἐπισκ. ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος & Δομνίνου μαρτύρων	3
22	Σ Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου , Βασιλείου ἱερομ., Καλλινίκης μ., Εὐθυμίου μ.	4
23	Κ † ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ , Νίκωνος & σὺν αὐτῷ 199 μαρτύρων, Δομετίου μάρτ.	5
24	Δ Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ , Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, Ἀρτέμωνος ἱερμ., Ζαχαρίου ὀσ.	6
25	Τ Μ. ΤΡΙΤΗ , 10 παρθένων, ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἀργία)	7
26	Τ Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ , τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον, Σύναξης Ἀρχαγγ. Γαβριήλ.	8
27	Π Μ. ΠΕΜΠΤΗ , ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος , Ματρώνης ὀσίας, Φιλητοῦ μ.	9
28	Π Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ , τὰ Ἅγια Πάθη, Ἡρωδίωνος Ἀποστόλου (Ἀργία)	10
29	Σ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΝ , ἡ Ταφή & ἡ εἰς Ἄδου Κάθοδος, Μάρκου Ἀρεθουσῶν	11
30	Κ Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ	12
31	Δ † ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ , Ὑπατίου ἱερομάρτυρος, Ἀκακίου ὀσίου	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

MARTIOY 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
2	Γ' ΝΗΣΤ. (ΣΤΑΥ/ΣΕΩΣ)	Ἐβρ. δ' 14 - ε' 6	Μάρκ. η' 34 - θ' 1
9	Δ' ΝΗΣΤ. (Ι. Κλίμακος) - Τῶν Ἁγ. 40 Μαρτύρων	Ἐβρ. ιβ' 1 - 10	Μάρκ. θ' 17 - 31
16	Ε' ΝΗΣΤ. (Μαρίας Αἰγυπτ.)	Ἐβρ. θ' 11 - 14	Μάρκ. ι' 32 - 45
22	Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου	Ἐβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8	Ἰωάν. ια' 1 - 45
23	ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ	Φίλ. δ' 4 - 9	Ἰωάν. ιβ' 1 - 18
25	ΕΥΑΓΓΕΛ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Ἐβρ. β' 11 - 18	Λουκ. α' 24 - 38
30	ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ	Πράξ. α' 1 - 8	Ἰωάν. α' 1 - 17

Ἡ Ἁγία Ἡ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῆς Κων/πόλεως (879–880) ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕ: 1. Κάθε προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως. 2. Τὴν διδασκαλίαν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ. 3. Κάθε «ἕτερον Σύμβολον» παρὰ τὸ τῆς Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως. 4. Ὅποιον τολμήσῃ νὰ προσθέσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τι, ΑΝΑΘΕΜΑ καὶ καθαιρέσις (ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι ὁ Πάπας τῆς Ρώμης).

* Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται ἢ τὴν Τετάρτην ἐσπέρας τῆς Ε' Ἑβδομάδος μετὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἢ τὴν Πέμπτην τῆς Ε' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν (*Τυπικὸν* Γ. Βιολάκη, σελ. 345, §44-48).

<i>Παλαιών Ημερολ.</i>	ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2026		<i>N.H.</i>
	Ήμέραι 30. Ήμέρα ὥρας 13, Νῦξ ὥρας 11.		
1	T	Παναγίας Πορταΐτισης* Μαρίας ὁσ. Αἰγυπτίας, Μακαρίου ὁσ.	14
2	T	† Τίτου ὁσίου θαυμ., Πολυκάρπου μάρτυρος, Ἀμφιανοῦ μάρτυρος	15
3	Π	Νικητά ὁσ. ἡγουμ. μονῆς Μηδικίου, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου	16
4	Π	† ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ , Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ	17
5	Σ	Κλαυδίου, Διοδώρου, Παππίου & σὺν αὐτοῖς μαρτύρων	18
6	K	B' ΙΩΑΝΝΟΥ (ΘΩΜΑ) , Εὐτυχίου Κ/πόλεως, τῶν ἐν Περσίδι 120 μ.	19
7	Δ	Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου ὁσίου	20
8	T	Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Ἑρμοῦ Ἀποστόλων	21
9	T	Εὐψυχίου μάρτυρος, Βαδῖμου ὁσίου & τῶν σὺν αὐτῷ ὁσίων	22
10	Π	Τερεντίου, Πομπηίου, Μιλτιάδου κ.λπ. μαρτ., Γρηγορίου Ε' Κ/λεως	23
11	Π	Ἀντίπα ἐπισκ. Περγάμου, Φαρμουθίου ὁσίου, Τρυφάινης ὁσίας	24
12	Σ	Βασιλείου ἐπισκ. ὁμολογητοῦ, Ἀκακίου ὁσίου, Ἀνθούσης μάρτυρος	25
13	K	Γ' ΙΩΑΝΝΟΥ (ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ) , Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ	26
14	Δ	Ἀριστάρχου, Πούδη, Τροφίμου ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων	27
15	T	Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος, Κρήσκεντος μάρτυρος	28
16	T	Ἀγάπης, Χιονίας, Εἰρήνης, Γαλήνης τῶν μαρτύρων	29
17	Π	Συμεὼν ἱερομάρτυρος & σὺν αὐτῷ μαρτύρων, Ἀγαπητοῦ πάπα Ρώμης	30
18	Π	Ἰωάννου ὁσ. τοῦ Δεκαπολίτου, Ἀθανασίας ὁσίας, Σάββα μάρτυρος	1
19	Σ	Παφνουτίου ἱερομ., Συμεὼν ὁσ., Ἀγαθαγγέλου ὁσίου Φιλοθέιτου	2
20	K	Δ' ΙΩΑΝΝΟΥ (ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ) , Ζακχαίου Ἀποστ. , Αναστασίου ἱερομ.	3
21	Δ	Ἀναστασίου ὁσίου Σιναΐτου, Ἰανουαρίου μ., Ἀλεξάνδρας βασιλ. μάρτ.	4
22	T	Ναθαναὴλ Ἀποστόλου , Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου	5
23	T	† ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ , Γεωργίου μεγαλομ. Τροπαιοφόρου (Ἀργία)	6
24	Π	Ἐλισάβετ ὁσίας, Σάββα & σὺν αὐτῷ 70 μαρτύρων, Εὐσεβίου μάρτυρος	7
25	Π	† Μάρκου Ἀπ. & Εὐαγγελιστοῦ , Νίκης μ., Μακεδονίου πατρ. Κ/πόλεως	8
26	Σ	Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειας ἱερομάρτυρος, Γλαφύρας ὁσίας	9
27	K	Ε' ΙΩΑΝΝΟΥ (ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ) , Συμεὼν Ἱεροσολύμων ἱερομάρτ.	10
28	Δ	Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτ., Μέμνονος ὁσίου θαυματουργοῦ, Βαλερίας μ.	11
29	T	Ἰάσωνος & Σωσιπάτρου τῶν Ἀποστόλων , Κερκύρας μάρτυρος	12
30	T	† Ἰακώβου Ἀπ. Ζεβεδαίου , Ἀργυρῆς νεομ. (Ἀπόδ. Μεσοπεντηκοστῆς)	13

ΔΙΑΚΑΙΝΗ-
ΣΙΜΟΣ *

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
4	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	Πράξ. γ' 1 - 8	Ἰωάν. β' 12 - 22
6	Β' ΙΩΑΝΝΟΥ (ΘΩΜΑ)	Πράξ. ε' 12 - 20	Ἰωάν. κ' 19 - 31
13	Γ' ΙΩΑΝΝΟΥ (ΜΥΡΟΦ.)	Πράξ. στ' 1 - 7	Μάρκ. ιε' 43 - ιστ' 8
20	Δ' ΙΩΑΝ. (ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ)	Πράξ. θ' 32 - 42	Ἰωάν. ε' 1 - 15
23	Ἁγίου μεγαλομ. Γεωργίου	Πράξ. ιβ' 1 - 11	Ἰωάν. ιε' 17 - ιστ' 2
27	Ε' ΙΩΑΝ. (ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔ.)	Πράξ. ια' 19 - 30	Ἰωάν. δ' 5 - 42

Τὸ Μέγα Σχίσμα τοῦ 1054 ἀπέκοψε τὰς ἐν τῇ Δύσει Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τὰς κατέστησε ὑποκείμενα τοῦ Ἀντιχρίστου Πάπα.

* Τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου, ἡ κάθε Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ὅρους ἐορτάζει τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος τὴν ὁποῖαν τιμᾶ ὡς ἐφέστιον. Εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὅρους Ναοὺς, τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐορτάζεται ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτισης, ἡ εὕρισκομένη εἰς τὴν Μονὴν Ἰβήρων.

* Ἡ Διακαινήσιμος Ἑβδομάς ὡς Μία λαμπροφόρος ἡμέρα καὶ Ἄργια λογίζεται μὲ Κατάλυσιν εἰς πάντα.

<i>Παλαιῶν Ἡμερολ.</i>	ΜΑΪΟΣ 2026	<i>N.H.</i>
	Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 14, Νὺξ ὥρας 10.	
1	Π Ἐρεμίου προφήτου, Εὐθυμίου & σὺν αὐτῷ ὀσιομαρτύρων	14
2	Π Μεγ. Ἀθανασίου ἀνακομιδῆ λειψάνων, Ἐσπέρου, Ζωῆς & τέκνων μαρτύρ.	15
3	Σ Τιμοθέου & Μαύρας μαρτύρων, Πέτρου ὀσίου ἐπισκόπου Ἄργους	16
4	Κ ΣΤ' ἸΩΑΝΝΟΥ (ΤΥΦΛΟΥ) , Ἰλαρίου ὀσίου θαυματουργοῦ	17
5	Δ Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος, Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου	18
6	Τ Ἰῶβ τοῦ Δικαίου, Σεραφεῖμ ὀσ. Λεβαδείας, Δονάτου & σὺν αὐτῷ μαρτ.	19
7	Τ † Ἐμφάνισις Τιμίου Σταυροῦ, Ἀκακίου μάρτυρος (Ἀπόδοσις Πάσχα)	20
8	Π ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ, Ἰωάννου Θεολόγου, Ἀρσενίου ὀσίου (Ἀργία)	21
9	Π Ἡσαΐου προφήτου, Χριστοφόρου μάρτ., Νικολάου μάρτ. ἐν Βουνένοις	22
10	Σ Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ, Λαυρεντίου ὀσίου	23
11	Κ Ζ' ἸΩΑΝΝΟΥ (ΠΑΤΕΡ. Α' Οἰκ. Συν.) , Κυρίλλου & Μεθοδίου ἰσαπ.	24
12	Δ Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, Γερμανοῦ ἐπισκόπου Κων/πόλεως	25
13	Τ Γλυκερίας μ., Σεργίου ὀμολ., Εὐθυμίου Ἀγιορείτου & σὺν αὐτῷ ὀσίω	26
14	Τ Ἰσιδώρου μάρτυρος ἐν Χίῳ, Θεράποντος μάρτυρος	27
15	Π Παχωμίου ὀσίου τοῦ Μεγάλου, Ἀχιλλίου ὀσίου ἐπισκόπου Λαρίσης	28
16	Π Θεοδώρου ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου. (Ἀπόδοσις Ἀναλήψεως)	29
17	Σ Ἀνδρονίκου & Ἰουνίας Ἀποστόλων (ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ)	30
18	Κ Η' ἸΩΑΝΝΟΥ (ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ) , Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης μ.	31
19	Δ † ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ , Πατρικίου, Ἀκακίου, Μενάνδρου κ.λπ. μαρτ.	1
20	Τ Νικήτα, Ἰωσήφ, Ἰωάννου τῶν ἐν Χίῳ ὀσ. πατέρ., Λυδίας Φιλιππισίας	2
21	Τ † Κωνσταντίνου & Ἐλένης Βασιλέων & Ἰσαποστόλων (Ἀργία)	3
22	Π Μαρκέλλου μάρτυρος, Βασιλίσκου μάρτυρος, Κόδρου & Σοφίας μαρτ.	4
23	Π † Μιχαὴλ ἐπ. Συννάδων, Μαρίας Κλωπᾶ μυροφ., Σελεύκου μάρτυρος	5
24	Σ Συμεῶν ὀσ., Μελετίου μ., Σωσάννης μυροφ. (Ἀπόδοσις Πεντηκοστῆς)	6
25	Κ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ) Γ' Εὐρ. Κεφαλῆς Προδρόμου	7
26	Δ Κάρπου & Ἀλφαίου Ἀποστόλων, Ἀβερκίου μάρτ. (Ἀρχὴ Νηστείας)	8
27	Τ Ἰωάννου Ρώσου μάρτυρος, Ἑλλαδίου μάρτυρος	9
28	Τ Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς ἱερομάρτυρος, Ἐλικωνίδος μάρτυρος	10
29	Π Θεοδοσίας μάρτυρος, Θεοδοσίας ὀσιου., Ὀλβιανοῦ ἱερομάρτυρος	11
30	Π Ἰσαακίου ἡγ. Δαλμάτων, Βαρλαάμ ὀσ., Ἐμμελείας ὀσίας	12
31	Σ Ἐρμείου, Πετρονίας, Εὐσεβίου, Χαράλαμπος μαρτύρων	13

Αναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν
ΜΑΪΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
4	ΣΤ΄ ΙΩΑΝΝΟΥ - ΤΥΦΛΟΥ	Πράξ. ιστ' 16 - 34	Ίωάν. θ' 1 - 38
8	ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ	Πράξ. α' 1 - 12	Λουκ. κδ' 36 - 53
11	Ζ΄ ΙΩΑΝΝΟΥ - ΠΑΤΕΡΩΝ	Πράξ. κ' 16-18, 28-36	Ίωάν. ιζ' 1 - 13
18	Η΄ ΙΩΑΝ. - ΠΕΝΤΗΚΟΣΤ.	Πράξ. β' 1 - 11	Ίωάν. ζ' 37 - 52, η' 12
19	ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ	Ἐφес. ε' 8 - 19	Ματθ. ιη' 10 - 20
21	Ἁγίων Κων/νου & Ἐλένης	Πράξ. κστ' 1, 12-20	Ίωάν. ι' 1-9
25	Α΄ ΜΑΤΘ. - ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ Γ' Εὔρεσις Κεφ. Προδρόμου	Β' Κορ. δ' 6 - 15	Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30

Ὁ Ἅγιος Φώτιος ὁ Μέγας (820-893 μ.Χ.)
 Πατριάρχης Κ/πόλεως καὶ Πρόεδρος τῆς Ἁγίας
 Η΄ Οἰκουμενικῆς Συνό-
 δου (879-880), ὅπου με-
 τὴν συμμετοχὴν 383 ἐπι-
 σκόπων καὶ ἐκπροσώπων
 ὅλων τῶν Πατριαρχείων,
 συμπεριλαμβανομένου
 καὶ τῆς Ρώμης, κατεδί-
 κασε τὴν Αἵρεσιν τοῦ
Filioque.

Παλαιὸν Ἡμερολ.		ΙΟΥΝΙΟΣ 2026 Ἡμέραι 30. Ἡμέρα ὥρας 15, Νῦξ ὥρας 9.	N.H.
1	Κ	Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, (ΑΓΙΟΥΡ. ΠΑΤ.) Ἰουστίνου Φιλοσόφου μάρτυρος	14
2	Δ	Νικηφόρου Κων/πόλεως ὁμολ., Ἐράσμου ἱερομ., τῶν ἁγ. 38 μαρτύρων	15
3	Τ	Λουκιλιανοῦ & Παύλης μαρτύρων, Ἀθανασίου θαυματουργοῦ	16
4	Τ	Μητροφάνους Κων/πόλεως, Μάρθας & Μαρίας ἀδελφῶν Λαζάρου	17
5	Π	Δωροθέου Τύρου, Μάρκου ὁσίου ἐν Χίω, Νικάνδρου & σὺν αὐτῶ μαρτ.	18
6	Π	Ἰλαρίωνος ἡγουμ. Μονῆς Δαλμάτων, Ὁσίων 5 παρθένων, Ἀτάλου θαυμ.	19
7	Σ	Θεοδότου Ἀγκύρας ἱερομάρτυρος, Ζηναΐδος μ., Σεβαστιανῆς ὁσίας	20
8	Κ	Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀνακ. λειψάν. Θεοδόρου Στρατηλάτου, Καλλιόπης μ.	21
9	Δ	Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Θέκλης, Μαριάμνης & Μάρθας μαρτύρων	22
10	Τ	Ἀλεξάνδρου & Ἀντωνίνης μαρτ., Θεοφάνους & Πανσέμνης ὁσίας.,	23
11	Τ	† «Ἄξιον Ἔστί», Βαρθολομαίου & Βαρνάβα Ἀποστόλων	24
12	Π	Ὀνουφρίου Αἰγυπτίου & Πέτρου Ἀθωνίτου ὁσίων, Ἀντωνίνης μάρτ.	25
13	Π	Ἀκυλίνης μάρτυρος, Ἄννης ὁσίας & τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου	26
14	Σ	Ἐλισσαίου προφ., Μεθοδίου ὁμολ., Νήφωνος ὁσ., Κυρίλλου Γορτύνης	27
15	Κ	Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀμῶς προφ., Αὐγουστίνου ἐπ. Ἰπ., Ἰερωνύμου ὁσ.	28
16	Δ	Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Κύπρου, Μάρκου ἱερομάρτυρος	29
17	Τ	Ἰσαύρου, Μανουήλ, Σαβὲλ & Ἰσμαήλ μαρτ., Φήλικος & σὺν αὐτῶ μαρτ.	30
18	Τ	Λεοντίου, Ὑπατίου, Αἰθερίου & Θεοδούλου μαρτύρων	1
19	Π	Ἰούδα Ἀποστ. Θαδ., Παΐσιου ὁσ., Ζήνωνος ὁσίου, Ζωσίμου μάρτ.	2
20	Π	Καλλίστου πατρ. Κων/πόλεως, Μεθοδίου ἱερομ. ἐπ. Πατάρων	3
21	Σ	Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσεῶς & Ἀφροδισίου μαρτ., Τερεντίου Ἰκονίου ἱερομ.	4
22	Κ	Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Εὐσεβίου ἱερομ., Ζήνωνος & Ζηνα τῶν μαρτύρων	5
23	Δ	Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους ἱερομάρτυρος, Βαρβάρου ὁσίου	6
24	Τ	Γενέθλιον Τιμίου Προδρόμου, Σύναξης Ζαχαρίου & Ἐλισάβετ (Ἀργία)	7
25	Τ	Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος, Διονυσίου & Δομετίου Ἀγιορειτῶν ὁσίων	8
26	Π	Δαβὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη, Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας	9
27	Π	Σαμψῶν ὁσίου τοῦ Ξενοδόχου, Ἰωάννας Μυροφόρου, Ἀνέκτου μάρτ.	10
28	Σ	Ἀνακομιδῆ λειψάνων Κύρου & Ἰωάννου Ἀναργύρων, Παππίου μάρτ.	11
29	Κ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΤΡΟΥ καὶ ΠΑΥΛΟΥ τῶν Πρωτοκορ. Ἀποστόλων	12
30	Δ	† Σύναξης τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Δώδεκα Ἀποστόλων (Ἀργία)	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	Β΄ ΜΑΤΘ. - ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ	Ρωμ. β΄ 10 - 16	Ματθ. δ΄ 18 - 23
8	Γ΄ ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Ρωμ. ε΄ 1 - 10	Ματθ. στ΄ 22 - 33
15	Δ΄ ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Ρωμ. στ΄ 18 - 23	Ματθ. η΄ 5 - 13
22	Ε΄ ΚΥΡ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Ρωμ. ι΄ 1 - 10	Ματθ. η΄ 28 - θ΄ 1
24	Γενέθλιον Προδρόμου	Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4	Λουκ. α΄ 1 - 25, 57 - 68, 76, 80
29	ΚΥΡΙΑΚΗ Πέτρου-Παύλου	Β΄ Κορ. ια΄ 21 - ιβ΄ 9	Ματθ. ιστ΄ 13 - 19
30	Ἁγίων 12 Ἀποστόλων	Α΄ Κορ. δ΄ 9 - 15	Ματθ. θ΄ 36, ι΄ 1 - 8

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς,
Ἀρχιεπίσκοπος
Θεσσαλονίκης
(1296-1359 μ.Χ.).

Ἡ διδασκαλία του
περὶ τῶν Ἀκτίστων
Θείων Ἐνεργειῶν
καὶ κατὰ τῆς Αἰρέ-
σεως τοῦ *Filioque*
ἐδικαιώθη εἰς τὴν Θ΄
Οἰκουμένην Σύν-
οδον τοῦ 1351 μ.Χ.

<i>Παλαιὸν Ἡμερολ.</i>	ΙΟΥΛΙΟΣ 2026		<i>N.H.</i>
	Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 14, Νῦξ ὥρας 10.		
1	T	Κοσμᾶ & Δαμιανοῦ θαυματ. Ἀναργύρων, Κων/νου & σὺν αὐτῷ μαρτ.	14
2	T	† Κατάθεσις Τιμίας Ἐσθήτος Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις	15
3	Π	Ανατολίου Κων/πόλεως, Υακίνθου & Θεοδότου μαρτ., Γερασίμου ὁσίου	16
4	Π	Ἀνδρέου Κρήτης, Κυπρίλλης & Λουκίας μαρτύρων, Θεοφίλου ἱερομ.	17
5	Σ	Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου, Λαμπαδοῦ ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ	18
6	K	Z' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἀρχίππου κ.λπ. Ἀπ. ἐκ τῶν 70, Σισσή ὁσ., Λουκίας μ.	19
7	Δ	Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ	20
8	T	Προκοπίου & Θεοδοσίας μ., Ἀναστασίου ἱερομ., Θεοφίλου Ἀθωνίτου	21
9	T	Παγκρατίου Ταυρομενίας ἱερομ., Ἀνδρέου & Πρόβου μ., Διονυσίου ὁσ.	22
10	Π	Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρτ., Ἀντωνίου ὁσ. Ρώσου, Ἀμαλίας ὁσίας	23
11	Π	Εὐφημίας μεγαλομ., Ὀλγας ἰσαπ., Λέοντος ὁσίου, Μαρκιανοῦ μάρτ.	24
12	Σ	Πρόκλου & Ἰλαρίου μαρτύρων, Βερονίκης αἰμορροούσης μάρτυρος	25
13	K	ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ (Δ' Οἰκ. Συν.), Σύν. Ἀραγγ. Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσ.	26
14	Δ	Ἀκύλλα Ἀποστ., Νικοδήμου ὁσ. Ἀγιορείτου, Ἰωσήφ ἀρχιεπ. Θεσ/νίκης	27
15	T	Κηρύκου & Ἰουλίττης τῶν μαρτύρων, Βλαδιμήρου ἰσαποστόλου	28
16	T	Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος, Φαύστου & σὺν αὐτῷ 15.000 μαρτύρων	29
17	Π	Μαρίνης μεγαλομάρτυρος, Βηρονίκης & Σπεράτου μαρτύρων	30
18	Π	Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος, Παύλου & Παμβῶ τῶν ὁσίων	31
19	Σ	Μακρίνης & Δίου ὁσίων, Ἀνακομιδῆ λειψάνων ὁσ. Σεραφεῖμ ἐν Σαρῶφ	1
20	K	Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἡλιοῦ προφήτου τοῦ Θεσβίτου	2
21	Δ	Συμεῶν ὁσίου, Ἰωάννου ὁσίου, Παρθενίου ἐπισκόπου Ἄρτης	3
22	T	Μαρίας Μαγδαληνῆς ἰσαποστόλου, Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος	4
23	T	Ἴεζεκιήλ προφήτου, Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Πελαγίας ὁσίας ἐν Τήνω	5
24	Π	Χριστίνης μεγαλομάρτυρος, Ἀθανασίου μάρτυρος	6
25	Π	† Κοίμησις Θεοπρομήτορος Ἄνης (Ἀργία)	7
26	Σ	Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος	8
27	K	Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Παντελεήμονος μεγαλομάρτ., Ἀνθούσης μάρτ.	9
28	Δ	Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, Παρμενᾶ Ἀποστ., Εἰρήνης Χρυσοβαλ.	10
29	T	Καλλινίκου & Θεοδότης τῶν μαρτύρων, Βασιλίσκου μάρτυρος	11
30	T	Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος κ.λπ. Ἀποστόλων ἐκ τῶν 70	12
31	Π	Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, Εὐδοκίμου δικαίου	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν
ΙΟΥΛΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
6	Ζ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Ρωμ. ιε' 1 - 7	Ματθ. θ' 27 - 35
13	ΠΑΤΕΡΩΝ Δ' ΟΙΚΟΥΜΕΝ.	Τίτ. γ' 8 - 15	Ματθ. ε' 14 - 19
20	Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ - Ἡλιοῦ Προφ.	Ἰακ. ε' 10 - 20	Ματθ. ιδ' 22 - 34
25	Κοίμησις Ἁγίας Ἄννης	Γαλ. δ' 22 - 27	Λουκ. η' 16 - 21
27	Ι' ΜΑΤΘ.- Ἁγ. Παντελεήμονος	Β' Τιμ. β' 1 - 10	Ματθ. ιζ' 14 - 23

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς
 ὁ Αἰτωλός,
 Ἐθναπόστολος
 καὶ Ἰερομάρτυς
 (1714–1779).
 «Τὸν Πάπα νὰ
 καταρᾶσθε.
 Αὐτὸς θὰ εἶναι
 ἡ αἰτία.»
 «Ὁ Πάπας εἶναι
 ὁ Ἄντίχριστος.»
 «Μὴν πάρετε
 τὴν Οὐνίαν.»
 «Οἱ Λατῖνοι εἶ-
 ναι Αἰρετικοί.»

Παλαιὸν Ἡμερολ.		ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2026 Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 13, Νὺξ ὥρας 11.	N.H.
1	Π	Πρόοδ. Τιμ. Σταυροῦ, 7 Μακκαβ., Σολομονῆς, Ἐλεαζάρου (Ἀρχ. Νηστ.)	14
2	Σ	Ἀνακομιδὴ λειψάνων πρωτομάρτυρος Στεφάνου, Φωκᾶ μάρτυρος	15
3	Κ	ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Ἰσαακίου, Φαύστου, Δαλμάτου ὅσ., Σαλώμης μυρ.	16
4	Δ	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίων 7 Παιδῶν, Εὐδοκίας μάρτυρος	17
5	Τ	Εὐσιγνίου μάρτ., Νόννης ὁσίας μητρὸς ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου	18
6	Τ	† Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ (Ἀργία)	19
7	Π	Δομετίου & Ἀστερίου ὀσιομαρτύρων, Νικάνωρος & Θεοδοσίου ὁσίων	20
8	Π	Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. ὁμολογητοῦ, Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης	21
9	Σ	Ματθίου Ἀποστ., Ἀντωνίου & Πατρικίας μ., Τῶν ἐν Χαλκῇ Πύλη 10 μαρτ.	22
10	Κ	ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Σύζτου πάπα Ρώμης & Λαυρεντίου ἱερομάρτυρος	23
11	Δ	Εὐπλου διακ., Νήφωνος πατρ. Κων/πόλεως, Θαῦμα ἁγίου Σπυρίδωνος	24
12	Τ	Φωτίου & Ἀνικήτου μαρτύρων, Σεργίου & Στεφάνου ὁσίων	25
13	Τ	Μαξίμου ὁμολογητοῦ , Εἰρήνης ὁσίας (Ἀπόδοσις Μεταμορφώσεως)	26
14	Π	Μιχαίου προφήτου , Συμεῶν νεομάρτυρος Τραπεζούντος	27
15	Π	† Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἀργία)	28
16	Σ	Ἁγίου Μανδηλίου, Γερασίμου ὁσίου Κεφαλληνίας, Διομήδους μάρτ.	29
17	Κ	ΙΓ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Μύρωνος, Παύλου, Ἰουλιανῆς, Κυπριανοῦ μαρτ.	30
18	Δ	Φλόρου & Λαύρου μαρτύρων, Ἐρμού & Λέοντος μαρτύρων	31
19	Τ	Ἀνδρέου στρατηλάτου & σὺν αὐτῷ μαρτ., Θεοφάνους ὁσίου Ναούσης	1
20	Τ	Σαμουὴλ προφήτου , Θεοχάρους μάρτυρος Νεοπολίτου ἐν Καισαρείᾳ	2
21	Π	Ἰούδα Θαδδαίου Ἀποστόλου , Βάσσης μάρτυρος & τῶν τέκνων αὐτῆς	3
22	Π	Παναγίας Προυσσιωτίσης , Ἀγαθονίκου μ., Ζωτικῷ & Ζήνωνος μαρτ.	4
23	Σ	Εἰρηναίου ἱερομ., Λούπου μ., Καλλινίκου πατρ. (Ἀπόδοσις Κοιμήσεως)	5
24	Κ	ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Κοσμᾶ Αἰτωλ. ἱερομ., ἁν. λειψ. Διονυσ. ἐπ. Αἰγίνης	6
25	Δ	Τίτου Ἀποστ., ἁν. λειψ. Βαρθολομαίου Ἀπ., Σάββα μ., Γενναδίου ὅσ.	7
26	Τ	Ἀδριανοῦ & Ναταλίας μαρτύρων, Ἰωάσαφ ὁσίου Βασιλέως Ἰνδιῶν	8
27	Τ	Ποιμένος ὁσίου, Φανουρίου μάρτυρος, Ἀνθούσης μάρτυρος	9
28	Π	Μωϋσέως ὁσίου Αἰθίοπος, Ἐζεκίου βασιλέως, Ἄννης προφήτιδος	10
29	Π	† Αποτομὴ Κεφαλῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου (Ἀργία-Νηστεία)	11
30	Σ	Ἀλεξάνδρου, Παύλου & Ἰωάννου, Πατριαρχῶν Κων/πόλεως	12
31	Κ	ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ , Κατάθεσις Τιμίας Ζώνης Ὑπεραγίας Θεοτόκου	13

Αναγνώσματα Κυριακών και Μεγάλων Ἑορτῶν
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
3	ΙΑ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α΄ Κορ. θ΄ 2 - 12	Ματθ. ιη΄ 23 - 25
6	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΩΤΗΡΟΣ	Β΄ Πέτρ. α΄ 10 - 19	Ματθ. ιζ΄ 1 - 9
10	ΙΒ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α΄ Κορ. ιε΄ 1 - 11	Ματθ. ιθ΄ 16 - 26
15	Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Φίλιπ. β΄ 5 - 11	Λουκ. ι΄ 38 - 42, ια΄ 27 - 28
17	ΙΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α΄ Κορ. ιστ΄ 13 - 24	Ματθ. κα΄ 33 - 42
24	ΙΔ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Β΄ Κορ. α΄ 21 - β΄ 4	Ματθ. κβ΄ 1 - 14
29	Ἀποτομή Κεφαλῆς Προδρόμου	Πράξ. ιγ΄ 25 - 32	Μάρκ. στ΄ 14 - 30
31	ΙΕ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Β΄ Κορ. δ΄ 6 - 15	Ματθ. κβ΄ 35 - 46

Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος
Ἐπίσκοπος Ἐφέσου
ὁ Εὐγενικός
(1392-1444 μ.Χ.)

δὲν ὑπέγραψε τὴν Ἐνω-
σιν μὲ τὸν Πάπαν καὶ κα-
τεδίκασεν ὡς Ληστρικήν
τὴν Σύνοδον Φερράρας-
Φλωρεντίας (1438-1439),
λέγων ὅτι *οὐδεμίαν ἔχει
τῶν Οἰκουμενικῶν Συν-
όδων ιδιότητα.*

<i>Παλαιὸν Ἡμερολ.</i>	Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ 2026	<i>N.H.</i>
	Ἡμέραι 30. Ἡμέρα ὥρας 12, Νὺξ ὥρας 12.	
1	Δ † Ἀρχ. Ἰνδίκτου , Συμεῶν ὁσ. Στυλ., Ἰησοῦ Ναυῆ, 40 παρθενομ.(Ἀργία)	14
2	Τ Μάμαντος μάρτυρος, Εὐτυχίου μάρτυρος, Ἰωάννου Νηστευτοῦ ὁσίου	15
3	Τ Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος, Πολυδώρου μάρτυρος, Θεοκτίστου ὁσίου	16
4	Π Μουσεῶς προφήτου, Βαβύλα ἱερομάρτυρος, Ἑρμιόνης μάρτυρος	17
5	Π Ζαχαρίου προφ., Μεδίμου, Οὐρβανοῦ, Θεοδώρου & σὺν αὐτοῖς 80 μ.	18
6	Σ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χόναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ	19
7	Κ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ , Σώζοντος μάρτ., Εὐτυχίου μάρτ., Λουκᾶ ὁσ.	20
8	Δ † ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἀργία)	21
9	Τ Ἰωακεῖμ & Ἄννης Θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος	22
10	Τ Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυφοδώρας μαρτ., Πουλχερίας βασιλίσσης	23
11	Π Εὐανθίας μάρτ., Θεοδώρας ὁσίας, Εὐφροσύνου ὁσίου τοῦ μαγειροῦ	24
12	Π Αὐτονόμου, Κορνοῦτου & Θεοδώρου ἱερομαρτύρων (Ἀπόδ. Γενεθλίου)	25
13	Σ Ἐγκαίνια Ναοῦ Ἀναστάσεως, Κορνηλίου Ἐκατοντάρχου μάρτυρος	26
14	Κ Ἡ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (Ἀργία - Νηστεία)	27
15	Δ Νικῆτα μεγαλομ., Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, Γερασίμου ὁσίου	28
16	Τ Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος, Μελιτινῆς μάρτυρος	29
17	Τ Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος, Ἀγάπης μαρτ., Ἀγαθοκλείας & Θεοδότης μ.	30
18	Π Εὐμενίου ὁσίου ἐπισκόπου Κρήτης, Ἀριάδνης & Εἰρήνης μαρτύρων	1
19	Π Τροφίμου, Σαββατίου & Δορυμέδοντος μαρτύρων	2
20	Σ Εὐσταθίου, Θεοπίστης & τῶν τέκνων Ἀγαπίου & Θεοπίστου μαρτύρων	3
21	Κ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ , Ἰωνᾶ Πρ., Κοδράτου Ἀπ. (Ἀπόδ. Ὑψώσεως)	4
22	Δ Φωκᾶ ἱερομ., Κοσμᾶ & σὺν αὐτῷ 26 Ἁγιορειτῶν ὁσιομαρτ. ἐπὶ Βέκκου	5
23	Τ Σύλληγης τιμίου Προδρόμου, Νικολάου νεομάρτυρος	6
24	Τ Θέκλης Ἰσαποστόλου & πρωτομάρτυρος, Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης	7
25	Π Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου & τῶν σὺν αὐτῷ 546 ὁσιομαρτύρων	8
26	Π Μετάστασις Ἀποστόλ. & Εὐαγγελ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Ἀργία)	9
27	Σ Ἀριστάρχου Ἀποστόλου, Καλλιστράτου & σὺν αὐτῷ 49 μαρτύρων	10
28	Κ Α' ΛΟΥΚΑ , Βαροῦχ πρ., Χαρίτωνος ὁμ., Μάρκου κ.λπ. μαρτ.	11
29	Δ Κυριακοῦ ἀναχωρητοῦ, Πετρωσίας ὁσιουμ., Τροφίμου κ.λπ. μαρτύρων	12
30	Τ Γρηγορίου ἱερομ. ἐπισκόπου Ἀρμενίας, Γαϊανῆς & σὺν αὐτῇ μαρτύρων	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	Ἀρχὴ Ἰνδίκτου	Α΄ Τιμ. β΄ 1 - 7	Λουκ. δ΄ 16 - 22
7	ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ	Γαλ. στ΄ 11 - 18	Ἰωάν. γ΄ 13 - 17
8	ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Φίλιπ. β΄ 5 - 11	Λουκ. ι΄ 38 - 42, ια΄ 27 - 28
14	Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	Α΄ Κορ. α΄ 18 - 24	Ἰωάν. ιθ΄ 6 - 11, 13 - 20, 25 - 28, 30 - 35
21	ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ	Γαλ. β΄ 16 - 20	Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1
26	Μετάστασις Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Α΄ Ἰωάν. δ΄ 12 - 19	Ἰωάν. ιθ΄ 25 - 27, κα΄ 24 - 25
28	Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ	Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9	Λουκ. ε΄ 1 - 11

Πανορθόδοξος Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1089: «ἡμεῖς νῦν... ἐπαναβεβαιοῦμεν, ἀνανεοῦμεν καὶ ἐπικυροῦμεν πάντα τὰ ἀναθέματα καὶ ἀφορισμοὺς τοῦ , ςφξβ΄ ἔτους [ἦτοι 5508 + 1054= 6562]. Καὶ ἀναθεματίζομεν τοὺς Λατίνους ὡς αἰρετικούς, καὶ ἀφορίζομεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ... εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον καταδικάζομεν.... Ὁ Κ/πόλεως Νικόλαος, Ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Ἱεροσολύμων, 60 ἀρχιερεῖς καὶ πλῆθος ἱερομονάχων καὶ κλήρου.... ἰνδικτιῶνος β΄, μηνὶ Ἰουλίῳ.»

Παλαιὸν Ἡμερολ.		ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2026 Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 11, Νὺξ ὥρας 13.	N.H.
1	T	Αγ. Σκέπης, Παναγίας Γοργ/κόου, Ανανίου Ἀπ., Ρωμανοῦ Μελωδοῦ	14
2	Π	Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος, Ἰουστίνης παρθενομάρτυρος	15
3	Π	Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, Θεαγένους & Θεοτέκνου μαρτ.	16
4	Σ	Ἱεροθέου ἐπ. Ἀθηνῶν, Δομνίνης, Βερίνης, Προσδόκης, Καλλισθένης μ.	17
5	K	Β' ΛΟΥΚΑ , Χαριτίνης, Μαμέλχθης & Εὐδοκίμου μαρτύρων	18
6	Δ	† Θωμᾶ Ἀποστόλου, Ἐρωτηΐδος μάρτυρος, Μακαρίου ἐπισκόπου	19
7	T	Σεργίου & Βάκχου μαρτύρων, Τῶν ἐν Κρήτῃ 99 ὁσίων πατέρων	20
8	T	Πελαγίας ὁσίας, Ταϊσίας ὁσίας, Ἰγνατίου ὁσιομάρτυρος Ἀγιορείτου	21
9	Π	Ἰακώβου Ἀλφραίου Ἀποστ., Ἀβραάμ & Λῶτ Δικαίων, Ἀνδρονίκου ὁσίου	22
10	Π	Εὐλαμπίου & Εὐλαμπίας μαρτύρων, Θεοφίλου ὁμολογητοῦ	23
11	Σ	Φιλίππου διακόνου, Θεοφάνους Γραπτοῦ μάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ	24
12	K	Δ' ΛΟΥΚΑ , (Πατ. Ζ' Οἰκ. Συν.), Πρόβου, κ.λπ. μ. Συμμεῶν Ν. Θεολόγ.	25
13	Δ	Κάρπου, Παπύλου κ.λπ. μαρτύρων, Χρυσῆς μάρτυρος	26
14	T	Ναζαρίου & Γερβασίου μαρτ., Κοσμᾶ ποιητοῦ, Εὐθυμίου ὁμολογητοῦ	27
15	T	Λουκιανοῦ ἱερομ., Σαββίνου & Βάρσου ὁσίων, Εὐθυμίου Θεσ/νίκης	28
16	Π	Λογγίνου ἑκατοντάρχου μάρτ., Λεοντίου & σὺν αὐτῷ μαρτύρων	29
17	Π	Ὡσηῆ προφήτου, Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει	30
18	Σ	Λουκᾶ Ἀποστ. & Εὐαγγελιστοῦ, Συμμεῶν & Θεοδώρου ὁσ., Μαρίνου μ.	31
19	K	Γ' ΛΟΥΚΑ , Ἰωήλ προφήτου, Οὐάρου μάρτ., Κλεοπάτρας ὁσίας	1
20	Δ	Ἀρτεμίου μεγαλομ., Γερασίμου Κεφαλ., Ματρώνης ὁσίας τῆς ἐν Χίῳ	2
21	T	Ἰλαρίωνος ὁσίου Μεγάλου, Γαῖου, Δασίου & Ζωτικοῦ μαρτύρων	3
22	T	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων, Ἀβερκίου ἰσαποστόλου τοῦ θαυματουργοῦ	4
23	Π	Ἰακώβου Ἀποστ. ἀδελφοθέου Α' ἐπίσκ. Ἱεροσολύμων ἱερομάρτυρος	5
24	Π	Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος & συνοδείας αὐτοῦ, Σεβαστιανῆς μάρτυρος	6
25	Σ	Μαρκιανοῦ & Μαρτυρίου μαρτ., Χρυσαφίου μ., Ταβιθᾶς ἐλεήμονος	7
26	K	ΣΤ' ΛΟΥΚΑ , Δημητρίου μεγαλομάρτ. μυροβλήτου, Ἰωάσαφ ὁσίου	8
27	Δ	Νέστορος μάρτ., Πρόκλης συζύγου Πιλάτου, Κυριακοῦ Κων/πόλεως	9
28	T	Τερεντίου, Νεονίλλης & τῶν 7 τέκνων μαρτύρων, Ἀγγελῆ νεομάρτ.	10
29	T	Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ρωμαίας, Ἀβραμίου ὁσίου	11
30	Π	Κλεόπα Ἀποστ., Ζηνοβίου & Ζηνοβίας μαρτ., Ἀστερίου κ.λπ. μαρτ.	12
31	Π	Στάχτος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου Ἀποστ.	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
5	Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ	Γαλ. α΄ 11 - 19	Λουκ. στ΄ 31 - 36
12	Δ΄ ΛΟΥΚΑ - Πατ. Ζ΄ Οἴκουμ.	Τίτ. γ΄ 8 - 15	Λουκ. η΄ 4 - 15*
19	Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ	Γαλ. στ΄ 11 - 18	Λουκ. ζ΄ 11 - 16
26	ΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ - Ἁγ. Δημητρίου	Β΄ Τιμ. β΄ 1 - 10	Ἰωάν. ιε΄ 17 - ιστ΄ 2

***Σημείωσις:** Εἴθισται τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ Δ΄ ΛΟΥΚΑ τῶν ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ τοῦ μηνὸς ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ νὰ ἀναγινώσκειται, σύμφωνα μὲ τὸ ΤΥΠΙΚΟΝ Βιολάκη, σελ. 85, §3, ἢ Περικοπὴ τοῦ Σπορέως, Λουκ. η΄ 4-15.

Ἡ διευκρίνησις γίνεται διότι εἰς ὀρισμένα Εὐαγγέλια Ἁγίας Τραπέζης δίδεται ὁδηγία νὰ ἀναγνώσῃ ἢ Περικοπὴ ἀπὸ τὸ κατὰ Ματθαῖον ε΄ 14-19, ἢ ὁποῖα σύμφωνα μὲ τὸ ΤΥΠΙΚΟΝ ἀναγινώσκειται τὴν ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ τοῦ μηνὸς ΙΟΥΛΙΟΥ.

Ὁ Τόμος τῆς Θ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ 1351:

Περὶ Filioque: *Ὅσοι λέγουσι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι... τούτους ἡ Ἐκκλησία ἀναθεματίζει.*

Περὶ Ἀζύμων: *Οἱ προσφέροντες ἄζυμα εἰς τὴν θείαν Θυσίαν... Ἰουδαῖζουσι καὶ ἄλλοτριουσι τὴν παράδοσιν.*

Περὶ Καθαρηρίου Πυρός: *Τὸ δὲ πῦρ τὸ καθαρτήριο τῶν Λατίνων... ἄλλότριον τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων.*

Περὶ Παπικοῦ Πρωτείου: *Τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα ὡς ἀνώτατον κεφαλὴν πάσης τῆς Ἐκκλησίας... καινὸν καὶ ἄλλότριον τῆς Αποστολικῆς καὶ Πατερικῆς Παραδόσεως.*

Περὶ Χάριτος: *Ἡ θεοποιὸς χάρις ἄκτιστός ἐστι... οἱ δὲ λέγοντες αὐτὴν κτιστὴν εἶναι (ὡς οἱ Λατῖνοι) ἄλλοτριουσι τὴν Θεῖαν Ἐνέργειαν.*

Παλαιὸν Ἡμερολ.	ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2026		N.H.
	Ἡμέραι 30. Ἡμέρα ὥρας 10, Νῦξ ὥρας 14.		
1	Σ	Κοσμᾶ & Δαμιανοῦ Ἀναργ., Θεοδοῦτος ὁσ., Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ	14
2	Κ	Ε' ΛΟΥΚΑ , Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἐλπιδοφόρου, Ἀνεμποδίστου μ.	15
3	Δ	Ἀκενιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων, ἀνακομ. λειψάνων ἀγ. Γεωργίου	16
4	Τ	Ἰωαννικίου ὁσ. Μεγ., Νικάνδρου μ., Πορφυρίου μ., Ἰωάννου Βατάτζη	17
5	Τ	Ἑρμᾶ & Φιλολόγου Ἀποστόλων , Γαλακτίωνος & Ἐπιστήμης μαρτύρων	18
6	Π	Παύλου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ, Λουκᾶ ὁσίου, Παύλου ὁσίου Σαλοῦ	19
7	Π	Ἰέρωνος & σὺν αὐτῷ 33 μαρτύρων ἐν Μελιτινῇ, Λαζάρου ὁσίου	20
8	Σ	Σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων & πασῶν τῶν Οὐρανίων Δυνάμεων (Ἀργία)	21
9	Κ	Ζ' ΛΟΥΚΑ , Ὀνησιφόρου μάρτ., Νεκταρίου ἐπ. Πενταπόλεως ἐν Αἰγίνῃ	22
10	Δ	Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἑράστου & Κουάρτου Ἀποστ.	23
11	Τ	Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου μαρτ., Στεφανίδος μ., Θεοδώρου Στουδίτου	24
12	Τ	† Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος, Νεῖλου ὁσίου Σιναΐτου	25
13	Π	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Δαμασκηνοῦ ὁσίου. (Ἀργία)	26
14	Π	† Φιλίππου Ἀπ., Γρηγορίου Παλαμᾶ, Κων/νου Ὑδραίου μάρτ. (Ἀργία)	27
15	Σ	Γουρίου, Σαμωνᾶ & Ἀβίβου ὁμολ. μαρτ., Ἐλπίδιου μ. (Ἀρχὴ νηστείας)	28
16	Κ	ΚΥΡΙΑΚΗ Ματθαίου Ἀποστόλου & Εὐαγγελιστοῦ.	29
17	Δ	Γρηγορίου ἐπισκ. Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ, Γενναδίου ὁσίου	30
18	Τ	Πλάτωνος & Ρωμανοῦ μαρτύρων, Ζακχαίου & Ἀλφαίου μαρτύρων	1
19	Τ	Ἀβδιοῦ προφ., Βαρλαάμ μ., Ἀγαπίου μ., Παγχαρίου μάρτυρος	2
20	Π	Πρόκλου Κων/πόλεως, Γρηγορίου Δεκαπολίτου, Θεοκτίστου ὁμολογ.	3
21	Π	† ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἀργία)	4
22	Σ	Φιλήμονος & σὺν αὐτῷ Ἀποστόλων, Κικιλίας & σὺν αὐτῇ μαρτύρων	5
23	Κ	Θ' ΛΟΥΚΑ , Ἀμφιλοχίου ἐπ. Ἰκονίου, Γρηγορίου ἐπ. Ἀκραγαντίνων	6
24	Δ	Κλήμεντος μ. πάπα Ῥώμης, Πέτρου μ. ἐπ. Ἀλεξανδρείας, Θεοδώρου μ.	7
25	Τ	Αἰκατερίνης μεγαλομ., Μερκουρίου μ. (Ἀποδ. Εἰσοδίων - Ἀργία)	8
26	Τ	Στυλιανοῦ ὁσ. Παφλαγόνος, Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», Ἀλυπίου ὁσ.	9
27	Π	Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου, Ναθαναὴλ ὁσίου	10
28	Π	Στεφάνου ὁσίου, Ἀνδρέου, Πέτρου, Ἄννης & λοιπῶν μαρτύρων	11
29	Σ	Παραμόνου κ.λπ. 370 μ., Φιλουμένου μ., Διονυσίου ἐπ. Κορίνθ. ἱερομ.	12
30	Κ	ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀνδρέου Ἀποστ. τοῦ Πρωτοκλήτου, Φρουμεντίου ἐπισκ.	13

Αναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
2	Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ	Ἐφес. β΄ 14 - 22	Λουκ. ιστ΄ 19 - 31
8	Σύναξις Ἀρχαγγέλων	Ἐβρ. β΄ 2 - 10	Λουκ. ι΄ 16 - 21
9	Ζ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ	Ἐφес. δ΄ 1 - 7	Λουκ. η΄ 41 - 56
13	Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου	Ἐβρ. ζ΄ 26 - η΄ 2	Ἰωάν. ι΄ 9 - 16
14	Ἁγ. Ἀποστόλου Φιλίππου	Α΄ Κορ. δ΄ 9 - 16	Ἰωάν. α΄ 44 - 52
16	ΚΥΡΙΑΚΗ - Εὐαγγ. Ματθαίου	Α΄ Κορ. δ΄ 9 - 16	Ἰωάν. θ΄ 9 - 13
21	ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Ἐβρ. θ΄ 1 - 7	Λουκ. ι΄ 38 - 42, ια΄ 27 - 28
23	ΙΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ	Ἐφес. στ΄ 10 - 17	Λουκ. ιβ΄ 16 - 21
25	Ἁγίας Αἰκατερίνης	Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5	Μάρκ. ε΄ 24 - 34
30	Ἀποστόλου Ἀνδρέου	Α΄ Κορ. δ΄ 9 - 16	Ἰωάν. α΄ 35 - 52

Διδαχὲς Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ:

1. «Ὁ Πάπας εἶναι ὁ διάβολος.»
2. «Μὴν πάρετε τὰ φράγκικα.»
3. «Ὁ Πάπας εἶναι ψεύτης.»
4. «Μὴν κοινωνήσετε μὲ τοὺς Λατίνους.»
5. «Ἡ Οὐνία εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπάτη.»
6. «Ὁ Πάπας θέλει νὰ γίνῃ Θεός.»
7. «Φυλάξτε τὴν πίστιν σας.»

<i>Παλαιὴν Ἡμερολ.</i>	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2026	<i>N.H.</i>
	Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 9, Νῦξ ὥρας 15.	
1	Δ Ναοὺμ προφήτου, Φιλαρέτου ὀσίου, Ἀνανίου μάρτυρος τοῦ Πέρσου	14
2	Τ Ἀββακοὺμ προφήτου, Κυρίλλου ὀσίου, Μυρώπης μάρτυρος	15
3	Τ Σοφονίου προφήτου, Θεοδώρου Ἀλεξανδρείας ἱερομ., Ἀγγελῆ νεομ.	16
4	Π Βαρβάρας μεγαλομ., Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ ὀσίου, Ἰουλιανῆς μάρτ.	17
5	Π † Σάββα ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου, Διογένους & Ἀβερκίου μαρτ. (Ἀργία)	18
6	Σ Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τοῦ Θαυματουργοῦ (Ἀργία)	19
7	Κ Γ' ΛΟΥΚΑ, Ἀμβροσίου ἐπισκ. Μεδιολάνων, Γρηγορίου ὀσίου	20
8	Δ Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυτικοῦ, κ.λπ. Ἀποστ., Παταπίου ὀσίου	21
9	Τ Σύλληψις Ἁγίας Ἄννης Μητρός τῆς Θεοτόκου (Ἀργία)	22
10	Τ Μηνᾶ, Ἐρμογένους & Εὐγράφου μαρτ., Θωμᾶ Δεφουρκινοῦ ὀσίου	23
11	Π Δανιὴλ ὀσίου Στυλῆτου, Λεοντίου ὀσίου, Αἰθαλᾶ μάρτυρος	24
12	Π † Σπυρίδωνος ἐπισκ. Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ (Ἀργία)	25
13	Σ Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, Ὁρέστου & Λουκίας μαρτ.	26
14	Κ ΙΑ' ΛΟΥΚΑ, (Προπατ.), Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος μ.	27
15	Δ † Ἐλευθερίου ἱερομάρτ., Ἀνθίας μάρτ. μητρός αὐτοῦ, Σωσάνης ὀσίου.	28
16	Τ Ἀγγαίου προφ., Θεοφανοῦς βασιλ., Μοδέστου Ἱεροσολ., Μαρίνου μ.	29
17	Τ † Δανιὴλ προφήτου & τῶν 3 παιδῶν, Διονυσίου Αἰγίνης ἐκ Ζακόνθου	30
18	Π Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς, Εὐβίτου, Ζακχαίου μαρτύρων, Φλώρου ὀσίου	31
19	Π Βονιφατίου μ., Γρηγεντίου Αἰθιοπίας, Εὐτυχίου & σὺν αὐτῷ 270 μαρτ.	1
20	Σ Ἰγνατίου Θεοφόρου ἱερομάρτυρος, Φιλογονίου Ἀντιοχείας ὀσίου	2
21	Κ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ, Ἰουλιανῆς μ., Θεμιστοκλέους μάρτ.	3
22	Δ Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας μεγαλομάρτ., Χρυσογόνου μάρτυρος	4
23	Τ Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτ., Παύλου Νεοκαισαρείας, Ναοὺμ ὀσ. θαυματ.	5
24	Τ Εὐγενίας, Βασίλλας, Φιλίππου, Πρωτᾶ μαρτ. (Νηστ - Παραμ. Χριστ.)	6
25	Π Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Η.Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ (Ἀργία)	7
26	Π † ΣΥΝΑΞΙΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Εὐθυμίου ἱερομ. (Ἀργία)	8
27	Σ Στεφάνου τοῦ ἀρχιδιακόνου & πρωτομάρτυρος (Ἀργία)	9
28	Κ ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ, ἁγ. Δισμυρίων μαρτ., Δόμνης μάρτ.	10
29	Δ † Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου 14.000 ἀναιρεθέντων Νηπίων, Μαρκέλλου ὀσίου	11
30	Τ Ἀνυσίας μάρτυρος, Θεοδώρας ὀσίας, Γεδεῶν νεομάρτυρος ἐν Τυρνάβῳ	12
31	Τ † Μελάνης ὀσίας Ρωμαίας, Ζωτικοῦ μάρτ. (Ἀπόδοσις Χριστογεννῶν)	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2026

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
5	Ἁγίου Σάββα Ἁγιασμένου	Γαλ. ε' 22 - στ' 2	Ματθ. ια' 27 - 30
6	Ἁγίου Νικολάου	Ἐβρ. ιγ' 17 - 21	Λουκ. στ' 17 - 23
7	Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ	Κολ. γ' 12 - 16	Λουκ. ιγ' 10 - 17
9	Σύλληψις Ἁγίας Ἄννης	Γαλ. δ' 22 - 27	Λουκ. η' 16 - 21
12	Ἁγίου Σπυρίδωνος	Ἐφес. ε' 8 - 19	Ἰωάν. ι' 9 - 16
14	ΙΑ' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ - ΠΡΟΠΑΤΟΡ.	Κολ. γ' 4 - 11	Λουκ. ιδ' 16 - 24
21	ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ	Ἐβρ. ια' 9 - 10, 32-40	Ματθ. α' 1 - 25
25	ΓΕΝΝΗΣΙΣ Κ.Η.Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ	Γαλ. δ' 4 - 7	Ματθ. β' 1 - 12
26	Συναξίς τῆς Θεοτόκου	Ἐβρ. β' 11 - 18	Ματθ. β' 13 - 23
27	Ἁγ. Στεφάνου πρωτομάρτυρος	Πράξ. στ' 8 - 15, ζ' 1 - 5, 47 - 60	Ματθ. κα' 33 - 42
28	ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ	Γαλ. α' 11 - 19	Ματθ. β' 13 - 23

«Τὰς Συνόδους οὐχ οἱ τόποι, ἀλλ' ἡ τῆς ὀρθῆς Πίστεως τήρησις καὶ ἡ τῶν ἱερῶν Κανόνων φυλακὴ ποιεῖ...» (Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, Πρακτικὰ τῆς Συνόδου Φλωρεντίας)

«Οὐκ ἠρνήθημεν τὴν ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν, οὐκ ἐψευδώμεθα τὴν ἁγίαν παράδοσιν τῶν Πατέρων.» (Ἅγιος Μᾶρκος Εὐγενικός, ἐν Φλωρεντία 1439)

<i>Παλαιὸν Ἡμερολ.</i>	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2027*	<i>N.H.</i>
	Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 10, Νῆξ ὥρας 14.	
1	Π ΠΕΡΙΤΟΜΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ, Βασιλείου Μεγ., Γρηγορίου ὁσ. (Ἀργία)	14
2	Π † Σιλβέστρου πάπα Ρώμης, Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ ἐν Σαράφ, Θεοδότῃς ὁσ.	15
3	Σ Μαλαχίου προφήτου, Γορδίου μάρτυρος, Πέτρου ὁσίου	16
4	Κ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ, Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου	17
5	Δ Θεωνᾶ, Θεοπέμπτου μ., Συγκλητικῆς ὁσ. (Παραμονὴ Θεοφαν. - Νηστεία)	18
6	Τ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, Ρωμανοῦ ἱερομάρτυρος (Ἀργία)	19
7	Τ † Σύναξις Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Ἀργία)	20
8	Π Γεωργίου Χοζεβίτου τοῦ ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας	21
9	Π Πολυεῦκτου μάρτυρος, Εὐστρατίου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ	22
10	Σ Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς	23
11	Κ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ, Θεοδοσίου ὁσίου Κοινοβιάρχου, Μαΐρου μάρτ.	24
12	Δ Τατιανῆς κ.λπ. μαρτ., 8 μαρτ. ἀπὸ Νικαίας, Μερτίου & Πέτρου μαρτ.	25
13	Τ Ἐρμούλου & Στρατονίκου μαρτύρων, Μαξίμου ὁσ. Καυσοκαλυβίτου	26
14	Τ Ἐν Σινᾶ & Ραιθῶ ἀναίρ. Πατέρ., Νίνας Ἰσαπ., Ἀγνῆς μ. (Ἀπόδ. Θεοφ.)	27
15	Π Παύλου τοῦ Θηβαίου & Ἰωάννου Καλυβίτου τῶν ὁσίων	28
16	Π † Προσκύνησις ἀλύσεως Ἀποστόλου Πέτρου, Πευσίππου μάρτυρος	29
17	Σ Ἄντωνίου τοῦ Μεγάλου, Ἄντωνίου ὁσίου νέου ἐν Βεροία (Ἀργία)	30
18	Κ ἸΒ΄ ΛΟΥΚΑ (10 ΛΕΠΡΩΝ) Ἀθανασίου & Κυρίλλου πατρ. Ἀλεξ.	31
19	Δ Μάρκου Ἐφέσου Ἐγγ., Μακαρίου Αἰγυπτ. & Μακαρίου Ἀλεξανδρέως	1
20	Τ Εὐθυμίου ὁσ. τοῦ Μεγάλου, Εὐσεβίου & σὺν αὐτῶ μαρτ. (Ἀργία)	2
21	Τ Μαξίμου ὁσίου ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μ., Εὐγενίου μ. Τραπεζουντίου	3
22	Π Τιμοθέου Ἀποστόλου, Αναστασίου τοῦ Πέρσου, Βικεντίου μάρτυρος	4
23	Π Κλήμεντος ἱερομ., Ἀγαθαγγέλου μάρτ., Διονυσίου ὁσίου ἐν Ὀλύμπῳ	5
24	Σ Ξένης ὁσίας, Βαβύλα ἱερομάρτυρος, Φίλωνος & Ἐλλαδίου μαρτύρων	6
25	Κ ἸΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ), Γρηγορίου Θεολόγου πατρ. Κων/πόλεως	7
26	Δ Ξενοφάντος ὁσίου & σὺν αὐτῶ, Ἀμμωνᾶ ὁσίου, Συμεῶν ὁσίου	8
27	Τ Ἀνακομιδῆ λειψάνων ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου (Ἀργία)	9
28	Τ Εὐφραῖμ & Ἰσαὰκ ὁσίων τῶν Σύρων, Παλλαδίου ὁσίου	10
29	Π Ἀνακομιδῆ Λειψάνων Ἰγνατίου Θεοφόρου, Σιλουανοῦ & σὺν αὐτῶ μαρτ.	11
30	Π Τριῶν Ἰεραρχῶν: Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἰ. Χρυσοστόμου (Ἀργία)	12
31	Σ Κύρου & Ἰωάννου Αναργύρων, Ἀθανασίας & σὺν αὐτῇ μαρτύρων	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΠΕΡΙΤ. ΚΗΙΧ - Μεγ. Βασίλ.	Κολ. β' 8 - 12	Λουκ. β' 20-21, 40-52
4	ΚΥΡ. ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ	Β' Τιμ. δ' 5 - 8	Μάρκ. α' 1 - 8
6	ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ	Τίτ. β' 11 - 14, γ' 4 - 7	Ματθ. γ' 13 - 17
7	Σύναξις Ἰωάννου Προδρόμου	Πράξ. ιθ' 1 - 8	Ἰωάν. α' 29 - 34
11	ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ	Ἐφεσ. δ' 7 - 13	Ματθ. δ' 12 - 17
17	Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου	Ἐβρ. ιγ' 17 - 21	Λουκ. στ' 17 - 23
18	10 ΛΕΙΠΡΩΝ-Ἄθαν. - Κυρίλ.	Ἐβρ. ιγ' 7 - 16	Λουκ. ιζ' 12 - 19
20	Ἁγίου Εὐθυμίου	Β' Κορ. δ' 6 - 15	Λουκ. στ' 17 - 23
25	ΖΑΚΧΑΙΟΥ-Γρηγορίου Θεολ.	Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2	Λουκ. ιθ' 1 - 10
27	Ἀνακομιδῆ Ἀγ. Χρυσοστόμου	Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2	Ἰωάν. ι' 9 - 16
30	Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν	Ἐβρ. ιγ' 7 - 16	Ματθ. ε' 14 - 19

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.
4	ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ	ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ	πλ. Δ'	ΙΑ'
11	ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ	ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ	Α'	Α'
18	Ἀγ. Ἀθανασίου	ΙΒ' ΛΟΥΚΑ (10 ΛΕΙΠΡΩΝ)	Β'	Β'
25	Ἀγ. Γρηγορίου	ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ)	Γ'	Γ'

*Τὸ Ἅγιον Πάσχα τοῦ ἔτους 2027 ἐορτάζεται τὴν 19ην Ἀπριλίου.

Παλαιὸν Ἡμερολ.	ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2027		N.H.
	Ἡμέραι 28. Ἡμέρα ὥρας 11, Νῆξ ὥρας 13.		
1	Κ	ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ) , Τρύφωνος μάρ., Περπετούας μ.	14
2	Δ	† Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ Κ.Η.Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ (Αργία)	15
3	Τ	Συμεὼν Θεοδόχου, Ἄννης προφήτ., Ἀνδριανοῦ & Εὐβούλου μαρτύρων	16
4	Τ	Ἰσιδώρου ὁσίου Πηλουσιώτου, Νικολάου ὁμολογητοῦ, Ἀβραμίου ἱερομ.	17
5	Π	Αγάθης μάρτ., Πολυεύκτου Κ/πόλεως, Θεοδοσίου ὁσίου ἐν Σκοπέλῳ	18
6	Π	Φωτίου Μεγάλου , Βουκόλου Σμύρνης, Βαρσανουφίου & Ἰωάννου ὁσίων	19
7	Σ	Παρθενίου ἐπ. Λαμψάκου, Λουκᾶ ὁσ. ἐν Στειρίῳ	20
8	Κ	ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛ.-ΦΑΡ.) , Ζαχαρίου Προφ., Θεοδώρου Στρατηλάτ.	21
9	Δ	† Παγκρατίου & Μαρκέλλου ἱερομ., Νικηφόρου μ. (Ἀπόδ. Ὑπαπαντῆς)	22
10	Τ	Χαραλάμπους ἱερομ. , Οὐαλεντίνης μ., Ζήνωνος ὁσ. ταχυδρ. (Αργία)	23
11	Τ	† Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας τῆς εἰκονοφίλου Αὐγούστης	24
12	Π	Μελετίου Ἀντιοχείας, Ἀντωνίου Κ/πόλεως, Πλωτίνου & Σατορνίνου μ.	25
13	Π	† Ἀκύλλα & Πρισκίλλης Ἀποστ., Μαρτινιανοῦ ὁσ., Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας	26
14	Σ	Αὔξεντιου ὁσίου, Ἀβραάμ & Μάρωνος ὁσίων, Φιλήμονος Γάζης ἱερομ.	27
15	Κ	ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ (ΑΣΩΤΟΥ) , Ὀνησίμου Ἀποστόλου, Εὐσεβίου ὁσίου	28
16	Δ	Παμφίλου & σὺν αὐτῷ μαρτ., Φλαβιανοῦ Κων/πόλεως ἱερομάρτυρος	1
17	Τ	† Θεοδώρου Τήρωνος μεγαλομ., Μαρκιανοῦ & Πουλχερίας ὁσ. βασιλέων	2
18	Τ	Λέοντος πάπα Ρώμης, Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου ὁμολογητοῦ	3
19	Π	Ἀρχίππου, Φιλήμονος & Ἀφίας Ἀποστόλ. , Φιλοθέης ὁσίας Ἀθηναίας	4
20	Π	Λέοντος ἐπισκ. Κατάνης, Σαδῶκ ἱερομ. & τῶν σὺν αὐτῷ 128 μαρτύρων	5
21	Σ	Τιμοθέου ὁσ. ἐν Συμβόλοις, Εὐσταθίου Ἀντιοχ. (ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ)	6
22	Κ	ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ , Εὔρεσις λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου Μαρτύρων	7
23	Δ	Πολυκάρπου ἱερομ. ἐπ. Σμύρνης, Γοργονίας ὁσ. ἀδελφ. ἀγ. Γρηγορίου	8
24	Τ	Α' & Β' Εὔρεσις Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου	9
25	Τ	Ταρασίου Κων/πόλεως, Ἀλεξάνδρου μάρτ., Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Σαλοῦ	10
26	Π	Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινῆς Σαμαρεῖτ. ἰσαπ. & συγγενῶν αὐτῆς μαρτ.	11
27	Π	Προκοπίου ὁμολογητοῦ, Γελασίου μάρτυρος, Θαλλελαίου ὁσίου	12
28	Σ	Βασιλείου ὁμολ., Κυράννης μ., Κασσιανοῦ ὁσ. (Ψυχοσάββατον)	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΙΖ΄ ΜΑΤΘ. - Ἁγ. Τρύφωνος	Ρωμ. η΄ 28 - 39	Ματθ. ιε΄ 21 - 28
2	ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	Ἐβρ. ζ΄ 7 - 17	Λουκ. β΄ 22 - 40
8	ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ (Τελ. & Φαρ.)	Β΄ Τιμ. γ΄ 10 - 15	Λουκ. ιη΄ 10 - 14
10	Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους	Β΄ Τιμ. β΄ 1 - 10	Ἰωάν. ιε΄ 17 - ιστ΄ 2
15	ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου)	Α΄ Κορ. στ΄ 12 - 20	Λουκ. ιε΄ 11 - 32
22	ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ	Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2	Ματθ. κε΄ 31 - 46

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.
1	Ἁγ. Τρύφωνος	ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ)	Δ΄	Δ΄
8	ΛΓ΄	ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛ.-ΦΑΡ.)	πλ. Α΄	Ε΄
15	ΛΔ΄	ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ (ΑΣΩΤΟΥ)	πλ. Β΄	ΣΤ΄
22	Τῆς Ἀπόκρεω	ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ	Βαρύς	Ζ΄

«Μὴν πιστεύετε στὸν Πάπα, διότι ὁ Πάπας εἶναι λύκος καὶ θέλει νὰ μᾶς καταπιεῖ. Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ἔχομε τὸν Χριστὸν, τὴν Παναγίαν καὶ τοὺς Ἁγίους μας.» (Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός)

Παλαιὴ Ἡμερολ.	ΜΑΡΤΙΟΣ 2027		N.H.
	Ἡμέραι 31. Ἡμέρα ὥρας 12, Νῆξ ὥρας 12.		
1	Κ	ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ , Εὐδοκίας ὀσίμ., Δομνίνης ὀσίας	14
2	Δ	ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ , Ἰσχυίου, Θεοδότου & Εὐθαλίας μαρτύρων	15
3	Τ	Εὐτροπίου, Κλεονίκου & Βασιλίσκου μαρτύρων	16
4	Τ	Γερασίμου ὀσίου Ἰορδανίτου, Παύλου & Ἰουλιανῆς μάρτυρος	17
5	Π	Κόνωνος μ., Αρχελάου & σὺν αὐτῷ 142 μ., Γεωργίου ἐκ Ραφάνης νεομ.	18
6	Π	Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (Α΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	19
7	Σ	Λαυρεντίου ὀσ. Θαῦμα κολλύβων ἁγ. Θεοδώρων (Ψυχασάββατον)	20
8	Κ	Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ) , Ἐρμού Ἀποστ., Θεοφυλάκτου ὀσ.	21
9	Δ	† Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ ἁγ. 40 μαρτ. , Καισαρίου ὀσ. ἀδ. Γρηγ. Θεολ. (Ἀργία)	22
10	Τ	Κοδράτου & σὺν αὐτῷ μαρτύρων, Ἀναστασίας ὀσίας Πατρικίας	23
11	Τ	Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας Βασιλίσσης τῆς ἐν Ἄρτη	24
12	Π	Συμεὼν Νέου Θεολόγου , Θεοφάνους ὁμολογ., Γρηγορίου Διαλόγου	25
13	Π	Ἄνακ. λειψ. Νικηφόρου Κ/λεως, Χριστίνης μ. (Β΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	26
14	Σ	Βενεδίκτου ὀσίου, Ἀλεξάνδρου μ., Εὐσχήμενος Λαμπάκου ὁμολογητοῦ	27
15	Κ	Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓ. ΠΑΛ.) , Ἀριστοβούλου Ἀπ., Ἀγαπίου μάρτ.	28
16	Δ	Σαββίνου μάρτυρος, Χριστοδοῦλου ὀσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ	29
17	Τ	Ἀλεξίου «ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ», Θεοστηρίκτου ὀσίου, Παύλου ὀσίμ.	30
18	Τ	Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Εὐκαρπίωνος & λοιπῶν μαρτύρων	31
19	Π	Χρυσάνθου & Δαρείας μαρτύρων, Κλαυδίου μάρτυρος	1
20	Π	Τῶν ἐν τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Πατέρων (Γ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	2
21	Σ	Ἰακώβου ἐπίσκ. ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος & Δομνίνου μαρτύρων	3
22	Κ	Γ΄ ΝΗΣΤ. (ΣΤΑΥΡΟΠΡ/ΣΕΩΣ) , Βασιλείου ἱερομ., Καλλινίκης μάρτ.	4
23	Δ	Νίκωνος & σὺν αὐτῷ 199 μαρτύρων, Δομετίου μάρτυρος	5
24	Τ	Ἀρτέμωνος ἱερομάρτυρος, Ζαχαρίου ὀσίου	6
25	Τ	† Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἀργία - Απόδ. Εὐαγ.)	7
26	Π	Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ , Στεφάνου ὀσίου ὁμολογητοῦ	8
27	Π	Ματρώνης ὀσίας ἐν Θεσ/νίκη, Φιλητοῦ μάρτ. (Δ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)	9
28	Σ	Ἡρωδίου Ἀποστόλου , Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ Νέου	10
29	Κ	Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝ. ΚΑΙΜ.) , Μάρκου ἐπ. Ἀρεθ. & Κυρίλλου διακ.	11
30	Δ	Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Εὐβούλης ὀσίας μητρὸς Ἁγ. Παντελεήμονος	12
31	Τ	Ἰππατίου ἱερομ., Ἀκακίου ὀσίου ὁμολογητοῦ, Μενάνδρου μάρτυρος	13

Αναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

ΜΑΡΤΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
1	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ	Ρωμ. γ' 11 - ιδ' 4	Ματθ. στ' 14 - 21
8	Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ-Ὁρθοδοξίας	Ἐβρ. ια' 24 - 26, 32 - 40	Ἰωάν. α' 44 - 52
9	Τῶν Ἁγίων 40 Μαρτύρων	Ἐβρ. ιβ' 1 - 10	Ματθ. κ' 1 - 16
15	Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ-Γρ. Παλαμᾶ	Ἐβρ. α' 10 - β' 3	Μάρκ. β' 1 - 12
22	Γ' ΝΗΣΤ. Σταυροπροσκυνήσ.	Ἐβρ. δ' 14 - ε' 6	Μάρκ. η' 34 - θ' 1
25	ΕΥΑΓΓΕΛ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Ἐβρ. β' 11 - 18	Λουκ. α' 24 - 38
29	Δ' ΝΗΣΤ. Ἰωάν. Κλίμακος	Ἐβρ. στ' 13 - 20	Μάρκ. θ' 17 - 31

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΜΑΡΤΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.
1	Τῆς Τυρινῆς	ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ	πλ. Δ'	Η'
8	Α' Νηστειῶν	Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ - Ὁρθοδοξίας	Α'	Θ'
15	Β' Νηστειῶν	Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ - Γρ. Παλαμᾶ	Β'	Ι'
22	Γ' Νηστειῶν	Γ' ΝΗΣΤ. - Σταυροπροσκυνήσ.	Γ'	ΙΑ'
29	Δ' Νηστειῶν	Δ' ΝΗΣΤ. Ἰωάννου Κλίμακος	Δ'	Α'

«Ὁ Πάπας θέλει νὰ γίνῃ Θεός, διότι λέγει ὅτι εἶναι Ἀλάθητος καὶ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μόνον ὁ Χριστός.» (Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός)

Παλαιὸν Ἡμερολ.		<u>ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2027</u> Ἡμέραι 30. Ἡμέρα ὥρας 13, Νῆξ ὥρας 11.	N.H.
1	T	Μαρίας ὁσίας Αἰγυπτίας, Μακαρίου ὁσίου ὁμολ., Γερωντίου μάρτυρος	14
2	Π	Τίτου ὁσ. θαυμ., Πολυκάρπου μ., Ἀμφιανοῦ μ. (ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ)*	15
3	Π	Νικῆτα ὁσίου, Ἰωσήφ ὁσίου Ὑμνογράφου, (ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ)	16
4	Σ	Γεωργίου ἐν Μαλεῶ & Ζωσιμᾶ ὁσίων, Θεοδούλου μ., Ποπλίου ὁσίου.	17
5	K	Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡ. ΑΙΓΥΠΤ.), Κλαυδίου, Διοδώρου κ.λπ. μαρτ.	18
6	Δ	Εὐτυχίου πατρ. Κων/πόλεως, τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων	19
7	T	Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου ὁσίου	20
8	T	Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Ἐρμού Ἀποστόλων	21
9	Π	Εὐψυχίου μάρτυρος, Βαδῖμου ὁσίου & τῶν σὺν αὐτῷ ὁσίων	22
10	Π	Τερεντίου, Πομπηίου, Μιλτιάδου & σὺν αὐτῷ μαρτ. Γρηγορίου Ε' Κ/λεως	23
11	Σ	Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου, Ἀντύπα ἐπ. Περγάμου, Φαρμουθίου ὁσ.	24
12	K	ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ, Βασιλείου ἐπισκ. ὁμολ. Ἀκακίου ὁσ. Ἀνθούσης μάρτ.	25
13	Δ	Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ, Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, Μαρτίνου πάπα Ρώμης	26
14	T	Μ. ΤΡΙΤΗ, τῶν 10 παρθένων, Ἀριστάρχου, Πούδη, Τροφίμου Ἀπ.	27
15	T	Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον, Λεωνίδου ἐπ. Ἀθ. ιερομ.,	28
16	Π	Μ. ΠΕΜΠΤΗ, ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, Ἀγάπης, Χιονίας, Γαλήνης μ.	29
17	Π	Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, τὰ Ἅγια Πάθη, Συμεῶν ιερομ.κ.λπ. μαρ. (Ἀργία)	30
18	Σ	Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ἡ Ταφή & ἡ εἰς Ἄδου Κάθοδος, Ἰωάννου ὁσίου	1
19	K	Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	2
20	Δ	† ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, Ζακχαίου Ἀπ., Αναστασίου μ.	3
21	T	Παναγίας Πορταϊτίσεως, Αναστασίου ὁσίου, Ἀλεξάνδρας μάρτ.	4
22	T	† Ναθαναὴλ Ἀποστόλου, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεάτου	5
23	Π	Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου (Ἀργία)	6
24	Π	† ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ, Ἐλισάβετ ὁσίας, Σάββα μάρτυρος	7
25	Σ	Μάρκου Ἀπ. & Εὐαγγελιστοῦ., Νίκης μ., Μακεδονίου πατρ. Κ/λεως	8
26	K	Β΄ ΙΩΑΝΝΟΥ (ΘΩΜΑ), Βασιλέως ἐπ. Ἀμασειάς ιερομ., Γλαφύρας ὁσ.	9
27	Δ	Συμεῶν Ἱεροσολ. συγγενοῦς τοῦ Κυρίου ιερομ., Ἰωάννου ὁσίου ὁμολ.	10
28	T	Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτ., Μέμνονος ὁσίου θαυματουργοῦ, Βαλερίας μ.	11
29	T	Ἰάσωνος & Σωσιπάτρου τῶν Ἀποστόλων, Κερκύρας μάρτυρος	12
30	Π	Ἰακώβου Ἀποστόλου υἱοῦ Ζεβεδαίου, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος	13

Ἀναγνώσματα Κυριακῶν καὶ Μεγάλων Ἑορτῶν

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΚΥΡΙΑΚΑΙ - ΕΟΡΤΑΙ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
5	Ε΄ ΝΗΣΤ. Μαρίας Αιγυπτίας	Ἐβρ. θ΄ 11 - 14	Μάρκ. ι΄ 32 - 45
11	Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου	Ἐβρ. ιβ΄ 28 - ιγ΄ 8	Ἰωάν. ια΄ 1 - 45
12	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ	Φίλιπ. δ΄ 4 - 9	Ἰωάν. ιβ΄ 1 - 18
19	ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ	Πράξ. α΄ 1 - 8	Ἰωάν. α΄ 1 - 17
23	Ἁγίου μεγαλομ. Γεωργίου	Πράξ. ιβ΄ 1 - 11	Ἰωάν. ιε΄ 17 - ιστ΄ 2
24	ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	Πράξ. γ΄ 1 - 8	Ἰωάν. β΄ 12 - 22
26	Β΄ ΙΩΑΝΝΟΥ (ΘΩΜΑ)	Πράξ. ε΄ 12 - 20	Ἰωάν. κ΄ 19 - 31

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2027

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.
5	Ε΄ Νηστειῶν	Ε΄ ΝΗΣΤ. (Μαρίας Αιγυπτίας)	πλ. Α΄	Β΄
12	Τῶν Βαΐων	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ	—	—
19	ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ	Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ - ΠΑΣΧΑ	—	Β΄
26	Β΄ Κυριακῆ Θωμᾶ	Β΄ ΙΩΑΝΝΟΥ (Θωμᾶ)	Α΄	Α΄

* Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται ἢ τὴν Τετάρτην ἐσπέρας τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος μετὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἢ τὴν Πέμπτην τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν (*Τοπικὸν* Γ. Βιολάκη, σελ. 345, §44-48).

* Ἡ Διακαινήσιμος Ἑβδομάς ὡς Μία λαμπροφόρος ἡμέρα καὶ Ἄργια λογίζεται μετὰ Κατάλυσιν εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΗΜΕΡΟ- ΜΗΝΙΑ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.	
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	5	Πρὸ τῶν Φώτων	ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ	Βαρύς	Γ'
	12	Μετὰ τὰ Φῶτα	ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ	πλ. Δ'	ΙΑ'
	19	ΛΓ'	ΙΣΤ' ΛΟΥΚ. (Τελ.-Φαρ)	Α'	Α'
	26	ΛΔ'	ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου)	Β'	Β'
ΦΕΒΡΥΑΡΙΟΣ	2	Ἵπαπαντῆς	ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ	Γ'	–
	9	Τῆς Τυρινῆς	ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ	Δ'	Δ'
	16	Α' Νηστειῶν	Α' ΝΗΣΤ. (Ὁρθοδοξίας)	πλ. Α'	Ε'
	23	Β' Νηστειῶν	Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Παλαμᾶ)	πλ. Β'	ΣΤ'
ΜΑΡΤΙΟΣ	2	Γ' Νηστειῶν	Γ' ΝΗΣΤ. (Σταυροπροσκ.)	Βαρύς	Ζ'
	9	Ἁγ. 40 Μαρτύρων	Δ' ΝΗΣΤ. (Ι. Κλίμακος)	πλ. Δ'	Η'
	16	Ε' Νηστειῶν	Ε' ΝΗΣΤ. (Μαρία Αἴγυπτ)	Α'	Θ'
	23	Τῶν Βαΐων	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ	–	–
	30	Α' Πάσχα	Α' ΙΩΑΝΝΟΥ - ΠΑΣΧΑ	–	Β'
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	6	Β' Θωμᾶ	Β' ΙΩΑΝΝΟΥ (Θωμᾶ)	Α'	Α'
	13	Γ' Μυροφόρων	Γ' ΙΩΑΝ. (Μυροφόρων)	Β'	Δ'
	20	Δ' Παραλύτου	Δ' ΙΩΑΝ. (Παραλύτου)	Γ'	Ε'
	27	Ε' Σαμαρ/δος	Ε' ΙΩΑΝ. (Σαμαρειτίδος)	Δ'	Ζ'
ΜΑΪΟΣ	4	ΣΤ' Τυφλοῦ	ΣΤ' ΙΩΑΝΝΟΥ (Τυφλοῦ)	πλ. Α'	Η'
	11	Ζ' Πατέρ. Α' Οἰκ.	Ζ' ΙΩΑΝ. (Πατέρ. Α' Οἰκ.)	πλ. Β'	Ι'
	18	Η' Πεντηκοστῆς	Η' ΙΩΑΝ. (Πεντηκοστῆς)	–	–
	25	Ἁγ. Προδρόμου	Α' ΜΑΤΘ. (Ἁγ. Πάντων)	πλ. Δ'	Α'
ΙΟΥΝΙΟΣ	1	Β'	Β' ΜΑΤΘ. (Ἁγιορειτ. Πατ.)	Α'	Β'
	8	Γ'	Κυριακὴ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Β'	Γ'
	15	Δ'	Κυριακὴ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Γ'	Δ'
	22	Ε'	Κυριακὴ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Δ'	Ε'
	29	Πέτρου-Παύλου	ΑΠ. ΠΕΤΡΟΥ-ΠΑΥΛΟΥ	πλ. Α'	ΣΤ'

ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ 2026

ΗΜΕΡΟ- ΜΗΝΙΑ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ	ΕΩΘ.	
ΙΟΥΛΙΟΣ	6	Z'	Κυριακ. Z' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	πλ. Β'	Z'
	13	Πατέρων Δ' Οικ.	ΑΓ. ΠΑΤ. Δ' ΟΙΚΟΥΜΕΝ.	Βαρύς	Η'
	20	Προφ. Ήλιου	Κυριακή Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	πλ. Δ'	Θ'
	27	Παντελεήμονος	Κυριακή Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α'	Ι'
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	3	ΙΑ'	Κυριακή ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Β'	ΙΑ'
	10	ΙΒ'	Κυριακή ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Γ'	Α'
	17	ΙΓ'	Κυριακή ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Δ'	Β'
	24	ΙΔ'	Κυριακή ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	πλ. Α'	Γ'
	31	Τιμίας Ζώνης	Κυριακή ΙΕ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ	πλ. Β'	Δ'
ΣΕΠΤ/ΒΡΙΟΣ	7	Πρό Ύψώσεως	ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ	Βαρύς	Ε'
	14	Τῆς Ύψώσεως	ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ	-	-
	21	Μετά Ύψωσιν	ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ	Α'	Z'
	28	ΙΘ'	Κυριακή Α' ΛΟΥΚΑ	Β'	Η'
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	5	Κ'	Κυριακή Β' ΛΟΥΚΑ	Γ'	Θ'
	12	Πατέρων Z' Οικ.	Δ' ΛΟΥΚΑ (Πατ. Z' Οικ.)	Δ'	Ι'
	19	ΚΒ'	Κυριακή Γ' ΛΟΥΚΑ	πλ. Α'	ΙΑ'
	26	Άγ. Δημητρίου	Κυριακή ΣΤ' ΛΟΥΚΑ	πλ. Β'	Α'
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	2	ΚΔ'	Κυριακή Ε' ΛΟΥΚΑ	Βαρύς	Β'
	9	ΚΕ'	Κυριακή Z' ΛΟΥΚΑ	πλ. Δ'	Γ'
	16	Εύαγ. Ματθαίου	ΕΥΑΓΓΕΛ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ	Α'	Δ'
	23	ΚΖ'	Κυριακή Θ' ΛΟΥΚΑ	Β'	Ε'
	30	Άποστ. Ανδρέου	ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ	Γ'	ΣΤ'
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	7	Δ'	Κυριακή Ι' ΛΟΥΚΑ	Δ'	Z'
	14	ΚΘ'	ΙΑ' ΛΟΥΚ. (Προπατόρ.)	πλ. Α'	Η'
	21	Π.Χ. Γεννήσεως	ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣ.	πλ. Β'	Θ'
	28	Μ.Χ. Γέννησιν	ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝ.	Βαρύς	Ι'

Η ΑΓΙΑ Θ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Θ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τοῦ 1351, ἡ συγκροτηθεῖσα ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ κατὰ τῆς Παπικῆς Αἰρέσεως τῆς Κτιστῆς Θείας Χάριτος

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ,
ΤΗΣ ΕΚΠΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ΤΩΝ ΑΚΤΙΣΤΩΝ
ΘΕΙΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ, ΤΗΣ ΥΠΕΡ-
ΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, ΤΗΣ ΣΥΝΟ-
ΔΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ,
ΚΑΙ

ΕΦΟΔΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΠΙΚΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΦΙΛΙΟΚΒΕ, ΤΗΣ ΚΤΙΣΤΗΣ
ΧΑΡΙΤΟΣ, ΤΗΣ ΑΣΠΛΟΥ ΣΥΛΛΗ-
ΨΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, ΚΑΘΩΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΡΩ-
ΤΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΑΘΗΤΟΥ ΤΟΥ
ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑ.

ἌΜΠΕΛΟΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

«Ἐγώ εἰμι ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ Γεωργός ἐστι.... Ἐγώ εἰμι ἡ Ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα» (Ἰωάν. ΙΕ' 1, 5).

Ἡ Ἄμπελος Ἐκκλησία ἦν ἐφύτευσεν ἡ Δεξιά τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ (Ψαλμ. ΟΘ' 15).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

*«Μὴν κοινωνήσετε μὲ τοὺς Λατίνους,
διότι οἱ Λατῖνοι εἶναι αίρετικοί.
Ἔχουν τὸ Filioque, τὰ ἄζυμα
καὶ τὸν Πάπα ὡς κεφαλὴν.
Ὅποιος κοινωνεῖ μὲ αὐτοὺς
χάνει τὴν ψυχὴν του.»*
(Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός)

Τὰ Αἴτια τοῦ Παπικοῦ Σχίσματος

Τὰ αἴτια τοῦ Μεγάλου Ἐκκλησιαστικοῦ Σχίσματος τοῦ **1054** ἀποδίδονται εἰς διαφορετικοὺς παράγοντας ἀπὸ διαφορετικοὺς μελετητὰς τῆς ἱστορίας. Ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος, τῆς ἰδεολογίας καὶ τῆς ἰδεοληψίας τοῦ μελετητοῦ, προάγονται ὡς πραγματικὰ αἴτια τοῦ Σχίσματος ἄλλοτε δογματικαὶ διαφοραί, ἄλλοτε διοικητικαὶ παρανομίαι, ἄλλοτε συσσωρευμένα ἠθικὰ παραπτώματα, ἄλλοτε συνωμοσίαι τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλοτε αἱ ἐπιβουλαὶ τῶν Φράγκων, ἀρχῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Καρλομάγνου (**748-814**).

Ὅταν δὲ ἡ ἱστορία γράφεται μὲ σκοπιμότητα διὰ νὰ προλειανθῇ ἡ Οἰκουμενιστικὴ Ἑνωσις ὄλων τῶν Χριστιανικῶν δοξασιῶν, τότε τὰ αἴτια τοῦ Σχίσματος ἢ ὑποβιβάζονται εἰς παρανοήσεις λόγῳ τῶν γλωσσικῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν Ἑλληνοφόνων Ὀρθοδόξων καὶ τῶν Λατινοφόνων Παπικῶν, ἢ ἐξανεμίζονται τελείως ὡς ἀπλαῖ καὶ ἀνούσιαι διαφοραὶ εἰς τὰς λατρευτικὰς συνηθείας τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιῶν.

Βεβαίως δὲν εἶναι ἀσυνήθιστος καὶ ἡ ἰσοπεδωτικὴ «ἐξήγησις» ὅτι σφάλλουν καὶ αἱ δύο πλευραί, διότι ἐκινήθησαν ἀπὸ ἐγωισμόν, φιλαρχίαν, φιλοδοξίαν διὰ τὴν πρωτοκαθεδρίαν, καὶ ἀπὸ ἰδιοτελῆ ἢ εὐρύτερα πολιτικὰ συμφέροντα.

Ὅποια ὅμως καὶ ἐὰν εἶναι διὰ τοὺς ἱστορικοὺς τὰ αἴτια ἐνὸς Σχίσματος, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μόνον Ἐκκλησιαστικοὶ λόγοι στοιχειοθετοῦν τὴν πρόκλησιν καὶ τὴν πραγματικότητα ἐνὸς Σχίσματος. Κύριοι δὲ Ἐκκλησιαστικοὶ λόγοι Σχίσματος εἶναι:

1) Ἡ Δογματικὴ παραφθορὰ τῆς Πίστεως, ἥτοι ἡ Αἵρεσις, καὶ ἡ κοινωνία μετὰ Αἵρετικῶν·

2) Ἡ Ἀλλοίωσις τοῦ τύπου τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, κυρίως τοῦ τύπου τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας·

3) Ἀκραῖαι Διοικητικαὶ Παρεκτροπαί, ὅπως εἶναι ἡ ἀπόρριψις τῆς Συνοδικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Παπικοῦ Σχίσματος συντρέχουν καὶ οἱ τρεῖς ἀνωτέρω Ἐκκλησιαστικοὶ λόγοι.

Ὡστόσο διὰ τὴν Παπικὴν Πτῶσιν εἰς ὅλα τὰ ἀνωτέρω σφάλματα συντρέχουν καὶ ἄλλα αἷτια, ὅπως εἶναι ἡ βαθεῖα ἠθικὴ διαφθορὰ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ρώμης, ἡ ἀποκαλουμένη *Σκοτεινὴ Περίοδος τοῦ Παπισμοῦ*, κοσμικαί, ἐξωεκκλησιαστικαὶ πιέσεις ὅπως ἡ *Ἐπιβολὴ τῶν Φράγκων Βασιλέων*, καθὼς καὶ ὁ κύριος μοχλὸς τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ *Ραββινικὸς Ἰουδαϊσμός*.

Τὸ Σχίσμα τοῦ 1054, ἡ Μέγα Σχίσμα, ἡ Σχίσμα Ἀνατολῆς - Δύσεως, δὲν ἀποτελεῖ διάσπασιν τῆς Μιάς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ εἰς δύο μέρη, εἰς δύο Ἐκκλησίας, τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, μὲ κέντρον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὴν Δυτικὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν, μὲ κέντρον

τὴν Ρώμην. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ δὲν διαιρεῖται. **Εἶναι τὸ Σῶμα Χριστοῦ, κατὰ Χάριν μὲν Σῶμα, Ἐν δὲ Σῶμα.**

Τὸ **Σχίσμα τοῦ 1054** ἀποτελεῖ ἀπόσχισιν καὶ φυγὴν τοῦ Πατριαρχείου Ρώμης ἀπὸ τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ τὸ μαζικὸν προηγούμενον τοῦ Εὐαγγελικοῦ συμβάντος εἰς τὴν Καπερναοῦμ, ὅτε **«πολλοὶ ἀπῆλθον ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' Αὐτοῦ περιεπάτουν.»**⁽¹⁾

Τὸ **1054** μ.Χ. δὲν διηρέθη ἡ Ἐκκλησία εἰς δύο· ὁ Διάβολος πρὸς ὥρας ἐλύθη ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀβύσσου ὅπου ἦτο δέσμιος ἐπὶ χίλια ἔτη καὶ ἀνέλαβε τὴν μεγάλην ἐξουσίαν τοῦ πλανᾶν.⁽²⁾

(1) **«Καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, εἰ μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ Πατρὸς μου. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' Αὐτοῦ περιεπάτουν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;»** (Ἰωάν. ΣΤ' 65-67).

(2) **«Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ**

ΤΟ ΠΑΠΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ ΤΟΥ 1054

Ἡ Προϊστορία τοῦ Σχίσματος τοῦ 1054 μ.Χ.

Ὁ Διάβολος καὶ Σατανᾶς ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν τοῦ πλανᾶν, ἔλαβε μορφὴν ἐκκλησίας, ὅταν ἐπληρώθη τὸ μέτρον τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐδόθησαν τότε τὰ κοσμικὰ ἐργαλεῖα τὰ ὁποῖα προέκυψαν μετὰ ἀπὸ τὰς πολιτικὰς καὶ γεωπολιτικὰς ἐξελίξεις εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀφότου μετεφέρθη ἡ πρωτεύουσα τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ τὴν Ρώμην εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ἐγκαινιάσθη ἡ Νέα Ρώμη - Κωνσταντινούπολις τὸ **330** μ.Χ.

Ἐπιγραμματικῶς αἱ ἐξελίξεις αὐταὶ ἔχουν ὡς ἐξῆς:
1) 395 μ.Χ.: Ὀριστικὴ Διάσπασις τῆς ἐνιαίας αὐτοκρατορίας εἰς δύο αὐτονόμους διοικήσεις, Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν.

τὴν χειρὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶ Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισε καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.» (Ἄποκ. Κ' 1-3)

2) 476 μ.Χ.: Πτώσις τῆς Δυτικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καὶ δημιουργία βαρβαρικῶν βασιλείων, Ὀστρογότθοι (Ἰταλία), Βησιγότθοι (Ἰσπανία), Φράγκοι (Γαλλία), Βάνδαλοι (Β. Ἀφρική). Μόνη νόμιμος Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία ἡ Ἀνατολικὴ μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν.

3) 533–554 μ.Χ.: Ἰουστινιάνειος ἀνακατάκτησις τῆς Ἰταλίας, Β. Ἀφρικῆς, Ν. Ἰσπανίας, καὶ προσωρινὴ ἀναβίωσις τῆς Ρωμαϊκῆς Διοικήσεως.

4) 600–700 μ.Χ.: Λογγοβαρδικὴ κυριαρχία εἰς τὴν Ἰταλίαν, Περιορισμὸς Βυζαντινῆς παρουσίας εἰς τὸ Ἐξαρχᾶτον τῆς Ραβέννας, Ἀραβικαὶ κατακτήσεις, Ἀπώλεια Βορείου Ἀφρικῆς καὶ Ἰβηρίας.

5) 700–800 μ.Χ.: Ἄνοδος Φράγκων, Συμμαχία Παπισμοῦ καὶ Φράγκων.

6) 754–756 μ.Χ.: Ἰδρυσις Παπικοῦ Κράτους.

7) 800 μ.Χ.: Στέψις Καρλομάγνου ὡς Αὐτοκράτορος ὑπὸ τοῦ Πάπα Λέοντος Γ΄.

8) 800–900 μ.Χ.: Ἡγεμονία Φράγκων εἰς τὴν Δύσιν, Διαμελισμὸς Καρολίγγειας αὐτοκρατορίας τὸ **843**, Ἐμφάνισις Δυτικῆς Φραγκίας (Γαλλία) καὶ

Ἀνατολικῆς Φραγκίας (Γερμανία), Ἐπιδρομαὶ τῶν Βίκινγκς, Σαρακηνῶν, Μαγυάρων.

9) 900–1000 μ.Χ.: Ἀνάδυσις φεουδαρχίας, Ἀποδυνάμωσις κεντρικῶν ἐξουσιῶν.

10) 962 μ.Χ.: Ἰδρυσις τῆς «Ἁγίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους», ἐνὸς κράτους μὲ οἰκουμενικὰς φιλοδοξίας, ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Γερμανίας Ὁθωνος Α΄, στεφθέντος ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΙΒ΄. Ὁ Πάπας ἀποκτᾷ ἀύξανομένην πολιτικὴν ἐμπλοκὴν καὶ ἐξουσίαν.

11) 999 μ.Χ.: Νορμανδικὴ Κατάκτησις τῆς Νοτίου Ἰταλίας, μιᾶς περιοχῆς ἱστορικῶς ὑπὸ Βυζαντινὴν ἐπιρροήν, μὲ πολλὰς ἑλληνοφώνους χριστιανικὰς κοινότητες. Ἀναλαμβάνοντες τὸν ἔλεγχον, οἱ Νορμανδοὶ ἠνάγκασαν αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐκκλησίας εἴτε νὰ κλείσουν εἴτε νὰ υἰοθετήσουν λατινικὰς πρακτικὰς. Οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς διετάχθησαν νὰ ξυρίσουν τὰ γένια των, νὰ χρησιμοποιοῦν ἄζυμον ἄρτον εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, καὶ νὰ μὴν ὑποτάσσονται πλέον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Βυζαντινὴν ἐξουσίαν ἀλλὰ εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν.

12) 1000–1054 μ.Χ.: Ανάκαμψις τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, Ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ Παπισμοῦ καὶ Ἀγίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, Ἐνίσχυσις τοῦ Παπισμοῦ, Μετατροπὴ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας εἰς συγκεντρωτικὸν Κράτος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πάπαν.

13) 1054 μ.Χ.: Τὸ Μεγάλον Σχίσμα, πολιτικοθησκευτικὴ ἀποξένωσις Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, γένεσις νέων Δογμάτων, ἀνάπτυξις ἀποκλίσεων εἰς τὰ Δόγματα τῆς Πίστεως καὶ εἰς τὴν Λειτουργικὴν πρακτικὴν.

Τὸ χρονικὸν τοῦ Σχίσματος τοῦ 1054

1) 1053: Ὁ Πάπας Ρώμης Λέων Θ΄, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο μόνον ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης ἀλλὰ καὶ πολιτικὸς ἄρχων, καθότι ἐξουσίαζε τὰ Παπικὰ Βασίλεια τῆς Ἰταλίας, ἐχρειάζετο ἀπεγνωσμένα Βυζαντινὴν βοήθειαν κατὰ τῶν Νορμανδῶν εἰσβολέων. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀντιπροσωπείαν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γάλλον Βενεδικτῖνον καρδινάλιον Οὐμβέρτον Βουργούνδιον (**1000-1061**), ἐπίσκοπον τοῦ Λευκοῦ Δάσους [*Silva Candida*], μία μοιραία ἐπιλογὴ διὰ πρεσβευτὴν εἰρήνης, διότι ἂν

καὶ λόγιος καὶ γλωσσομαθῆς καὶ εἰδικευμένος εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον, ὁ συγκεκριμένος ἀπεσταλμένος ἦτο ἀλαζονικός, ἀδιάλλακτος καὶ περιφρονητικὸς πρὸς ὅποιον διαφωνοῦσε μαζί του. Εἶχε δὲ ἤδη γράψει πραγματείας ἐναντίον τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς, χαρακτηρίζων «αἰρετικὰς» ἀρκετὰς Ὀρθοδόξους Παραδόσεις, ὅπως τὴν γενειοφορίαν τῶν κληρικῶν καὶ τὸν θεσμόν τῶν ἐγγάμων ἱερέων.

Τὸν Οὐμβέρτον εἰς τὴν Παπικὴν Ἀποστολὴν ἐπλασίωσαν ὁ Φρειδερίκος τῆς Λωρραίνης —μετέπειτα Πάπας Στέφανος Θ΄— καὶ ὁ Πέτρος Ἀμαλφηνός, Λατῖνος κληρικὸς ἀπὸ τὴν Ἀμάλφι τῆς Νοτίου Ἰταλίας, ὁ ὁποῖος ἤδη ὑπηρετοῦσε εἰς τὴν Λατινικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ Παπικὸς λεγάτος ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὄχι ὡς πρέσβης ἀναζητῶν συνδιαλλαγὴν, ἀλλ' ὡς ἐξουσιαστὴς ἀπαιτῶν ὑποταγὴν. Ἀπήτησε α) τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Παπικῆς ὑπεροχῆς ἐπὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι, τῆς ἐξουσίας ἐπὶ παντὸς Πατριαρχείου καὶ ἐπὶ πάσης Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας, καὶ

β) τὴν Ἐπιβολὴν τῆς χρήσεως Ἀζύμων εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, καθὼς καὶ ἄλλων λατινικῶν ἐθίμων, εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐνορίας τῆς Ἰταλίας.

Ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος Θ' ὁ Μονομάχος (1000-1055) τὸν ἐδέχθη θερμῶς, ἐλπίζων εἰς παραγωγικὴν συμμαχίαν κατὰ τοῦ κοινοῦ Νορμανδικοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Πατριάρχης ὅμως Μιχαὴλ Α' Κηρουλάριος (1000-1059) ἠρνήθη ἀκόμη καὶ νὰ τὸν συναντήσῃ ἢ νὰ τοῦ δώσῃ ἀκρόασιν, διὰ νὰ μὴν τιμῆσῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὸν παπικὸν αὐταρχισμόν.

2) Ἰανουάριος - Μάρτιος 1054: Ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ Κηρουλάριος ἔκλεισε τοὺς λατινικοὺς ναοὺς τῆς Κ/πόλεως ὅπου λειτουργοῦσαν μετ' Ἄζυμα, καὶ ἀναδημοσίευσεν τὴν *Ἐγκύκλιον Ἐπιστολὴν τοῦ Λέοντος Ἀχρίδος* κατὰ τῆς λατινικῆς καινοτομίας τῶν *Ἀζύμων*, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ Ἰουδαϊκὴν πρακτικὴν, ἐναντίαν τῆς Ἀποστολικῆς Παραδόσεως.

Ἡ σταθερῶς ἀρνητικὴ στάσις τοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Καρδινάλιον καὶ αἱ στοχευόμεναι ἐνέργειαι του κατὰ τῶν Παπικῶν καινοτομιῶν καὶ ἀξιώσεων ἠρέθισαν τὴν ὀργὴν τοῦ ἀλαζονικοῦ Οὐμβέρτου εἰς τὸ ἔπακρον.

3) Ἀπρίλιος 1054: Τὴν 19ην Ἀπριλίου τοῦ 1054 ἀπεβίωσεν ὁ Πάπας Ρώμης Λέων Θ΄, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποστείλῃ τὴν ὑπὸ τὸν Οὐμβέρτον πρεσβείαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

4) Σάββατον 16 Ἰουλίου 1054: Κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Οὐμβέρτος καὶ οἱ δύο ἄλλοι λεγαῖτοι εἰσηλθόντες εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, τοῦ Ναοῦ ὄντος πλήρους προσκυνητῶν, ἐβάδισαν κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν κυρίαν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ἔρριψαν ἐπ' αὐτῆς μίαν **Βούλαν Ἀφορισμοῦ** (*Bulla Excommunicationis*), ἡ ὁποία ἐν ὀνόματι τοῦ θανόντος Πάπα Λέοντος Θ΄ ἔθετε ἐκτὸς ἐκκλησιαστικῆς κοινῆς τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς κοινωνοῦντας μετ' αὐτοῦ. Ἐξερχόμενοι δέ, ἐστάθησαν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Ναοῦ, ἀπετίναξαν τὸν κονιορτὸν τῶν ὑποδημάτων των, καὶ ἔκραξαν μεγάλη τῆ φωνῆ εἰς τὴν Λατινικήν: «*Videat Deus et iudicet*»,⁽³⁾ ἤτοι, «*Ἄς ἴδῃ ὁ Θεὸς καὶ ἄς κρίνῃ.*» Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Οὐμβέρτος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρώμην πεπεισμένος ὅτι εἶχε κερδίσει μεγάλην νίκην διὰ τὸν Παπισμὸν.

⁽³⁾ Mansi, *Sacrorum Conciliorum Nova et Amplissima Collectio*, τόμος 19, στήλες 813–820 (ἐκδ. 1901–1927).

5) Τῇ 20ῇ Ἰουλίου 1054: Ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ συνεκάλεσεν Ἐνδημοῦσαν Σύνοδον, ἡ ὁποία ἀναθεμάτισε τοὺς Παπικοὺς Λεγάτους, τὰς αἰρετικὰς θέσεις των καὶ τὴν *Βούλαν* των, τὴν ὁποίαν καὶ ἔκαυσεν.⁽⁴⁾ Ἐξέδωκε δὲ *Ἀντι-Βούλαν ἢ Ἀντι-Ανάθεμα*.

6) Ἐντὸς τοῦ 1054: Τὰ τρία Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, ἤτοι, τῆς Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, ἐπεκύρωσαν τὴν *Ἀντι-Βούλαν* τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ οὕτω αὕτη ἀπέκτησε Πανορθόδοξον κῦρος καὶ κατέστη Οἰκουμενικῶς δεσμευτική.

⁽⁴⁾ Ἡ καῦσις αἰρετικῶν συγγραμμάτων ὡς ἐκκλησιαστικὸν μέτρον ἐμφανίζεται ἤδη ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνας, ἀλλὰ συστηματικώτερον ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸν 4ον αἰῶνα μ.Χ., ὅταν ὁ Χριστιανισμὸς ἔγινε νόμιμος θρησκεία εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν. Ὡστόσο μαρτυρεῖται καὶ εἰς τὴν Ἀποστολικὴν ἐποχὴν περιστατικὸν εἰς τὴν Ἔφεσον μὲ τὴν καῦσιν βιβλίων Ἰουδαίων τινῶν ἐξορκιστῶν: *«Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περί-εργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων»* (Πράξ. ΙΘ' 19).

7) Εἰς τὰ μέσα ἢ τέλη τοῦ 1089: Πανορθόδοξος Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Ἀλεξίου Α΄ Κομνηνοῦ καὶ Πατριάρχου Νικολάου Γ΄ τοῦ Γραμματικοῦ συνεκλήθη νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ τὴν καταδίκην τῶν Παπικῶν καινοτομιῶν τοῦ *Filioque* καὶ τῶν Ἀζύμων, καθὼς καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ Πάπα Οὐρβανοῦ Β΄ καὶ τὴν αὐξανομένην Λατινικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν Νότιον Ἰταλίαν καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἐδῶ, πρὶν παρατεθοῦν τὰ σχετικὰ μὲ τὸ Σχίσμα κείμενα, πρέπει νὰ παρατηρηθοῦν τὰ ἐξῆς ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ καρδινάλιου Οὐμβέρτου Βουργουνδίου τὴν **16ην** Ἰουλίου.

A) Οἰαδήποτε ἐξουσιοδότησιν καὶ ἂν εἶχε λάβει ὁ Οὐμβέρτος ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Πάπα Λέοντος Θ΄, αὐτὴ ἔληξε μὲ τὸν θάνατον τοῦ ἐντολέως του, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς «ἐπιδόσεως» τῆς *Βούλας Ἀφορισμοῦ*.

B) Ἡ *Βούλα Ἀφορισμοῦ* τὴν ὁποίαν ἔρριψεν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν δὲν περιορίζετο εἰς τὴν «καταδίκην» μόνου τοῦ Πατριάρχου,

ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ ἐναντίον ὄλων τῶν ὑποστηρικτῶν του, δηλαδή, ὅλης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Γ) Ἡ *Βούλα Ἀφορισμοῦ* ἀποτελεῖ συγχρόνως καὶ Πραξικόπημα κατὰ τοῦ Πατριαρχείου Ρώμης, διότι δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Πάπα, οὔτε μὲ ἐντολὴν τοῦ Πάπα, οὔτε ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Ρώμης, ἀλλὰ ὑπὸ ἐνὸς μόνον ἐπισκόπου ἐν ἀποστολῇ, ἐνεργοῦντος ἄνευ τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως. Ὁ Γάλλος Βυζαντινιστῆς Venance Grumel (1890-1967), παρακάμπτει αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ἐγείρων τὸ μαθηματικῶς πιθανὸν ἐνδεχόμενον ὁ Οὐμβέρτος νὰ εἶχε φέρει μαζὶ του ἀπὸ τὴν Ρώμην τὸν Ἀφορισμὸν τοῦ Κηρουλαρίου διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πατριάρχης θὰ ἤρνεϊτο τὰς Παπικὰς ἀξιώσεις, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ὅποτε καὶ τὴν ἀνέσυρεν ἐκ τῆς φαρέτρας του.

Δ) Ἡ *Βούλα Ἀφορισμοῦ*, ἂν καὶ ἐξεδόθη ἀυθαίρετως, δὲν ἀνεκλήθη ὑπὸ οὐδενὸς μελλοντικοῦ Πάπα, ὡς νὰ μὴν εἶχε τὴν θέλησιν ἢ τὴν ἰσχὺν οὐδεὶς μεταγενέστερος Πάπας νὰ τὴν ἀναιρέσῃ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μαρτυρεῖται ὅτι ὁ καρδινάλιος Οὐμβέρτος, ἂν καὶ ἐνήργησε ὑπεράνω τῶν ἐξουσιῶν του, ἐδέσμευσε μὲ τὴν *Βούλαν* τὸ Πατριαρχεῖον Ρώμης αἰωνίως. Εἶχεν ἐξουσίαν ἀνωτέραν τῆς Παπικῆς; Ποίαν δύναμιν ἐξυπηρετοῦσε; Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ποίας ἀρχῆς ἔθεσεν οὐσιαστικῶς τὸν θεσμόν τοῦ Πάπα; Αὐτὴ ἢ ἀνωτέρα ἀρχὴ δὲν εἶναι ὁ Θεός. Ὁ Οὐμβέρτος, ἐνεργῶν ὡς ἐνήργησεν, ἔθεσε τὴν Παποσύνην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς ἀντιθέου ἀρχῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξουσία τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου.⁽⁵⁾

Ἡ Βούλα Ἀφορισμοῦ τοῦ 1054

Εἰς τὴν *Παπικὴν* λεγομένην *Βούλαν Ἀφορισμοῦ*, ὁ Οὐμβέρτος τονίζει μὲ ἔμφασιν τὴν πρωτοκαθεδρίαν καὶ τὴν οἰκουμενικὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης. Ἐξισώνει δὲ τὴν ἰδικὴν του ἔλευσιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ Σόδομα, ἵνα γινῶ εἰ ἄρα ἔργῳ πεπλήρωται ἡ βοή.⁽⁶⁾ «τῶν αἰρέσεων καὶ τῆς ἀνυπακοῆς τῶν Γραικῶν εἰς

⁽⁵⁾ Διὰ τοὺς λόγους τοῦ Κ.Η.Ι.Χ. περὶ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου, ἴδε, *Ἰωάν.* IB' 31, *Ἰωάν.* ΙΔ' 30, *Ἰωάν.* ΙΣΤ' 11.

⁽⁶⁾ *Γέν.* ΙΗ' 20-21.

τὸν Πάπαν», ἅπερ καὶ διεπίστωσε. Μέμφεται τὸν τίτλον «Οἰκουμενικός» διὰ τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπικρίνει τοὺς Ὁρθοδόξους ὡς «προζυμίτας» καὶ τοὺς ἱερεῖς ὡς πορνικοὺς Νικολαΐτας. Ἀφοῦ δὲ ἐξισώνει τοὺς συμφρόνους τοῦ Πατριάρχου μὲ μίαν σειρὰν καταδικασμένων Αἰρετικῶν καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ Διαβόλου καὶ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, ἐξαπολύει κατ' αὐτῶν τὸ *Ἀνάθεμα Μαριναθά*.

Ἡ θρασύτης ὅμως τῆς ἀθαιρεσίας τοῦ Οὐμβέρτου γίνεται πασιφανεστάτη ὅταν κατηγορῇ τοὺς Ἑλληνας Ὁρθοδόξους ὅτι *ἀφήρεσαν* τὸ *Filioque* ἀπὸ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως [*Filioque de Symbolo subtraxerunt*], καὶ οὕτω κατέστησαν Πνευματομάχοι.

Πρὸς ὑπενθύμισιν καλὸ εἶναι νὰ ἀναφερθῇ ἐδῶ ὅτι ἡ Λατινικὴ Αἴρεσις τοῦ *Filioque* διακηρύσσει τὴν Ἐκπόρευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, ὄχι μόνον ἐκ τοῦ Πατρός, ὡς ἔχει ἡ Θεία Ἀλήθεια.

Τὸ *Filioque* βεβαίως δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ Σύμβολον, οὔτε ἀρχικῶς εἰς τὴν θεόπνευστον διατύπωσιν

τῆς Ἁγίας Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ 381 μ.Χ., οὔτε εἰσήχθη εἰς αὐτὸ ὑπὸ μεταγενεστέρως Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὥστε νὰ δικαιουῖται ὁ Οὐμβέρτος νὰ κατηγορῇ τοὺς Ἑλληνας ὅτι τὸ ἀφῆρεσαν. Δὲν ὑπῆρχε, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀφαιρεθῇ. **Ὑπὸ τῶν Λατίνων προσετέθη, καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀφηρέθη.** Προσετέθη δὲ ὑπὸ τῶν Λατίνων εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Τολέδο τὸ 589 μ.Χ. Ἡ προσθήκη μάλιστα αὐτὴ ἔγινε κατὰ παράβασιν τῶν ἀπαγορευτικῶν ἀποφάσεων προηγουμένων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καθότι ἡ οἰαδήποτε προσθήκη ἢ ἀλλοίωσις τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως εἶχεν ἤδη ἀπαγορευθῆ ὑπὸ συγκεκριμένων Κανόνων τῆς Ἁγίας Γ΄ τὸ 431 μ.Χ., καὶ τῆς Ἁγίας Δ΄ τὸ 451 μ.Χ. Οἱ ἀπαγορευτικοὶ αὐτοὶ Κανόνες ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ πάντων τῶν μετέπειτα Ὀρθοδόξων Συνόδων, καὶ ρητῶς ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ζ΄ Οἰκουμενικῆς τὸ 787 μ.Χ., καὶ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Η΄ τὸ 879-880 μ.Χ.

Ἐρχεται λοιπὸν ὅπως ἀνευθυριάστως τὸ 1054 ὁ Οὐμβέρτος καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι «οἱ Ἑλληνες ἀφῆρεσαν τὸ *Filioque* ἀπὸ τὸ Σύμβολον, τὸ ὁποῖον

εἶχε τεθεῖ ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀγίων Πατέρων»
 [*Graeci Filioque de Symbolo subtraxerunt, quod a sanctis Patribus in Symbolo positum erat.*]

Ὅταν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πραγματικότης διαγράφεται καὶ ἡ ὑπὸ Οἰκουμενικῶν Συνόδων δογματισθεῖσα Καθολικὴ Ἀλήθεια παραθεωρεῖται ὑπὸ τῶν Λατίνων, διὰ τὴν ἐπικρατήσῃ οἰοσδήποτε αὐθαίρετος ἰσχυρισμὸς αὐτῶν, τότε δὲν ὑφίσταται λογικὴ ἀντιδικία μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀλλὰ ἀντιπαραθέσεις μεταξὺ Ἀληθείας καὶ ἰσχυρογνώμονος θελήματος. **Αὐτὸ εἶναι πόλεμος. Τὸ Θέλημα τῆς Ἀνταρσίας πολεμᾷ τὸν Λόγον τῆς Ἀληθείας.** Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ὑπάρχει περιθώριον διαλόγου ἢ ἐνδεχόμενον συνεννοήσεως.

Ὡς ἐκ τούτου, τέσσαρας ἡμέρας ἀργότερον, τὴν **20ῆν** Ἰουλίου **1054**, ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ Κηρουλάριος συνεκάλεσε **Ἐνδημοῦσαν Σύνοδον**, ἥτοι Σύνοδον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὕρισκομένων τότε Ἀρχιερέων, ὅπου ἀναθεματίσθησαν οἱ Παπικοὶ ἀπεσταλμένοι καὶ αἱ Αἰρέσεις των, παρεδόθη δὲ εἰς τὴν πυρὰν ἡ Βούλα των, καὶ ἐξεδόθη **Ἀντι-Βούλα**.

**Ἡ Ἀντι-Βούλα τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου (24 Ἰουλίου 1054) ⁽⁷⁾**

**[Ἀπόσπασμα τῆς Συνοδικῆς Καταδίκης
τῶν Λεγάτων καὶ τῆς Βούλας]**

»Κατὰ γοῦν τοῦ φιλευσεβοῦς αὐτοκράτορος οἰκονομίαν, αὐτό τε τὸ ἀσεβὲς ἔγγραφον, οἱ τοῦτο ἐκθέμενοι, καὶ οἱ γνώμην εἰς τὴν τούτου ποιήσιν δεδωκότες, ἢ αὐτοῖς τοῖς ποιήσασι συναράμενοι ἐπὶ παρουσία τῶν πρὸς Βασιλέως ἀπεσταλμένων, ἐν τῷ μεγάλῳ σεκρέτῳ ἀναθέματι ὑπεβλήθησαν· ἐκρίθη δὲ κατὰ τὴν Τετάρτην ἡμέραν, ἣτις ἐστὶ πρώτη μὲν τῆς ἐνεστῶσης ἑβδομάδος, κ' δὲ τοῦ παρόντος Ἰουλίου μηνός, καθ' ἣν καὶ ἡ τῆς Πέμπτης Συνόδου ἔκθεσις ἀναγνωσθῆναι μέλλει κατὰ τὸ σύνηθες ἐπ' ἀκροάσει τοῦ πλήθους, ἀναθεματισθῆναι τὸ αὐτὸ ἀσεβὲς καὶ αὐθις ἔγγραφον, πρὸς δὲ καὶ τοὺς τοῦτο ἐκθεμένους καὶ γράφοντας καὶ συναίνεσίν τινα ἢ βουλὴν εἰς τὴν τούτου ποιήσιν δεδωκότας.

⁽⁷⁾ Ἰωάννης Καρμίρης, «Ἀπόφασις ἢ Σημείωμα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τοῦ 1054», *Τὰ Δογματικὰ καὶ Συμβολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας*. τόμ. Α', ἔκδοσις Β', Ἀθῆναι 1960, σελ. 343-348.

»Τὸ δὲ πρωτότυπον τοῦ ρίφθέντος παρὰ τῶν δυσσεβῶν ἀνοσίων ἐγγράφου καὶ μυσσαροῦ οὐ κατεκαύθη, ἀλλ' ἐν τῷ εὐαγεῖ τοῦ χαρτοφύλακος ἐπετέθη σεκρέτω, εἰς ἔλεγχον διηνεκῆ τῶν τηλικαῦτα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν βλασφημησάντων καὶ εἰς μονιμωτέραν κατάγνωσιν.

»Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, καθ' ἣν ἀνεθεματίσθησαν οἱ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως βλασφημήσαντες, συμπαρήσαν τοῖς σήμερον συνεδριάζουσιν ἡμῖν ἀρχιερεῦσι καὶ οἱ ἐνδημοῦντες πάντες μητροπολίται καὶ οἱ ἀρχιεπίσκοποι, ἦγουν Λέων ὁ Ἀθηνῶν καὶ σύγκελλος, Μιχαὴλ Σολαίου καὶ σύγκελλος, Νικόλαος Εὐχανείας καὶ σύγκελλος, Δημήτριος Καρίας καὶ ἀρχιεπίσκοπος, Παῦλος Λήμωνου, Λέων Κοτραδίας, Ἀντώνιος Ζικχίας.»

Ὁ Συνοδικὸς Ἀναθεματισμὸς τῆς Βούλας Ἀφορισμοῦ ὡς Αἰρετικῆς καθὼς καὶ ἡ Καταδίκη τῶν Παπικῶν Λεγάτων καὶ ὄσων συνέδραμον εἰς τὴν ἐπίθεσιν των κατὰ τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ 1054 μ.Χ., ἐσφράγισαν τὴν μακροχρόνιον προσπάθειαν τῶν Παπικῶν νὰ Ἀποσχισθοῦν ἀπὸ τὴν

Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ πορευθοῦν εἰς τὸν κόσμον ὡς ἡ (κρυφὴ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν πάντων) Ἐκκλησία τοῦ Ἀντιχρίστου.

Οἱ Ἀμοιβαῖοι Ἀναθεματισμοὶ τοῦ **1054** κατέστησαν τὸ Σχίσμα ἀδήριτον πραγματικότητα.

Ἐνεακόσια ἔτη ἀργότερον, ὅταν οἱ ἴδιοι ἐρεβῶδεις μηχανισμοὶ οἱ ὁποῖοι τὸν **11ον** αἰῶνα εἶχον ὑποτάξει τὸ Πατριαρχεῖον Ρώμης εἰς τὸν Ραββινικὸν Ἰουδαϊσμὸν ὑπέταξαν καὶ τὰς Ἱεραρχίας τῶν κατὰ Ἀνατολὰς τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, τότε τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως προέβη εἰς μίαν αὐθαίρετον ὑπερπήδησιν τοῦ παγιωθέντος Δογμα-

*Ὁ Πατριάρχης
Κων/πόλεως
Μιχαὴλ Α΄
Κηρουλάριος
(1000-1059)
«Ἡ Ἐνθρόνισις»
(Ἱστορία Ἰωάννου
Σκυλίτζη, 13ος
αἰὼν)*

τικοῦ Χάσματος μεταξὺ τοῦ Παπισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς νὰ ἦτο εἰκονικὸν καὶ ὄχι πραγματικόν. Τὸ **1965**, ὅταν ἡ Σύνοδος τοῦ Νεοσημερολογητικοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συνεκροτεῖτο ἐκ **5** μόνον μελῶν, ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἐξησφάλισε **Ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς ἄρσεως τῶν Ἀναθεμάτων τοῦ 1054**, μὲ ψήφους **3** ἔναντι **2**.

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ Συνοδικοὶ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως εἶδον κάτι τὸ ὁποῖον οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς ἐπὶ ἑννέα αἰῶνας δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ, ὅτι *ἦσαν ἀβάσιμοι αἱ μομφαὶ καὶ κατηγορίαι, αἱ ὁποῖαι ἐσημείωσαν ἢ συνώδευσαν τὰ λυπηρὰ γεγονότα τοῦ 1054, καὶ ὅτι αἱ ἀφοριστικαὶ ἀποφάσεις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐξεφωνήθησαν ἐν ἀτμοσφαίρα ἀμοιβαίας ἀκατανόησias.*⁽⁸⁾

Τρεῖς ὑπογραφαὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔδωσαν ἀμνηστίαν εἰς τοὺς μυριο-αναθεματισμένους Παπικούς, ὅποτε **Πατριάρχης Ἀθηναγόρας** (κατὰ κόσμον Ἀριστοκλῆς Σπύρου, 1886-1972) καὶ **Πά-**

⁽⁸⁾ Κοινὴ Καθολικῆ-Ὁρθόδοξος Δήλωσις Παύλου ΣΤ' καὶ Ἀθηναγόρου Α', 7 Δεκεμβρίου 1965. (Πλήρες κείμενον, *Acta Apostolicae Sedis* 58 (1966), σελ. 40–41)

πας Παῦλος ΣΤ΄ (κατὰ κόσμον Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini, 1897-1978) προέβησαν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν Ἄρσιν τῶν Ἀναθεμάτων τοῦ **1054** κατὰ τὴν **7** Δεκεμβρίου **1965**.

Ἐὰν ἦτο ἀποτετολμημένη θρασύτης ἡ Ἄρσις ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Νεοσημερολογιτικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο βάθος Πτώσεως ἀπύθμενον ἡ ἀνάγκη του νὰ δεχθῇ Ἄρσιν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Πάπα, ὡς νὰ ἦτο ἔγκυρος Ἐκκλησιαστικὴ Πρᾶξις τὸ Παπικὸν Ἀνάθεμα τοῦ **1054**.

4) Ἡ Πανορθόδοξος Ἐγκρισις τῆς Ἀντι-Βούλας

Ὁ Ἀναθεματισμὸς τῆς *Βούλας* τοῦ Παπικοῦ Λεγάτου Οὐμβέρτου ὑπὸ τῆς Ἐνδημούσης ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τὴν **20ῆν** Ἰουλίου **1054**, ἔγινε ἀποδεκτὸς καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα τρία Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Ἀντι-Βούλα ἐπεκυρώθη μετ' οὐ πολὺ καὶ ἀπεστάλησαν σχετικαὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν Ἐπιστολαὶ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Χριστοφόρου, τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Πέτρου Γ΄ καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Σωφρονίου Β΄.

Ἄπαντες ἐν συμφώνῳ μὲ τὴν Κρίσιν καὶ τὴν Ὁμολογίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως **Κατεδίκασαν** καὶ **Ἀναθεμάτισαν** τοὺς Λατίνους Λεγάτους καὶ τὰς Παπικὰς κακοδοξίας: **1) Διότι** τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται λέγουσιν, **2) διότι** ἄζυμα προσφέρουσιν εἰς τὴν θεῖαν καὶ φρικτὴν Θυσίαν, **3) διότι** νηστεύουσι τὸ Σάββατον, **4) διότι** κέλευθρα τοῖς ἱερεῦσιν ἐπιβάλλουσιν, **5) διότι** τοὺς γαμοῦντας ἱερεῖς καθαιροῦσιν, **6) διότι** τὰς ἐκκλησίας τῶν Ἑλλήνων κατέκλεισαν, **7) διότι** τὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως αἰρετικὴν ἀπεκάλεσαν, **8) καὶ διότι** ἄλλα πολλὰ πλείονα βλάσφημα καὶ ἀλλότρια τῆς ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς παραδόσεως κηρύττουσι καὶ πράττουσι.

Τὸ δὲ γράμμα αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τεθὲν οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχει οὐδὲ κῦρος, ἀλλὰ **ἄκυρον** καὶ **ἀνίσχυρον** ἐκήρυξαν, καὶ νὰ εἶναι **Ἀνάθεμα**.

Ἐπομένως, ἡ καταδίκη τῶν Λατινικῶν κακοδοξιῶν τὸ **1054** ἔχει Πανορθόδοξον-Οἰκουμενικὸν κῦρος ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη μετὰ τὸ Σχίσμα.

Αὐτὸ μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν Πανορθόδοξον Σύνοδον τοῦ **1089** εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ ὁποία συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Α΄ Κομνηνοῦ καὶ συνεκροτήθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νικολάου Γ΄ Γραμματικοῦ, τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας Ἰωάννου Δ΄ τοῦ Ὁξειτου, ἀντιπροσώπων ἀπεσταλμένων ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, **60** ἀρχιερέων καὶ πλήθους ἱερομονάχων καὶ κλήρου.

Ἡ Σύνοδος αὐτὴ ἐπανέλαβε τὰς παλαιότερας Πατερικὰς διδασκαλίας, κυρίως τῶν Ἁγίων, Χρυσοστόμου, Βασιλείου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τὰ Λατινικὰ σφάλματα, καὶ ἐπέκύρωσε τὰς Ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τοῦ **1054**, ἥτοι:

1) Τὴν Καταδίκην τῶν ἀζύμων ὡς Ἰουδαϊκῆς καὶ Αἰρετικῆς πρακτικῆς, παραπέμπουσα εἰς τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ Λέοντος Ἀχρίδος·

2) Τὴν Καταδίκην τοῦ *Filioque* ὡς προσθήκης ἡ ὁποία ἀλλοιώνει τὸ Ἱερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεως, παραπέμπουσα εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ὁγδῆς Οἰ-

κουμενικῆς Συνόδου τοῦ **879-880** ἐπὶ Φωτίου τοῦ Μεγάλου·

3) Τὴν Ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐνζύμου Ἀρτοποιίας ὡς Ἀποστολικῆς Παραδόσεως.

4) Τὴν Ἐνίσχυσιν τῆς διδασκαλίας ὅτι ἡ Ἐκκλησία ΔΕΝ δέχεται τὰς ἀλλοιώσεις τῶν Δογμάτων ὑπὸ τῆς Ρώμης.

Σχετικὴ ἐνημερωτικὴ Ἐπιστολὴ τῶν ἐπισκόπων ἀπεστάλη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξιον Α΄ Κομνηνὸν ἢ ὅποια μεταξὺ ἄλλων διαλαμβάνει ὅτι *ὁ Πάπας θὰ ἀναμνημονεύεται πάλιν ἐὰν ὁμολογήσῃ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν* καὶ στείλῃ ἀντιπροσωπείαν ἢ προσέλθῃ ὁ ἴδιος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πρὸς τοῦτο. Συνοπτικῶς δὲ ἐπαναλαμβάνει τὴν Καταδίκην τῶν μεγάλων Λατινικῶν καινοτομιῶν.

Ἐν κατακλείδι, ἡ *Ἀντι-Βούλα* ἢ τὸ *Ἀντι-Ἀνάθεμα* τοῦ **1054** ἔλαβε *πανορθόδοξον κῦρος*. Δὲν ἦτο μία πολιτικὴ ἀντιπαλότης μεταξὺ Νέας Ρώμης καὶ Παλαιᾶς Ρώμης, ἀλλὰ μεταξὺ ὀλοκλήρου τῆς Ἀνατολῆς (Κωνσταντινούπολις – Ἀλεξάνδρεια – Ἀντιόχεια – Ἱεροσόλυμα) καὶ τοῦ Παπισμοῦ. Ἡ δὲ ἀντιπαλότης αὐτὴ δὲν ἦτο πολιτικὴ, ἀλλὰ Πνευ-

ματική. Ἐγκειτο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μανίαν τοῦ Παπισμοῦ νὰ χαράξῃ καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ πορείαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, πορείαν Ἀντίχριστον.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ Παπισμοῦ ὡς Ἀντιχρίστου συστήματος κοσμοκρατορίας, ὡς κιβδήλου ἐκκλησίας, ὡς ἀπατηλοῦ ὁμοιώματος τῆς Ἐκκλησίας, δὲν προέρχεται ἀπὸ ὑποκειμενικὴν κρίσιν ἢ ὀπαδικὴν ἀντιπάθειαν. Εἶναι ἀντικειμενικῶς θεμελιωμένος, διότι ἡ Ἀντίχριστος πορεία τοῦ Παπισμοῦ προεκκηρύχθη ῥητῶς καὶ ἐγγράφως μὲ τὴν *Παπικὴν Διακήρυξιν περὶ Παγκοσμίου Παπικῆς Κυριαρχίας*, εἰκοσιένα μόλις ἔτη μετὰ τὸ Σχίσμα τοῦ 1054 μ.Χ.

Περὶ Παγκοσμίου Παπικῆς Κυριαρχίας

Ὁ Πάπας Γρηγόριος Ζ' (1015-1085), κατὰ κόσμον Χίλντεμπραντ τῆς Σοβάνα, ἐχρημάτισε Πάπας ἀπὸ τὸ 1073 μέχρι τὸν θάνατόν του τὸ 1085. Ἦτο τὸ κεντρικὸν πρόσωπον τῆς λεγομένης *Γρηγοριανῆς Μεταρρυθμίσεως* τοῦ 11ου αἰῶνος, διὰ τῆς ὁποίας ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ *Παπικοῦ Ἀπολυταρχισμοῦ*.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ πρὸς ὑπενθύμισιν ὅτι ὁ Παπικὸς Ἀπολυταρχισμὸς καὶ ἡ Παγκόσμιος Παπικὴ

Κυριαρχία δὲν ἀποτελοῦν μόνον Ἀντιεκκλησιαστικὰς ἀρχάς· ἀποτελοῦν καὶ προδρομικὸν σύστημα τοῦ Ἀντιχρίστου.

Τὸ ἔγγραφο *Dictatus Papae* ἐμφανίζεται εἰς τὸ *Μητρώον Πράξεων (Register)* τοῦ ἔτους **1075**, ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν **22 Φεβρουαρίου**, καὶ ἀποτελεῖ καταγραφή ἀρχῶν ἢ ἐσωτερικὸν ἐκκλησιαστικὸν δόγμα περὶ προνομίων τοῦ Ρωμαίου Ποντίφηκος.

Αἱ **27** θέσεις τοῦ κειμένου διακηρύσσουν: **α)** τὴν μοναδικὴν καὶ ἀπόλυτον ἐξουσίαν τοῦ Πάπα· **β)** τὴν ἄρσιν ἢ τὴν ἐπιβολὴν ἐξουσίας ἐπισκόπων καὶ ἡγεμόνων· **γ)** τὸ ἀλάθητον καὶ τὴν ἀναμαρτησίαν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας· **δ)** τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα νὰ καθαιρῇ καὶ βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας. Μὲ αὐτὰς τὰς θέσεις ἐπιχειρεῖται ἡ ἐδραίωσις τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας τοῦ Πάπα ἐπὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ θεμελίωσις τοῦ Παπικοῦ Πρωτείου ὡς πηγάζοντος καὶ ἀνεγνωρισμένου θεόθεν.

Αἱ ἀνωτέρω ὑπαγορεύσεις τοῦ Πάπα Γρηγορίου Ζ' τῷ **1075**, ἀποτελοῦν τὴν πλέον ρητὴν διακήρυξιν τοῦ ἀπολύτου Παπικοῦ Πρωτείου, τοῦ Παπικοῦ

Ἀλαθήτου, καὶ τῆς παγκοσμίου Παπικῆς ἐξουσίας ἐπὶ ἐκκλησιῶν, βασιλέων καὶ ἡγεμόνων.

Ποντίφηξ Ρώμης = Θεὸς ἐπὶ γῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέρριψε τὸ καινοφανὲς καὶ τυραννικὸν αὐτὸ Ὑπαγόρευμα ὡς Ἐωσφορικόν.

Αἱ Σταυροφορίαι ἐπιγραμματικῶς

Τὸ πρόγραμμα διὰ τὴν **Παγκόσμιον Παπικὴν Κυριαρχίαν** δὲν παρέμεινε μία ἀφηρημένη διατύπωσις φιλοδοξίας εἰς τὰ Ὑπαγορευθέντα τοῦ Πάπα Γρηγορίου Ζ΄, τὸ *Dictatus Papae* τοῦ **1075**, ἀλλ' ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν διὰ στρατιωτικῶν ἐπιδρομῶν, γνωστῶν εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς Σταυροφοριῶν.

Ἀπὸ τὸ **1096** ἕως τὸ **1272** διεξήχθησαν ὑπὸ τῶν Παπικῶν ἐννέα (9) Σταυροφορίαι, ἥτοι, πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις «ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ χάριν τοῦ Σταυροῦ». Διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους ὅμως, ὁ πόλεμος οὐκ ἔστιν ἔργον Χριστοῦ, ἀλλὰ τοῦ διαβόλου.⁽⁹⁾

⁽⁹⁾ «Ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται... ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος: ἐγὼ γὰρ ἄξω

Συνοπτικῶς αἱ ἑννέα Σταυροφορίαι:

Α΄ Σταυροφορία, 1096–1099, ἐπὶ πάπα Οὐρβανοῦ Β΄. Ἐξεκίνησε τὴν Σταυροφορίαν εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Κλερμόν (27 Νοεμβρίου 1095)· πορεία τῶν Σταυροφόρων εἰς τὴν Ἀνατολήν· πολιορκία καὶ κατάκτησις τῆς Ἱερουσαλήμ (1099)· ἴδρυσις λατινικῶν κρατῶν.

Β΄ Σταυροφορία, 1147–1149, ἐπὶ Πάπα Εὐγενίου Γ΄. Ἐκάλεσε τὴν Σταυροφορίαν μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ἐδέσσης· ἐκστρατεία τῶν βασιλέων Λουδοβίκου Ζ΄ καὶ Κονράδου Γ΄· ἀποτυχία πολιορκίας Δαμασκοῦ.

Γ΄ Σταυροφορία, 1189–1192, ἐπὶ Πάπα Γρηγορίου Η΄ καὶ Κλήμεντος Γ΄. Ἀφορμὴ ἦτο ἡ ἄλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ Σαλαντίν (1187)· συμμετοχὴ Ριχάρδου Λεοντόκαρδου, Φιλίππου Β΄ καὶ Φρειδερίκου Βαρβαρόσσα· ἀνάκτησις τῆς Ἄκρα εἰς τὸν κόλπον τῆς Χάιφα· συνθήκη μετὰ Σαλαντίν.

εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγίειαν αὐτῶ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον» (Ἠσ. Θ΄ 6-7).

Δ΄ Σταυροφορία, 1202–1204, ἐπὶ Πάπα Ἰννοκεντίου Γ΄, κατὰ κόσμον Lotario de' Conti di Segni, παπεύσαντος μεταξὺ 1198 καὶ 1216. Ἐκτροπὴ τῆς ἐκστρατείας πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν· πολιορκία καὶ καταστροφικὴ ἄλωσις τῆς Πόλεως (1204)· ἴδρυσις Λατινικῆς αὐτοκρατορίας.

Ε΄ Σταυροφορία, 1217–1221, ἐπὶ Πάπα Ὀνωρίου Γ΄. Ἐκστρατεία κατὰ τῆς Αἰγύπτου· κατάληψις Δαμιέττης (1219), κειμένης ἐπὶ τοῦ Νείλου· ἦττα καὶ ἀναχώρησις τῶν Σταυροφόρων.

ΣΤ΄ Σταυροφορία, 1228–1229, ἐπὶ Πάπα Γρηγορίου Θ΄. Τῆς ἐκστρατείας ἠγεῖτο ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἁγίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας Φρειδερίκος Β΄· διπλωματικὴ συμφωνία μὲ τοὺς Μουσουλμάνους· εἰρηνικὴ παράδοσις τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τοὺς Σταυροφόρους.

Ζ΄ Σταυροφορία, 1248–1254, ἐπὶ Πάπα Ἰννοκεντίου Δ΄. Τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἠγεῖτο ὁ Λουδοβίκος Θ΄ τῆς Γαλλίας· ἦττα καὶ αἰχμαλωσία τοῦ βασιλέως.

Η΄ Σταυροφορία, 1270, ἐπὶ Πάπα Γρηγορίου Γ΄. Νέα ἐκστρατεία Λουδοβίκου Θ΄ εἰς Τύνιδα· θάνατος τοῦ βασιλέως· λήξις τῆς ἐκστρατείας.

Θ΄ Σταυροφορία, 1271–1272, ἐπὶ Πάπα Γρηγορίου Γ΄. Τῆς ἐκστρατείας ἠγεῖτο ὁ Πρίγκιψ Ἐδουάρδος, ὁ μετέπειτα Ἐδουάρδος Α΄ τῆς Ἀγγλίας.

Ἐπὶ τῆς Ἰσπανίας καὶ ἄλλαι Σταυροφορίαι, ὅπως τῆς Ἀραγωνίας, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Νικοπόλεως, τῶν Χουσιτιῶν, τῆς Βάρνας, καὶ αἱ Βόρειαι ἢ Βαλτικαὶ Σταυροφορίαι.

Οἱ Σημαντικώτεροι Πάπαι διὰ τὰς Σταυροφορίας ἦσαν: **Οὐρβανὸς Β΄** (1088-1099), ὁ πατὴρ τῶν Σταυροφοριῶν· **Ἰννοκέντιος Γ΄** (1161-1216), εἷς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων Παπῶν τοῦ Μεσαίωνα, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε τὴν Τετάρτην Σταυροφορίαν· καὶ **Γρηγόριος Γ΄** (1210-1276), ὁ τελευταῖος Πάπας ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε ἐνεργῶς νὰ ἐξαπολύσῃ νέας μεγάλας Σταυροφορίας.

Σύντομον χρονικὸν τῆς Δ΄ Σταυροφορίας

Ἡ Τετάρτη Σταυροφορία ἦτο μία Παπικὴ κακουργία, ὄχι ἐναντίον ἀλλοθρήσκων, ἀλλὰ κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἐστράφη λυσσωδῶς κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου αἱ θηριωδίαι τῆς ἐπαγίωσαν ἐν τοῖς πράγμασιν τὸ **Μέγα Σχίσμα τοῦ 1054** ὡς ἀγεφύρωτον.

Ἡ Τετάρτη Σταυροφορία, ἡ ὁποία ἐξεκίνησε μετὴν «εὐλογίαν» τοῦ Πάπα Ἰννοκεντίου Γ΄ τὸ **1198**, ἐσχεδιάσθη ἀρχικῶς ὡς ἐκστρατεία κατὰ τῶν Σαρακηνῶν τῆς Αἰγύπτου. Ὅμως, ἡ πορεία αὐτῆς ἐστράφη ἐκτραπέντως πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔνεκα οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων τῆς Βενετίας καὶ τῶν Σταυροφόρων.

Ὁ Δόγης τῆς Βενετίας Ἐνρίκος Δάνδολος, τυφλὸς ἤδη καὶ γεγηρακός, ἔπεισε τὸ **1202** τοὺς Σταυροφόρους νὰ προσβάλωσι πρῶτον τὴν ἐπὶ τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν Ζάραν (σημερινὴν Ζάνταρ τῆς Κροατίας), πόλιν Χριστιανικὴν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Οὐγγρου βασιλέως Ἐμερίκου, διὰ νὰ ἐξοφλήσῃσι τὰ χρέη τῶν πλοίων.

Κατὰ τὴν Ἐνοιξίν τοῦ **1203**, ἐπορεύθησαν κατὰ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τὴν πρόφασιν νὰ βοηθήσουν τὸν διεκδικοῦντα τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον νεαρὸν φυγάδα πρίγκιπα Ἀλέξιον (**1182-1204**), εἰς τὴν ἀλήθειαν ὅμως κινούμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν πλούτου καὶ κυριαρχίας. Πρὸς τοῦτο, συνῆψαν συμμαχίαν μετὰ τῶν Βενετῶν καὶ παρέπλευσαν εἰς τὸν Βόσπορον.

Ἐπεμβαίνοντες εἰς τὰς ἐσωτερικὰς διαμάχας τοῦ Βυζαντίου, ἐβοήθησαν τὸν Ἀλέξιον νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, ὑπὸ τὴν ὑπόσχεσιν μεγάλων χρηματικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν παραχωρήσεων. Συγκεκριμένα εἰς τὴν συνθήκην τὴν ὁποίαν ὑπέγραψε μὲ τὸν Δάνδολον, ὁ Ἀλέξιος ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Σταυροφόρους 200.000 μάρκα, ἔνωσιν Ἐκκλησιῶν, καὶ 10.000 στρατιώτας εἰς τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὸν θρόνον.

Τὴν **1ην** Αὐγούστου **1203**, ὁ Πρίγκιψ ἐστέφθη ὡς Ἀλέξιος Δ΄ Ἄγγελος, καὶ οἱ Σταυροφόροι ἀπεσύρθησαν, ἀφήνοντες εἰς τὴν Πόλιν μικρὸν ἀπόσπασμα διὰ νὰ τὸν προστατεύῃ καὶ ταυτοχρόνως νὰ τὸν ἐπιτηρῇ.

Μὴν δυνάμενος ὁμοῦς ὁ Ἀλέξιος νὰ πληρώσῃ τὰ ὑποσχεθέντα ὑπέρογκα ποσά, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιβάλῃ δυσβάστακτον φορολογίαν, ἔχοντας προηγουμένως ἀφαιρέσει ὅ,τι εἶχε ἐναπομείνει εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καθὼς καὶ ἱερὰ ἀκόμη σκευὴ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐπὶ πλέον, τὴν **25ην** Αὐγούστου **1203** ἔστειλεν εἰς τὸν Πάπαν Ρώμης «*ὁμολογίαν πίστεως*» καὶ ἠνάγκασε τὸν Πατριάρχην Ἰωάννην Γ΄ Καματηρὸν νὰ ἀνακηρύξῃ μέσα εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον Γ΄ *Πρῶτον ἐπὶ τῆς γῆς Ἐπίτροπον τοῦ Σωτῆρος*.

Ἡ ὑπαγωγή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν Παπικὴν Ἀπολυταρχίαν καὶ ἡ συνεχιζομένη οἰκονομικὴ ἐξάντλησις τοῦ πληθυσμοῦ ὠδήγησαν λαὸν καὶ μοναχοὺς εἰς ἐξέγερσιν—τὴν **25ην** Ἰανουαρίου **1204**—μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πτώσιν τῶν τελευταίων Ἀγγέλων συναυτοκρατόρων Ἰσαακίου Β΄ καὶ Ἀλεξίου Δ΄. Τελικῶς ὁ κακουργήσας κατὰ τῆς Πίστεως Ἀλέξιος Δ΄ ἐθανατώθη διὰ στραγγαλισμοῦ τὴν **8ην** Φεβρουαρίου **1204**, καὶ ὁ πατὴρ του Ἰσαάκιος Β΄ ἀπέθανεν ἐκ τῆς θλίψεως.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν ὁμως, αἱ δεσμεύσεις πρὸς τοὺς Σταυροφόρους ἔμειναν ἀνεκπλήρωτοι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τοὺς ἐξώργισε καὶ ἀπετέλεσεν ἀφορμὴν νὰ ἐπιχειρήσουν νὰ ἀποσπάσουν «τὰ ὀφειλόμενα» διὰ τῆς βίας. Φθάσαντες πρὸ τῶν τειχῶν, καὶ μετὰ ἀπὸ σφοδρὰς πολιορκίας, ἀλλὰ καὶ ταραχὰς ἐντὸς τῆς Πόλεως, οἱ Λατῖνοι Σταυροφόροι εἰσέβαλον διὰ τῶν τειχῶν καὶ κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν **13ην Ἀπριλίου 1204**.

Τότε ἐγένετο λεηλασία μεγάλη καὶ ἀσεβῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ναοί, μοναστήρια, βιβλιοθῆκαι καὶ παλάτια ἐσυλήθησαν. Ἀμέτρητα ἱερὰ κειμήλια ἠρπάγησαν, καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὴν Δύσιν. Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐβεβηλώθη, καὶ ἐν αὐτῷ ἐτελέσθη λατινικὴ λειτουργία.

Κατὰ τὴν λεηλασίαν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἀφηρέθησαν ἅπαντα τὰ ἱερὰ σκεύη, ὁ χρυσοῦς τῶν εἰκόνων, τὸ τεμάχιον τοῦ Τιμίου Ξύλου, καὶ ἔτεμαχίσθη ἡ Ἁγία Τράπεζα. Μεταξὺ ἄλλων, ἠρπάγη ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τῆς Ἁγίας Ἄννης, τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καὶ

ἄλλων. Μία δὲ πόρνη ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου διασκέδαζε τοὺς ἱεροσύλους τραγουδῶντας γαλλικὰ ἄσματα.

Ἐκ τοῦ ὑλικοῦ πλούτου τῆς Πόλεως, κατεστράφησαν ἀρχαῖα ἀγάλματα, ὅπως τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς Προμάχου, ἡ Ἑλένη τοῦ Μενελάου, ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Λυσίππου, καὶ ἄλλα, τὰ ὅποια οἱ κατακτηταὶ ἔλυωσαν διὰ τὸ πολύτιμον μέταλλον.

Ἡ Σταυροφορικὴ βαρβαρότης ἐξεδηλώθη ἐπίσης εἰς τὴν κακοποίησιν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως μὲ βιασμούς, σφαγὰς καὶ πυρπολήσεις. Ἐβίασαν καὶ κατέσφαξαν γυναῖκας, ἱεράς παρθένους καὶ μοναχὰς εἰς τὰ Μοναστήρια. Κατέκαυσαν δὲ καὶ τὸ 1/3 τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν Ἄλωσιν ἀνῆλθον εἰς χιλιάδας.

Ἐπὶ πλέον, ἀμέσως μετὰ τὴν Ἄλωσιν καὶ τὴν ἵδρυσιν τῆς Λατινικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐξελέγη ἀπὸ τοὺς Βενετοὺς πρῶτος Λατῖνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης Παπικὸς ὑποδιάκονος Θωμᾶς Μοροζίνι (Tommaso Morosini), ὁ ὁποῖος ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον ἀπὸ τὸ 1204 ἕως τὸν θάνατό του τὸν Ἰούλιο τοῦ 1211.

Ὁ δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεως Κόμης τῆς Φλάνδρας Βαλδουῖνος Θ' ἐξελέγη πρῶτος **Λατῖνος αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς Βαλδουῖνος Α'** καὶ ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης ἐνημερωτικὴν Ἐπιστολὴν.

Εἰς τὴν ἀπαντητικὴν ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Λατῖνον αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Βαλδουῖνον Α', ἡ ὁποία ἐγράφη μετὰ ἀπὸ ἐξάμηνον, ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος Γ' νίπτει τὰς χεῖρας του διὰ τὴν βαρβαρότητα τῶν Σταυροφόρων κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ συγχρόνως χαίρει διὰ τὴν κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν ταπεινῶσιν τῶν Γραικῶν.

Κατὰ τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον Γ', ἡ Ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἔργον Θείας Δίκης. Ἐπειδὴ οἱ Γραικοὶ «ἀπεσχίσθησαν καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν», ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ τιμωρηθοῦν διὰ τῶν χειρῶν τῶν Σταυροφόρων ὥστε νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ὑπακοήν.

Δύο ἐπισημάνσεις πρέπει νὰ γίνουν ἐδῶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἄλωσιν τοῦ **1204**. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ

Θεὸς ἐπέτρεψε νὰ συμβῆ, δὲν ἀπαλλάσει τὸν Παπισμὸν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐνοχὴν του διὰ τὴν Δ΄ Σταυροφορίαν. Καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἦσαν ἔνοχοι οἱ Παπικοὶ δὲν ἀπαλλάσει τοὺς Ὁρθοδόξους ἀπὸ τὴν οἰκείαν ἐνοχὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔνεκεν τῆς ὁποίας ὁ Φιλάνθρωπος ἐπέτρεψε τοιοῦτον πλήγμα.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, *κρίμασιν οἷς Κύριος οἶδεν*, ἡ μεγίστη τῶν πόλεων, ἡ ἐπὶ χίλια σχεδὸν ἔτη κραταῖα καὶ περίβλεπτος, ἔπεσεν εἰς χεῖρας ξένων—ξένων τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως ἀλλὰ καὶ ξένων τοῦ ἀνθρωπίνου ἥθους—καὶ θρῆνος μέγας ἐγένετο παρὰ τοῖς Ρωμαίοις εἰς τὸ Βυζάντιον. Κατελύθη δὲ καὶ ἡ Ρωμαϊκὴ ἀρχὴ τῆς Πόλεως, καὶ ἰδρύθη ἡ λεγομένη Λατινικὴ βασιλεία.

Ἐκ τῆς καταστροφῆς ταύτης ἐγεννήθη ἡ Λατινικὴ Αὐτοκρατορία τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1204–1261), ἐνῶ τὸ Βυζάντιον διεσπάσθη εἰς μικρὰ κράτη—Νίκαια, Τραπεζοῦς, Ἡπειρος.

Ἡ Πόλις ποτὲ δὲν ἀνέκαμψεν πλήρως, καὶ ἡ μνήμη τοῦ 1204 παρέμεινεν βαθεῖα εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Ὁρθοδόξων, ὄχι μόνον ὡς τραυματικὴ ἐμπειρία,

ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνάγλυφον ἀποτύπωμα τῆς Παπικῆς ἔχθρας κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἡ Παπικὴ βαναυσότης κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων ὑπερέβη κάθε βαθμὸν ἐχθρότητος ἢ ὁποία θὰ ἦτο ἴσως ἀναμενομένη ἐκ τοῦ Ραββινικοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ ἐγκαθιδρύσαντος τὸν Παπισμὸν. Ἡ Παπικὴ βαναυσότης κατὰ τῆς Χριστιανοσύνης εἶναι «φυσιολογικὴ» μόνον εἰς τοὺς ἐξωμότας τῆς Πίστεως καὶ εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς. Κατέρριψε δὲ κάθε ἰσχυρισμὸν ὑπὲρ τῆς «ιερότητος» τῶν Σταυροφοριῶν.

Τὸ Σχίσμα τοῦ 1054, μετὰ τὴν Δ΄ Σταυροφορίαν καὶ τὴν Ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς Λατίνους τὸ **1204**, ἐσφραγίσθη δι' αἵματος «ἐν εἴδει διαθήκης». Κατέστη δὲ οὕτω μόνιμον, αἰώνιον καὶ ἀμετάκλητον.

Κατὰ πόσον ἦτο ἐφικτὴ μία θεραπεία τοῦ Σχίσματος μετὰ τὸ **1054** εἶναι ἓνα ἐρώτημα τὸ ὁποῖον κατὰ καιροὺς ἐγείρεται φιλολογικῶς ὡς ἄσκησις ἐπὶ χάρτου. Ἐγείρεται δὲ εἴτε ἀπὸ εὐσεβεῖς πόθους διὰ μίαν παν-χριστιανικὴν ἐνότητα, εἴτε διὰ νὰ ἐπιρριφθῇ μομφὴ εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἱεράρχας καὶ

Ἐκκλησιαστικοὺς Πατέρας τῆς Ἀνατολῆς ὅτι ἦσαν ἐμπαθεῖς καὶ ὑστερόβουλοι ἢ διανοητικῶς ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ δεδομένα ὅμως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πραγματικότητας ἦσαν διαφορετικά, διότι τὸ Σχίσμα δὲν ἦτο ἀτύχημα ἢ ἀποτέλεσμα ἀνικανότητας· δὲν ἦτο διαφωνία νὰ ἀντιμετωπισθῇ διὰ διαλόγου· ἦτο θέλημα, στρατηγικὴ ἐπιδίωξις καὶ ἐπιτυχία τῆς Ἀντιχρίστου Δυτικῆς Πολιτικῆς.

Ἄν καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὸ Σχίσμα εἶναι πρόβλημα, διὰ τὸν Ἀντίχριστον εἶναι Λύσις.

Τὸ μυστήριον τοῦ Ἀντιχρίστου, τὸ ἐνεργούμενον ἤδη,⁽¹⁰⁾ ζητεῖ Παγκόσμιον Κυριαρχίαν, καὶ αὐτὴ συντόμως μετὰ τὸ **1054** διεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Πάπα καὶ ἐτέθη στρατιωτικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς ἐφαρμογὴν, ὅπως ἔγινε καταφανὲς διὰ τῶν Σταυροφοριῶν.

⁽¹⁰⁾ Περὶ τοῦ ἐνεργουμένου μυστηρίου τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει: *«...ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραινόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα,εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας»* (Β΄ Θεσ. Β΄ 3-7).

Μάλιστα δέ, αἱ κατὰ καιροὺς «Ἐνωτικάι» λεγόμεναι προσπάθειαι, δὲν ἀπέβλεπον ποτὲ εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ Σχίσματος τοῦ **1054**. Ἦσαν πάντοτε καὶ παραμένουν δόλια ἐγχειρήματα ὑποταγῆς τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὸν Ἀντίχριστον Παπισμὸν. Πρῶτον τοιοῦτον δόλιον ἐγχείρημα ἦτο ἡ Σύνοδος τῆς Λυῶνος τὸ **1274**.

**Ἡ Βαρβαρότης τῶν Παπικῶν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ ἡ ὕπουλος φθορὰ τῆς Θεοπαραδότου Πίστεως ὑπὸ τῶν Λατινικῶν Αἱρέσεων, ἔφερον τὸν λαὸν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ ἀναφωνῇ,
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΦΕΣΙ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΠΑΡΑ ΠΑΠΙΚΗ ΤΙΑΡΑ.**

ΑΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ

[Πιστεύω] καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, ΤΟ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΚΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΝ, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. (Ἄρθρον 8ον τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τοῦ 381, ἀνατραπὲν διὰ τῆς Παπικῆς Αἰρέσεως τοῦ Filioque)

Συνοπτικὸς Κατάλογος τῶν Αἰρέσεων καὶ Λειτουργικῶν Παραβάσεων τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ Ἀντιθέου Παπισμοῦ

- 1. Filioque:** Ἡ προσθήκη τοῦ «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ» εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, ἡ ὁποία παραχαράσσει τὸ θεολογικὸν Δόγμα τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνον.
- 2. Πρωτεῖον τοῦ Πάπα:** Δογματικὴ ἀνάθεσις παγκοσμίου ἡγεμονίας τοῦ Πάπα ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀντιπροσώπου Χριστοῦ, ἀνωτέρου καὶ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν Συνόδων πάσης κλίμακος.

3. **Τὸ Ἀλάθητον:** Δογματικὴ ἀναγνώρισις ὅτι ὁ Πάπας εἶναι ἀλάθητος, δύναται νὰ διατυπώνη ἐκ καθέδρας τὴν ἀλήθειαν ἄνευ Συνοδικοῦ ἢ ἄλλου ἐλέγχου, καὶ δικαιούται νὰ ἐξελίσσῃ τὰ Δόγματα.
4. **Τὸ κτιστὸν τῆς Χάριτος:** Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Θεοῦ εἶναι κτισταὶ καὶ ὄχι Ἄκτιστοι ὅπως ἡ Θεία Φύσις.
5. **Τὸ Καθατήριον Πῶρ:** Ἡ μετὰ θάνατον τιμωρία ὅσων Χριστιανῶν πεθαίνουν ἀμετανόητοι πρὸς κάθαρσιν καὶ ἀποκατάστασίν των. Διὰ τὴν μείωσιν τοῦ χρόνου τιμωρίας ἐπενοήθησαν τὰ Συγχωροχάρτια καὶ ἡ πώλησίς των.
6. **Ἡ Ἀνώμητος Σύλληψις τῆς Θεοτόκου καὶ Μαριολογία:** Ὅτι δῆθεν ἡ Παναγία ἐγεννήθη ἄνευ τοῦ Προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καὶ ὅτι πρέπει νὰ λατρεύεται, ὄχι δὲ ἀπλῶς νὰ τιμᾶται.
7. **Ἡ χρῆσις Ἀζύμων εἰς τὴν Λειτουργίαν:** Κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πάσχα, ἀντὶ ζυμωτοῦ ἄρτου ὡς τύπου τῆς Ζώσης Ἀναστάσεως.
8. **Βάπτισμα διὰ ῥαντισμοῦ ἢ δι' ἐπιβολῆς ὕδατος:** Ἀντὶ τῆς τριπλῆς Καταδύσεως καὶ Ἀναδύσεως εἰς τύπον τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

9. *Χωρισμὸς τοῦ Χρίσματος ἀπὸ τὸ Βάπτισμα: Τελεῖται μόνον ὑπὸ ἐπίσκοπου μετὰ τὴν ἡλικίαν τῶν 12 ἐτῶν. Κοινωνία δίδεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἡλικίαν 6 ἐτῶν κατόπιν στοιχειώδους κατηχήσεως.*
10. *Τὰ Μυστήρια τελοῦνται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἱε-
ρουργοῦ, π.χ. «Ἐγὼ σὲ βαπτίζω», «Ἐγὼ σὲ συγχο-
ρῶ», κ.λπ. καὶ ὄχι δι' ἐπικλήσεως καὶ διὰ τῆς
Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.*

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΑΠΙΚΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Πολλάκις **κατεδικάσθησαν** ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας αἱ Καινοτομίαι καὶ Αἱρέσεις τοῦ Παπισμοῦ, καὶ ἐπὶ Ἁγίου Φωτίου τὸ **880** πρὸ τοῦ Μεγάλου Σχίσματος, καὶ τὸ **1054** καὶ **1089** Πανορθοδόξως.

Πάλιν δὲ μετὰ τὴν Ψευδοσύνοδον τῆς Λυῶνος τὸ **1274**, ὅπου ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν ἐπὶ Ἰωάννου Βέκκου Λατινοφρόνων Βυζαντινῶν προδοτικὴ Ἐνωτικὴ «Ὁμολογία Πίστεως», **Κατεδικάσθησαν** εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῆς Κων/πόλεως τοῦ **1285** κατηγορηματικῶς καὶ οἱ Λατινόφρονες, καὶ ἡ «Ἐνωσις» τῆς Λυῶνος, καὶ τὸ *Filioque*.

Ἡ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1285

Τὸν Μάρτιον-Ἀπρίλιον τοῦ **1285**, συνεκλήθη εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ εἰς τὸ Παλάτιον τῶν Βλαχερνῶν Σύνοδος ἐπὶ Πατριάρχου Γρηγορίου Β΄ τοῦ Κυπρίου (1283–1289), μὲ τὴν συμμετοχὴν 36 μητροπολιτῶν, πλήθους ἐπισκόπων, ἡγουμένων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, κλήρου καὶ λαϊκῶν. Εἶχε συνειδήσιν Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἐξέδωκε τὸν **Μέγαν Συνοδικὸν Τόμον τοῦ 1285**, τὰ κυριώτερα ἀποσπάσματα τοῦ ὁποίου παρατίθενται κατωτέρω:

«Ἡμεῖς... σὺν τῇ ἀγιωτάτῃ Συνόδῳ τῶν περὶ ἡμᾶς ἁγίων ἀρχιερέων ἀποφαινόμεθα καὶ κηρύττομεν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τὰ ἐξῆς:

»1. Τὴν ἐν Λυῶνι γενομένην σύνοδον οὐ σύνοδον, ἀλλὰ **ληστρικὴν** σύνοδον εἶναι καὶ **ψευδῆ**.

»2. Τὸν Ὅρον τῆς Λυῶνος ἀντίθετον πρὸς τὰς ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ τοὺς θεοφόρους Πατέρας.

»3. Τὸ *Filioque* αἰρετικὸν καὶ βλάσφημον, διότι «τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκ **μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται** ὡς ἐξ ἀρχῆς καὶ αἰτίας, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ οὔτε δι' Υἱοῦ ὡς ἐξ αἰτίας».

»4. Ὅσοι δέχονται τὸ *Filioque* αἰρετικοὶ εἶσι καὶ ἀποκόπτονται τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας.

»5. Τὸν μακάριον πατριάρχην Ἰωσήφ Α΄, ὅστις ἠρνήθη τὴν Λυών, Ὁρθόδοξον καὶ ἅγιον ἀνακηρύττομεν.

»6. Τὸν Ἰωάννην Βέκκον καὶ τοὺς ἐνωτικούς ἀναθεματίζομεν ὡς Λατινόφρονας.

»Ὁ παρὼν Τόμος μένει ἀμετάθετος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἴ τις τολμήσῃ αὐτὸν ἀθετῆσαι, ἔστω ἀνάθεμα.»⁽¹¹⁾

Αἱ Σύνοδοι Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

Αἱ μεγάλαι Παπικαὶ Αἵρέσεις **Κατεδικάσθησαν** ἐπίσης τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, διὰ τῆς συγκλήσεως τῶν κάτωθι 5 μεγάλων Συνόδων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν (1341, 1347, 1351).

α) 1341 (Μάϊος–Ἰούνιος), Α΄ Κων/πόλεως ἐν Ἁγία Σοφία, πρόεδρος ὁ πατριάρχης Ἰωάννης ΙΔ΄ Καλέκας καὶ Ἀνδρόνικος Γ΄. Καταδίκη Γρηγορίου Ἀκινδύνου καὶ τῶν Λατινοφρόνων. Ἀναθεματισμὸς τοῦ *Filioque* καὶ τῶν Ἀζύμων. Ἐκδοσις Τόμου.

⁽¹¹⁾ P.G. 142, 233–246.

β) 1341 (Ἰούλιος–Αὔγουστος), Β΄ Κωνσταντινουπόλεως, πρόεδρος ὁ πατριάρχης Ἰωάννης ΙΔ΄ Καλέκας. Ἐπικύρωσις τοῦ *Τόμου* τοῦ Μαΐου **1341**. **Ἀναθεματισμὸς** ὅσων «λέγουσι τὸ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι» καὶ «ἄζυμα προσφέρουσιν».

γ) 1347 (Φεβρουάριος), Σύνοδος ἐν Βλαχέρναις, πρόεδρος ὁ πατριάρχης Ἰσίδωρος Βουχαλεῖρος. Ἐκθρόνισις τοῦ Λατινόφρονος πατριάρχου Ἰωάννου Καλέκα. Ἐπίσημος ἀναγνώρισις τῶν προηγουμένων *Τόμων*. **Καταδίκη** τῆς «κτιστῆς χάριτος», ὅπερ ἔμμεσος ἀναίρεσις τῆς παπικῆς αἰρέσεως ὅτι εἶναι κτιστὴ ἢ θεία χάρις.

δ) 1351 (Μάϊος), Ἡ Θ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Βλαχέρναις, πρόεδρος ὁ Πατριάρχης Κάλλιστος Α΄. Ὑπεγράφη ὁ *Μέγας Συναξαριακὸς Τόμος τοῦ 1351* ὑπὸ 33 Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ. Ἐπίσημος καταδίκη:

1. Περὶ Filioque: «Ὅσοι λέγουσι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι... τούτους ἡ Ἐκκλησία ἀναθεματίζει.»

2. Περὶ Ἄζύμων: «Οἱ προσφέροντες ἄζυμα εἰς τὴν θείαν Θυσίαν... Ἰουδαΐζουσι καὶ ἀλλοτριοῦσι τὴν παράδοσιν τῶν Ἀποστόλων.»

3. Περὶ Καθατηρίου Πυρός: «Τὸ δὲ πῦρ τὸ καθαρτήριο τῶν Λατίνων... παντελῶς ἀλλότριον τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.»

4. Περὶ Παπικοῦ Πρωτείου: «Τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα ὡς ἀνωτάτην κεφαλὴν πάσης τῆς Ἐκκλησίας... καινὸν καὶ ἀλλότριον τῆς Ἀποστολικῆς καὶ Πατερικῆς Παραδόσεως.»

5. Περὶ Κτιστῆς Χάριτος: «Ἡ θεοποιὸς Χάρις Ἀκτιστός ἐστι... οἱ δὲ λέγοντες αὐτὴν κτιστὴν εἶναι (ὡς οἱ Λατῖνοι) ἀλλοτριοῦσι τὴν Θεῖαν Ἐνέργειαν.»⁽¹²⁾

ε) 1351 (Ἰούλιος–Αὔγουστος), Ἐπαναληπτικὴ Σύνοδος, πρόεδρος ὁ Κάλλιστος Α΄. Ὑπογραφή τοῦ Τόμου ὑπὸ ἄλλων 40 Ἱεραρχῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐπίσημος διακήρυξις ὅτι «οἱ Λατῖνοι εἰσὶν Αἵρετικοί».

Αἱ Σύνοδοι αὗται συλλογικῶς ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς **Θ΄ Οἰκουμενικὴ**

⁽¹²⁾ P.G. 151, 765D–781C.

Σύνοδος. Ὁ δὲ *Τόμος τοῦ 1351*, τὸ πλέον ἐπίσημον Συνοδικὸν κείμενον κατὰ τῶν Παπικῶν Αἱρέσεων, ἀναγινώσκεται τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐνα αἰῶνα ἀργότερον, καὶ πάλιν Ψευδοσύνοδος καὶ πάλιν προδοτικὴ Ἐνωσις. Ὅταν ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία εἶχε μείνει σκιά πλέον τοῦ ἑαυτοῦ της, καὶ ἦτο περικυκλωμένη ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανούς, ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης Η΄ Παλαιολόγος μετέβη εἰς τὴν Δύσιν διὰ νὰ ἐξασφαλίση στρατιωτικὴν βοήθειαν ἀπὸ τὸν Πάπαν, μὲ ἀντάλλαγμα τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπώλησεν εἰς τὴν *Ψευδοσύνοδον Φερράρας–Φλωρεντίας (1438-1439)*.

Ὁ Ὅρος τῆς Ψευδοσυνόδου Φερράρας-Φλωρεντίας, **5 Ἰουλίου 1439**, τιτλοφορούμενος, *Χαίρετε Οὐρανοί, Laetentur Caeli*, εἶναι τὸ ἐπαίσχυντον κείμενον τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν». Τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ Ὄρου ἐν περιλήψει εἶναι:

1. Filioque: «Ὅρίζομεν ὅτι τὸ “καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ” νομίμως καὶ δικαίως προσετέθη εἰς τὸ Σύμβολον... τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ αἰωνίως ἐκπορεύεται.»

2. Ἄζυμα: «Ὅτι ἡ θεία Θυσία τελεῖται ὁμοίως καὶ ἐν ἄρτω ἐνζύμῳ καὶ ἐν ἀζύμῳ.»

3. Καθαρητήριον πῦρ: «Ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθανόντων ἐν μικραῖς ἁμαρτίαις καθαρίζονται μετὰ θάνατον διὰ πυρὸς καθαρτηρίου.»

4. Παπικὸ Πρωτεῖον: «Ὅτι ὁ Ἀποστολικὸς Θρόνος καὶ ὁ Ρωμαῖος Ποντίφηξ κατέχει τὸ πρωτεῖον ἐπὶ πάσης τῆς οἰκουμένης... εἶναι ὁ διάδοχος τοῦ Πέτρου, ὁ ἀληθὴς Χριστοῦ Βικάριος, κεφαλὴ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, πατὴρ καὶ διδάσκαλος πάντων τῶν Χριστιανῶν... καὶ ὅτι αὐτῷ ἐδόθη πλήρης ἐξουσία νὰ ποιμαίνη, νὰ κυβερνᾷ καὶ νὰ διοικῆ τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν.»

5. Ἐπιτίμια καὶ ἄλλα: Ἐπίσης ἀναγνωρίζονται τὰ παπικὰ μυστήρια καὶ αἱ Πράξεις ἐπιτιμίων.

Ἐπέγραψαν: Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰωάννης Η΄ Παλαιολόγος, 18 Ἱεράρχαι (μεταξὺ αὐτῶν Βησσαρίων Νικαίας, Ἰσίδωρος Κιέβου, Γρηγόριος Μάμμας), καὶ φυσικὰ ἅπαντες οἱ Λατῖνοι.

ΔΕΝ ὑπέγραψεν ὁ Ἐφέσου Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὀρθῶς λέγων: «*Οὐχ ὑπογράφω· οὐδὲν κοι-*

νὸν ἔχομεν μετὰ τῶν Λατίνων· οὔτε πίστιν, οὔτε δόγματα.»

Ἄμεσος ὑπῆρξεν ἡ Ἀπόρριψις τῆς «Ἐνώσεως» εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ὁ λαὸς ἐξύμνησε τὸν Μᾶρκον ὡς «**Στῦλον Ὁρθοδοξίας**» καὶ ἀπέρριψε τὸν Ὅρον.

Ἡ Σύνοδος Φερράρας–Φλωρεντίας ἀπεκηρύχθη ὡς ληστρική, καὶ ὁ Ὅρος *Laetentur Caeli, Χαίrete Οὐρανοί, Ἀνεθεματίσθη* εἰς τὰς Συνόδους, Κ/πόλεως τὸ **1443**, Ἱεροσολύμων τὸ **1443**, Κ/πόλεως τὸ **1450**, καὶ τῆς Πανορθοδόξου εἰς Κων/πολιν τὸ **1484**, ἐπὶ Πατριάρχου Συμεῶν τοῦ Τραπεζουντίου.

Ἡ Σύνοδος τοῦ 1484 εἰς Κωνσταντινούπολιν

Ὁ *Συνοδικὸς Τόμος* τοῦ **1484** περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων τὰ κάτωθι κυριώτερα σημεῖα:

«Ἡμεῖς οἱ *τρεῖς Πατριάρχαι* τῆς Ἀνατολῆς καὶ οἱ σὺν ἡμῖν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς... ἀποφαινόμεθα καὶ κηρύττομεν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι:

»1. *Τὴν ἐν Φερράρα καὶ Φλωρεντία γενομένην σύνοδον οὐ σύνοδον, ἀλλὰ Ἀηστρικὴν Σύνοδον καὶ Κακόδοξον εἶναι.*

»2. Τὸν Ὅρον *Laetentur Caeli*, Χαίρετε Οὐρανοί, ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀγίας Ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ τοὺς θεοφόρους Πατέρας.

»3. Πάντα τὰ ἐκεῖ δόγματα (*Filioque*, ἄζυμα, καθαρτήριον πῦρ, παπικὸν πρωτεῖον, κτιστὴ χάρις κ.λπ.) αἰρετικά καὶ βλάσφημα.

»4. Ὅσοι τηροῦσι τὰ δόγματα ταῦτα ἢ ὑποστηρίζουσι τὴν σύνοδον ἐκείνην εἶναι αἰρετικοὶ καὶ σχισματικοί, καὶ ἀποκόπτονται τῆς ἀγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

»5. Τὸν δὲ ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικὸν τὸν μόνον Ὁρθόδοξον ἐν ἐκείνῃ τῇ συνόδῳ, **Στῦλον Ὁρθοδοξίας** καὶ ὑπέρμαχον ἀνακηρύττομεν.

»Διὰ τοῦτο **ἀναθεματίζομεν** τρὶς τὴν ψευδοσύνοδον Φλωρεντίας καὶ πάντας τοὺς τηροῦντας αὐτὴν μέχρι σήμερον·

»Ὁ παρὼν Τόμος μένει ἀμετάθετος εἰς τοὺς αἰῶνας.

»Εἴ τις τολμήσῃ αὐτὸν ἀθετῆσαι ἢ ἀλλοιωῶσαι, ἔστω **Ἀνάθεμα Μαράν Ἀθά.**»⁽¹³⁾

Ἡ καταδίκη τῆς Ψευδοσυνόδου Φερράρας-Φλωρεντίας εἶναι τελικὴ, ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

⁽¹³⁾ Καρμίρη, *Συμβολικὰ Μνημεῖα*, τόμ. Α΄, σ. 413-426).

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Αί Παπικαὶ Αἱρέσεις καὶ οἱ δεχόμενοι αὐτὰς τελοῦν Οἰκουμενικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὑπὸ **ΑΝΑΘΕΜΑ**, ὡς **Αἰρετικοί, Σχισματικοί, Καινοτόμοι, Ληστρικοί, καὶ Ἀλλότριοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ**, διότι ἔχουν καταδικασθῆ κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, εἴτε διὰ Οἰκουμενικῆς ἢ Πανορθοδόξου Συνόδου, εἴτε δι' Ἐγκυκλίου, εἴτε δι' Ἐπιστολῆς, εἴτε διὰ Συνοδικῆς Ὁμολογίας Πίστεως, κατὰ τὰ ἔτη: **691-692, 1009-1019, 1054, 1089, 1285, 1341, 1347, 1351, 1443, 1450, 1484, 1573, 1581, 1583, 1587, 1593, 1642, 1672, 1722, 1756, 1838, 1848, 1895, 1904.**

Αἱ Ἀποφάσεις τῶν Πανορθοδόξων Συνόδων εἶναι ἰσόκυροι μὲ τὰς Ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι καὶ οἱ ἀποσχισθέντες ἐκ τοῦ Παπισμοῦ νεώτεροι Αἰρετικοί, ὅπως Ἀγγλικανοί, Προτεστάντες, καὶ πᾶσαι αἱ ἐξ αὐτῶν ἀναφνεῖσαι **ἀναρίθμητοι** παραφυάδες τελοῦν εἰς τὸ Αἰώνιον **ΑΝΑΘΕΜΑ**, μὴ χρήζοντες νέαν Ἐκκλησιαστικὴν Καταδίκην.

Ἀνακεφαλαιώνοντας παρατίθενται κατὰ τῶν Καινοτομιῶν καὶ Αἱρέσεων τοῦ Παπισμοῦ αἱ θέσεις δύο ἐκ τῶν νεωτέρων Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καὶ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης (1749–1809), ἀσχολεῖται ἐκτενῶς μετὰ τὰς διαφορὰς μεταξὺ Ὁρθοδοξίας καὶ Παπισμοῦ, ἰδίως εἰς τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον, ὅπου καταδικάζει τὰς παπικὰς αἱρέσεις, διότι ὁ Παπισμὸς ἀπέστη τῆς Ἀποστολικῆς Παραδόσεως καὶ αἱ αἱρέσεις του διασπῶσι τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἴδου αἱ θέσεις του περιληπτικῶς:

1. Τὸ *Filioque*, ἤτοι, τὸ «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ» εἰς τὸ Ἱερὸν Σύμβολον τῆς Πίστεως: Ὁ Παπισμὸς προσέθεσε τὸ *Filioque* ἀθαιρέτως, πρὸς βλασφημίαν κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ Ἁγία Γ΄ Οἰκουμενικὴ ἀπαγορεύει πᾶσαν προσθήκην εἰς τὸ Ἱερὸν Σύμβολον. Συμφώνως δὲ πρὸς τὸν Μέγαν Φώτιον, τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν, «*Τὸ Filioque εἶναι αἵρεσις, διότι ὑποβιβάζει τὸ Πνεῦμα καὶ διαταράσσει τὴν τριαδικὴν θεολογίαν.*»

2. Τὸ Πρωτεῖον καὶ Ἀλάθητον τοῦ Πάπα: Ὁ Παπισμὸς διδάσκει ὅτι ὁ Πάπας εἶναι ἀλάθητος καὶ ἀνώτερος πάσης Συνόδου κατὰ «*Τὸ Πρωτεῖον τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου Ρώμης*». Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ἀπορρίπτει τοῦτο ὡς αἵρεσιν, βασιζόμενος εἰς Ἱεροὺς Κανόνας, ὅπως ὁ ΛΔ΄ τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς, κατὰ τὸν ὁποῖον: «*Ὁ Πάπας οὐκ ἔχει πρωτεῖον ἐξουσίας, ἀλλὰ τιμῆς μόνον... Ἡ αἵρεσις αὕτη ἀπέκοψε τὴν Δύσιν ἀπὸ τῆς Μιᾶς Ἁγίας Ἐκκλησίας.*»

3. Ἄζυμος Ἄρτος εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν: Οἱ Παπικοὶ χρησιμοποιοῦσι ἄζυμον ἄρτον ἀντὶ ἐνζύμου.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος τὸ καταδικάζει ὡς αἵρεσιν, διότι ἀντιβαίνει εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Παράδοσιν. Ὁ Χριστὸς ἐχρησιμοποίησε ἐνζυμον ἄρτον εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον. *«Ἡ χρῆσις ἀζύμων εἶναι Ἰουδαϊκὴ καινοτομία καὶ αἵρεσις.»*

4. Ἡ Ἀποχὴ τῶν Λαϊκῶν ἀπὸ τοῦ Αἵματος: Οἱ Παπικοὶ δίδουσι μόνον τὸν Ἄρτον εἰς τοὺς λαϊκοὺς. *«Αὕτη ἡ καινοτομία εἶναι αἵρεσις, διότι ἀντιβαίνει εἰς τὸ “πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες” (Ματθ. ΚΣΤ΄ 27).»*

5. Τὸ Πουργατόριον, ἤτοι, Καθαρτήριο Πῦρ: Ὁ Ἅγιος τὸ ἀπορρίπτει ὡς νεοεφεύρετον αἵρεσιν.

Ἀναγκαῖος ὁ ἀναβαπτισμὸς τῶν Παπικῶν: Ὁ Ἅγιος συνιστᾷ τὸν ἀναβαπτισμὸν, διότι τὸ Παπικὸν βάπτισμα εἶναι ἄκυρον καὶ κατὰ τὸν τύπον, ράντισμα, καὶ λόγῳ αἰρέσεων. Ἡ ἀντιπαπικὴ διδασκαλία τοῦ εἶναι Ἁγιοπατερικὴ, ἐδραιωμένη εἰς Ἱεροὺς Κανόνας, καὶ ἀποτελεῖ μέρος τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδόξου Ἱερᾶς Παραδόσεως.

Ὁ δὲ Ἅγιος Νεκτᾶριος Πενταπόλεως ὁ ἐν Αἰγίνῃ (1846-1920), ἀντιμετώπισε τὸν Παπισμὸν μὲ νηφαλιότητα, πατερικὴν τεκμηρίωσιν, ἐκκλησιολογικὴν σαφήνειαν, καὶ μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἀλήθειαν.

1. Τὸ *Filioque* ἀποτελεῖ ἀλλοίωσιν τοῦ Τριαδολογικοῦ δόγματος. Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐπισημαίνει ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ *Filioque* παραβιάζει τὸ ἀπαραχάρακτον Σύμβολον τῆς Πίστεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἀναιρεῖ τὴν μοναρχίαν τοῦ Θεοῦ Πατρός.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, παρέδωσε τὴν ἀναμφίλεκτον ἀποκάλυψιν, **«τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται»** (Ἰωάν. ΙΕ' 26), καὶ ἡ Β' Οἰκουμενικὴ τὴν διεφύλαξεν.

2. Τὸ *Παπικὸν Πρωτεῖον* καὶ τὸ *Ἀλάθητον*. Ὁ Ἅγιος ἐπισημαίνει ὅτι τὸ πρωτεῖον τιμῆς τῆς ἀρχαίας Ρώμης δὲν ἦτο πρωτεῖον ἐξουσίας, καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία διοικεῖται **Συνοδικῶς**, ὄχι μοναρχικῶς. Αὐτὸ ἐξ ἄλλου μαρτυρεῖται καὶ ἡ πρᾶξις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων: **«ἔδοξεν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν»** (Πράξ. ΙΕ' 28).

3. Ἄλλαι δογματικαὶ καὶ ἐκκλησιολογικαὶ παρεκκλίσεις. Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος στιγματίζει καὶ:

- Τὸ καθαρτήριο πῦρ, ὡς ἀντίθετον πρὸς τὴν πατερικὴν διδασκαλίαν περὶ μετανοίας καὶ θεώσεως.
- Τὴν χρῆσιν ἀζύμων εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν.
- Τὴν γενικωτέραν παπικὴν διδασκαλίαν περὶ Σωτηρίας.

Κατὰ τὸν Ἅγιον Νεκτάριον, κάθε δογματικὴ καινοτομία εἶναι ἀντιπνευματικὴ, ἀντιεκκλησιαστικὴ, ἀντι-

πατερική και ἀπαράδεκτος. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν **Ἱερὰν Παράδοσιν** ξεκινᾷ μὲ μικρὰς καινοτομίας, καὶ καταλήγει εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως. Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ φύλαξις τῆς Πίστεως, διότι **«Ἡ Ἐκκλησία σώζει διὰ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης»**.

Ἐν κατακλείδι,

Ὁ Παπισμὸς δὲν ἔπαυσε νὰ γεννᾷ Αἰρέσεις καὶ νὰ διαπράττει **κακουργίας καὶ φρικτὰ ἐγκλήματα** διεθνῶς, διότι εἶναι ὀργανικὴ προέκτασις τοῦ Σατανᾶ. Καὶ τὰ Δόγματα καὶ τὰ Μυστήρια παρεχάραξεν, καὶ τὸ Λειτουργικὸν ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας διεσάλευσεν, καὶ Διώξεις καὶ πολέμους διεξήγαγεν, καὶ δημοσίως διακρατεῖ παραπλανητικὴν ὄψιν ἐκκλησίας Θεοῦ ἐνῶ εἶναι **Πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου**. Κατευθύνεται δὲ πάντοτε μὲ μυστικὰς σατανικὰς τελετουργίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ **Ἑωσφόρου**. Δὲν ἔχει οὐδὲν κοινὸν μετὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Παπισμὸς δὲν εἶναι μία «ἀτυχή» πλανεμένη χριστιανικὴ δοξασία. Εἶναι μία **ΑΛΛΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ**. Εἶναι μία ἐνσυνείδητος Θεομάχος Πλάνη, μία συντεταγμένη πομπὴ **Μαγείας καὶ Σατανισμοῦ**.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΤΟΥΣ 2026, ΠΕΡΙ ΑΡΓΙΩΝ, ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Στις **Αργίες** που συμπίπτουν ημέρα **Κυριακή** δεν αναγράφεται ή λέξις «**Αργία**», επειδή η Κυριακή είναι **Αργία** ἀφ' εαυτῆς, π.χ. **20 Ἰουλίου**.

Οἱ **Αργίες**, δεν ἐπισημαίνονται καὶ με **Σταυρό** (†). Διακρίνονται ἀπλῶς καὶ μόνον με τὴν λέξιν: **Αργία**, π.χ. **18 Ἰανουαρίου, κ.λπ.**

Ὁ **Σταυρὸς** (†) σημαίνει **μόνον ΚΑΤΑΛΥΣΙΝ ΝΗΣΤΕΙΑΣ** καὶ τίθεται:

α) Στις ἡμέρες οἱ ὁποῖες ἔχουν Κατάλυσιν Νηστείας, ἀναλόγως ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τοὺς πίνακες **ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ**, σελ. **125**, π.χ. **17 Ἰανουαρίου, κ.λπ.**

β) Στις **Δευτέρες, Τετάρτες & Παρασκευές** τῶν ἐβδομάδων: **Τελῶνου καὶ Φαρισαίου, Ἀπόκρεω** (*Νηστ. Τυρινῆς*), **Διακαινησίμου, Ἁγίου Πνεύματος, καὶ 12ήμερου Χριστογεννῶν**, ἐπειδὴ γίνεται **ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ**, π.χ. **3 Ἰανουαρίου, 24 Ἰανουαρίου, 5 Φεβρουαρίου, 2 Ἀπριλίου, 23 Μαΐου, κ.λπ.** (βλ. σελ. **124**).

Ὅταν προστίθεται ἡ λέξις «**Νηστεία**» σὲ ἑορτὴ ἢ σὲ παραμονὴ Δεσποτικῆς Ἑορτῆς, ἀκόμη καὶ ἂν αὐτὲς τύχουν ἡμέρα **Σάββατο ἢ Κυριακή**, γίνεται **Νηστεία**, ὅπως ὀρίζει ὁ πίνακας **ΝΗΣΤΕΙΩΝ**, σελ. **124**, π.χ. **5 Ἰανουαρίου, 24 Δεκεμβρίου, κ.ἄ.**

Με **ΚΟΚΚΙΝΟ** χρῶμα σημειώνονται ὅλες οἱ **Κυριακὲς** τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ οἱ **Δεσποτικὲς** ἑορτὲς.

Με **ΜΠΛΕ** χρῶμα σημειώνονται οἱ **Θεομητορικὲς** ἑορτὲς καὶ οἱ **Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας**.

Με **ΜΑΥΡΟ** ἔντονο χρῶμα σημειώνονται ἑορτὲς Ἁγίων με **Αργία**, **Νηστείες, Ἀποδόσεις Ἑορτῶν**.

Με **ΜΩΒ** ἔντονο χρῶμα σημειώνονται τὰ **Ψυχασάββατα**, ἢ **Καθαρὴ Δευτέρα** καὶ οἱ **ἡμέρες** τῆς **Μεγάλης Ἑβδομάδος**.

Με **ΚΑΦΕ** χρῶμα σημειώνονται ἑορτὲς Ἀποστόλων, Προφητῶν, μεγάλων Πατέρων καὶ ἁγίων, οἱ ὁποῖοι μπορεῖ νὰ ἔχουν ἢ νὰ μὴν ἔχουν Κατάλυσιν, ἢ ἰδιαίτερον **Τυπικόν**.

ΠΩΣ ΝΗΣΤΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ:**ΝΗΣΤΕΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ**

Ἀπὸ Δευτέραν ἕως Παρασκευὴν γίνεται νηστεία ἐκ πάντων. Σάββατον καὶ Κυριακὴ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευὴ νηστεύονται ἄνευ οἴνου καὶ ἐλαίου. Τρίτη καὶ Πέμπτη γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Σάββατον καὶ Κυριακὴ γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἀπὸ Δευτέραν ἕως Παρασκευὴν γίνεται νηστεία ἐκ πάντων. Τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τῆς Μεταμορφώσεως, οἰανδήποτε ἡμέραν καὶ ἐὰν συμπέσῃ, γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευὴ νηστεύονται ἄνευ οἴνου καὶ ἐλαίου. Τρίτη καὶ Πέμπτη γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Σάββατον καὶ Κυριακὴ γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Διευκρίνις: Κατὰ τὴν παράδοσιν, ἰχθὺς δὲν καταλύεται τὰ Σαββατοκύριακα πρὸ τῶν Εἰσοδίων ἢ μετὰ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος δι' ὅσους προετοιμάζονται νὰ κοινωνήσουν τὰ Εἰσόδια ἢ τὰ Χριστούγεννα ἀντιστοίχως.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΕΚ ΠΑΝΤΩΝ

Ἰανουαρίου 5, Αὐγούστου 29, Σεπτεμβρίου 14, Δεκεμβρίου 24, ἐκτὸς ἐὰν συμπέσουν Σάββατον ἢ Κυριακὴν, ὁπότε καταλύομεν οἶνον καὶ ἔλαιον. Ἐὰν τύχῃ ἑορτὴ Ἁγίου καταλύσιμος τὴν Καθαρὰν ἢ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, δὲν καταλύομεν οἶνον καὶ ἔλαιον.

ΟΤΑΝ ΣΥΜΠΗΠΤΟΥΝ ΕΟΡΤΑΙ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ**ΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΑΙΟΥ**

Ἰανουάριος	11-16-17-18-20-22-25-27-30
Φεβρουάριος	8-10-11-17-24
Μάρτιος	9-26
Ἀπρίλιος	23-25-30
Μάϊος	2-8-15-21-25
Ἰούνιος	8-11-30
Ἰούλιος	1-2-17-20-22-25-26-27
Αὔγουστος	31
Σεπτέμβριος	1-6-9-13-20-23-26
Ὀκτώβριος	6-18-23-26
Νοέμβριος	1-8-12-13-16-25-30
Δεκέμβριος	4-5-6-9-12-15-17-20

ΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣ ΙΧΘΥΟΣ

Ἰανουάριος 7. • Φεβρουάριος 2. • Μάρτιος 25. • Ἰούνιος 24, 29.
 • Αὔγουστος 6, 15. • Σεπτέμβριος 8. • Νοέμβριος 14, 21. • Τετάρτη
 Μεσοπεντηκοστῆς. • Τετάρτη Ἀποδόσεως τοῦ ΠΑΣΧΑ.

*Μόνον ἐὰν ἡ Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τὴν Μεγάλῃν
 Ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις ἰχθύος τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.
 Ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ γίνεται κατάλυσις ἐλαίου ἕως καὶ τὴν Μ. Πέμπτην.*

ΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ

Ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου ἕως 4 Ἰανουαρίου. Τὴν 6ην Ἰανουαρίου. Ἀπὸ
 τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἕως τῆς Κυριακῆς
 τοῦ Ἀσώτου. Ἀπὸ τῆς Ἀπόκρεω ἕως τῆς Τυροφάγου, πλὴν κρέ-
 ατος. Τὴν ἑβδομάδα τῆς Διακαινησίμου. Τὴν ἑβδομάδα τοῦ
 Ἁγίου Πνεύματος.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ – ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ: Κ/πόλεως 174 - Ί. Χαλκίδη 30, Τ.Κ. 542 49, Χαριλάου Θεσσαλονίκη. Τηλ. 2310 300177.

ΠΑΝ/ΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: Κ/πόλεως 174 - Ί. Χαλκίδη 30, Τ.Κ. 542 49, Χαριλάου Θεσσαλονίκη. Τηλ. 2310 300177.

ΙΕΡΕΥΣ

Ίερεύς Νικόλαος Ζαρδούκας, Ί.Ν. Αγίου Γεωργίου, Κωνσταντινουπόλεως 174 - Ί. Χαλκίδη 30, Τ.Κ. 542 49, Θεσσαλονίκη. Τηλ. 2310 300177 (24950 41883).

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

- **Αγίου Ιωάννου Θεολόγου - Παναγία Έλεούσα**, Δήμου Τσέλιου 21, Άμπελόκηποι, Άθήναι.
- **Τριών Ίεραρχών**, Τέρμα Ίπποκράτους, Τ.Κ. 202 00, Κιάτον Κορινθίας. Τηλ. 27420 24704.
- **Άγίας Βαρβάρας**, Τ.Κ. 200 01, Ζευγολατιό Κορινθίας. Τηλ. 27410 54316.
- **Άγίας Θεοδώρας**, Τ.Κ. 203 00, Κάτω Τρίκαλα Κορινθίας. Τηλ. 27420 24704.
- **Κοιμήσεως Θεοτόκου**, Τ.Κ. 212 00, Δαλαμανάρα Άργολίδος.
- **Ευαγγελισμού τής Θεοτόκου**, Περιοχή Αγίου Γεωργίου Καβαλλάρη, Τ.Κ. 191 00, Μέγαρο.

• **Άγιας Τριάδος, Δομοκός Λαμίας.**

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

• **Παμμεγίστων Ταξιαρχών, Μεσορράχη Λαρίσης.**
Τηλ. 2410 751067.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ – ΘΡΑΚΗΣ

• **Άγιου Γεωργίου, Κ/πόλεως 174 - Ί. Χαλκίδη 30, Τ.Κ. 542 49, Χαριλάου Θεσσαλονίκη.** Τηλ. 2310 300177.

• **Άγιων Πάντων, Αραπίτσα (Χῶρος Θυσίας Ἡρώων), Τ.Κ. 592 00, Νάουσα.** Τηλ. 23320 25062.

• **Άγιου Σπυρίδωνος, Τ.Κ. 592 00, Χαρίεσσα Ἡμαθίας.**

• **Άγιας Τριάδος, Σταυροδρόμιον Σερρών.**

Τηλ. 2310 771649, 2310 772529, 6944781923.

• **Άγιου Νικολάου, Τ.Κ. 671 00, Χρύσα Ξάνθης.**

Τηλ. 25410 25876.

• **Άγιας Πεντηκοστής, Τ.Κ. 601 00, Νέα Ἐφεσος Πιερίας.**

ΚΡΗΤΗΣ

• **Άγιας Ἄννης, Σφηνάρι Κισσάμου Χανίων.**

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

• **Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Τ.Κ. 200 05, Αθήκια Κορινθίας.** Τηλ. 27410 39279.

• **Άγιου Γεωργίου, Ντάρδεζα, Τ.Κ. 190 01, Κερατέα Ἀττικῆς.**

ΑΓΙΟΥ ὍΡΟΥΣ

• **Κελλίον Ἅγιος Γεώργιος, Καψάλα, Τ.Κ. 630 86, Καρυαὶ Ἁγίου Ὁρους.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

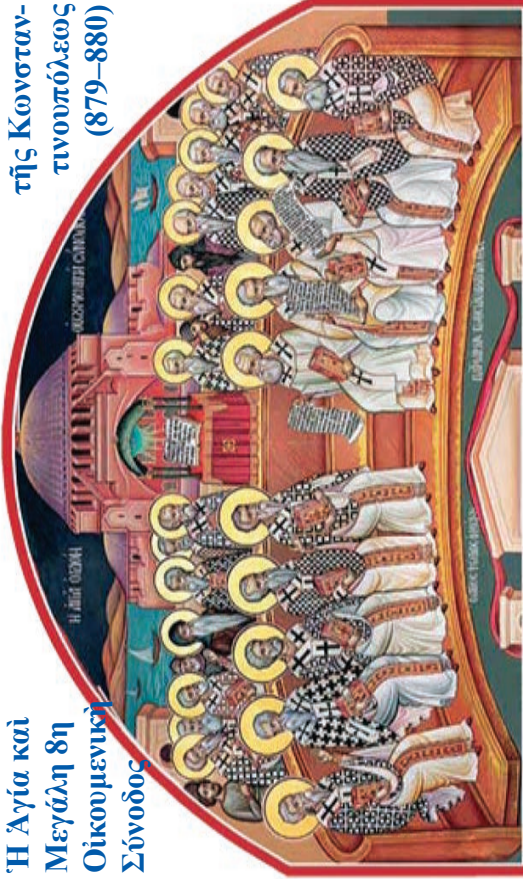
<i>Ἀφιέρωσις</i>	1
<i>Ταυτότης ἐκδόσεως</i>	2
<i>Ἡ Φωνὴ τοῦ Ἁγίου Πατρός</i>	5
<i>Εὐχαὶ τοῦ Παναγιωτάτου</i>	7
<i>Πρόλογος</i>	11
<i>Μηνολόγιον καὶ Ἀναγνώσματα</i>	28
<i>Κυριακοδρόμιον</i>	60
<i>Ἐγκόλπιον - Ἐφώδιον</i>	63
<i>Εἰσαγωγή - Τὰ Αἴτια τοῦ Σχίσματος</i>	65
<i>Τὸ Παπικὸν Σχίσμα τοῦ 1054</i>	69
<i>Ἡ Προϊστορία τοῦ Σχίσματος τοῦ 1054</i>	69
<i>Ἡ Βούλα Ἀφορισμοῦ τοῦ 1054</i>	79
<i>Ἡ Ἀντι-Βούλα τοῦ Πατριαρχείου</i>	83
<i>Πανορθόδοξος Ἐγκρισις τῆς Ἀντι-Βούλας</i>	87
<i>Περὶ Παγκοσμίου Παπικῆς Κυριαρχίας</i>	91
<i>Αἱ Παπικαὶ Σταυροφορίαι</i>	93
<i>Χρονικὸν τῆς Δ' Σταυροφορίας</i>	97
<i>Αἱ Αἱρέσεις τοῦ Παπισμοῦ</i>	107
<i>Ἡ Καταδίκη τῶν Παπικῶν Αἱρέσεων</i>	109
<i>Ἄντι Ἐπιλόγου</i>	118
<i>Ἐπίμνημα</i>	123
<i>Νηστεῖαι - Καταλύσεις</i>	124
<i>Διευθύνσεις</i>	126
<i>Περιεχόμενα</i>	128

*Άγιος Μάρκος ο Εὐγενικός (1392-1444),
Στυλοβάτης τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως
ἐναντίον τῶν Παπικῶν Αἰρέσεων εἰς
τὴν ψευδοσύνοδον τῆς Φερράρας-
Φλωρεντίας (1438–1439).*

**Ἡ Ἁγία καὶ
Μεγάλη 8η
Οἰκουμενικὴ
Σύνοδος**

**τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως
(879–880)**

Λεπτομέρεια Τοιχογραφίας Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων